

Giới thiệu Tà Đế Cuồng Phi

Nàng là kinh tài tuyệt điểm đệ nhất luyện khí sư của đại lục .

Một khi xuyên qua, trở thành Tam tiểu thư Hầu phủ mặc cho người khi dễ.

Thượng cổ thần thú, thói rất xấu sao? Trái lại hóa thân tiểu manh sủng, không phải lột sạch làm thành đôn kê!

Cửu phẩm thiên phú, thiếu niên đệ nhất? Nàng thân thể trời sinh, nháy mắt giết tất cả thiên tài!

Cực phẩm huyền khí, giá trị vạn kim? Không có ý tứ, nàng này mèo thau com đều đã đúng là thần khí...

Nàng có một đôi mắt thông thiên hiểu rõ hết thảy, nhưng thủy chung nhìn không thấu -- hấn!

Mỗ Vương gia tà mị cười, kinh ngạc cười áo nói: "Nhìn không thấu? Không quan hệ, trở về phòng từ từ xem, cho người từ đầu đến chân xem một cú!"

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Hồn Phi Phách Tán

Thiên Lăng Đại Lục.

Cực Bắc Băng Nguyên.

Hoàng Nguyệt Ly cả người đầm máu, linh lực đã tiêu hao hết, không còn sức để đánh trận nữa.

Trên gương mặt tuyệt mỹ, thần tình không chút thay đổi, chỉ có đáy mắt mang hàn quang lạnh lùng, tiết lộ đáy lòng nàng tràn đầy sát ý.

“Thập Phương Hắc Thiên trận! Số lượng thật to! Thiên Hoàng Quyết chỉ là một kiện thần khí không trọn vẹn, chỉ sợ các người đã uống phí tâm cơ!”

Một nam tử bạch y (mặc trang phục trắng) cười lạnh nói: “Đừng cho là ta không biết, người lần này tới Cực Bắc Băng Nguyên, không phải là vì tìm kiếm huyền băng hàn ngọc, chữa trị thần khí thượng cổ sao?”

Hoàng Nguyệt Ly tâm đầu chán động.

Nàng lần này đến Cực Bắc Băng Nguyên, người biết hành tung của nàng, chỉ có tiểu thư Lăng Thanh Vũ của Lăng Tiên môn, chẳng lẽ là nàng bán đứng mình? Nhưng hai người đã là bạn tri kỷ vào ra sinh tử nhiều năm, là bạn thân không có bí mật gì giấu nhau, làm sao có thể?

Tầm mắt của nàng đảo qua mọi người đang vây quanh nàng, khóe môi cong nhẹ.

“Thiên Ma môn, Vân Hải tông, Thất Tinh điện. . . Bấy cái thế lực lớn nhất đại lục Thiên Lăng, lại một lần tới ba cái. Lực hấp dẫn của Thiên Hoàng Quyết thật là lớn a! Thế nhưng, coi như ta đưa Thiên Hoàng Quyết giao ra đây, thần khí cũng chỉ có một kiện, các người Tam gia... Muốn làm sao chia đây?”

Thần tình trên mặt Bạch y nam tử trở nên có điểm mất tự nhiên, lớn tiếng cắt đứt nàng.

“Không nên lại kéo dài thời gian, Thập Phương Hắc Thiên trận đã hạ, ngoại trừ thần khí, cũng sẽ hồi phi yên diệt (trở thành khói bụi biến mất)! Hiện tại giao ra đây, nể tình người thân là đệ nhất luyện khí sư của đại lục, chỉ cần thuận phục ta, còn có thể lưu lại cho người một cái mạng!”

Hoàng Nguyệt Ly hừ nhẹ một tiếng: “Thuần phục người? Mơ mộng hảo huyền! Mệnh của Hoàng Nguyệt Ly ta —— chưa bao giờ dựa vào người khác ban cho!”

Vừa dứt lời, lửa cháy lên tận trời, trong nháy mắt thiên địa biến sắc.

Bạch y nam tử hoảng sợ biến sắc, cả kinh kêu lên: “Không tốt, nàng muốn tự phát nổ!”

“Không tốt!”

“Mau ngăn cản nàng!”

Mọi người đều xuất thủ, nhưng đã không còn kịp nữa.

Hoàng Nguyệt Ly thân là cao thủ Thánh Huyền Cảnh, tự phát nổ đủ để hủy diệt một tòa thành trì, những người lúc này đến gần nàng nhất lúc này đã bị đốt thành tro tàn.

Đúng vào lúc này, trên Băng Nguyên bỗng nhiên truyền đến một trận nổ, thiên hôn địa ám, mặt đất cũng kịch liệt chấn động.

Cách xa 30m ở ngoài, một huyền y (trang phục màu đen) nam tử đứng trong không trung, một thân trường bào, tuần dật phi phàm, mặt mày tinh xảo giống như một pho tượng hoàn mỹ, nhưng trong trẻo mà lạnh lùng, uy nghiêm cường thế.

Sắc mặt của mọi người giống như màu đất.

“Đúng. . . Đúng là Mộ tông chủ. . . Hắc. . . Hắc đang công kích đại trận!”

“Chết tiệt! Làm sao có thể? Hắc không phải là đang bế quan để đạt tới Thánh Huyền Cảnh đỉnh sao? Làm sao có thể xuất hiện ở nơi này?”

Mộ Thừa Ảnh được công nhận là đệ nhất cao thủ của đại lục Thiên Lăng, kiếm quang chỉ, không người nào có thể địch, mọi người đều biết mấy năm nay hắc đều đang theo đuổi Hoàng Nguyệt Ly, nếu như không phải đã biết Mộ Thừa Ảnh chính là đang bế quan, bọn họ cũng không dám hạ thủ đối với Hoàng Nguyệt Ly!

Ai có thể nghĩ tới, nam nhân này dĩ nhiên không tiếc phá quan mà ra, tự tổn hại tu vi, không quản ngàn dặm, tới đây cứu nàng!

Thập Phương Hắc Thiên trận mạnh mẽ vô cùng nhưng ở trước mặt hắc lại không thể trụ nổi một kích. Với một cái phát tay, tiếng đại trận bị phá vang lên.

“Chạy mau, nếu không tất cả mọi người sẽ mất mạng!”

Mọi người đang công vây Hoàng Nguyệt Ly đều chạy trốn tứ tán.

Hắc lại không rảnh để ý bọn họ, chỉ là liếc nhìn hướng về phía Hoàng Nguyệt Ly đánh tới.

Chỉ là, hắc vẫn là đã quá muộn.

Mộ Thừa Ảnh từ trước đến nay trên mặt luôn băng lãnh cao ngạo, lần đầu tiên xuất hiện kinh hãi gần chết.

Hắc không thể tin được, vẫn là đến chậm một bước, chỉ còn cánh tay mắt nhìn Hoàng Nguyệt Ly ở trước mặt mình hồn phi phách tán!

“Nguyệt Ly ——! ! !”

“Ngươi. . . Vì sao vọng động như vậy? Vì sao không đợi ta tới cứu?”

Trong ánh lửa, tuyên thần của Hoàng Nguyệt Ly dần dần phiêu tán ra, trong đầu hình ảnh người cuối cùng, chính là gương mặt Mộ Thừa Ảnh tuần mỹ xuất trần.

“Ta không nghĩ tới, ngươi thực sẽ đến... Cảm ơn ngươi...”

Cảm ơn ngươi, nguyện ý đối với ta như vậy.

Nếu có kiếp sau, ta nguyện ý nỗ lực tất cả, lại qua báo đáp thâm tình của ngươi.

Chỉ là, nguyên thân tự phát nổ đã định trước sẽ bị hồn phi phách tán, nàng là... Sẽ không có kiếp sau nữa.

-o-

Cảm ơn đã đọc, vote và comments!

Người dịch: Emily Ton

Editor: @EmilyTon

Wattpad's User: https://www.wattpad.com/user/Emily_Ton

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Trọng Sinh Thành Phế Vật

Hoàng Nguyệt Ly đầu óc hỗn loạn choáng váng, phảng phất một mảnh đen nhánh trong yên tĩnh lơ lửng thật lâu, thật lâu.

Ngay sau đó, trước mắt nàng xuất hiện một chút ánh sáng, bên tai cũng vang lên thanh âm mỏng manh.

“Tam tiểu thư, người..... Người chết thật là oan uổng quá..... Người như thế nào trong lòng lại nghĩ quẩn như vậy.....”

Hoàng Nguyệt Ly bị nàng khóc một trận nôn nóng, rất muốn để nàng câm miệng lại, lại hết lần này tới lần khác dùng hết sức lực, vẫn không thể động đậy.

Một giọng nữ bén nhọn vang lên: “Nha đầu chết tiết kia, mau tránh ra cho bốn tiểu thư!”

“Không được! Tứ tiểu thư, người không thể làm như vậy! Tam tiểu thư thấy cốt chưa lạnh, người liền muốn chiếm lấy tài sản của nàng, mọi thứ đều là lão Hầu gia trước kia lưu lại a!”

“Người có thể làm gì? Tiểu tiện nhân này đã chết! Bây giờ những thứ này chính là thuộc về Bạch gia chúng ta, nhanh rút cho ta, bằng không bốn tiểu thư đánh chết người, để người cùng tiểu tiện nhân kia chôn cùng!”

Bạch Nhược Nghiên một cước đá văng nha hoàn chường mắt che ở trước mặt, chỉ huy đám thuộc hạ: “Tất cả đều dọn đi cho ta, cẩn thận cho ta, đừng đem đồ vật đập vỡ, nhìn không ra, tiểu tiện nhân này thứ tốt còn không ít đâu, bình sứ này, ngay cả ta cũng không có, đều dọn đi!”

“Không được a, tứ tiểu thư! Đồ vật trong phòng tiểu thư nhà ta, đã sớm bị các người dọn hết rồi, chỉ còn lại cái bình hoa này là lão gia năm đó lưu lại.....” nha hoàn trung thành Thái Vi lại lần nữa nhào tới.

“Tiện nha đầu, dám chặn đường ta! Đánh chết nàng cho ta!”

Thanh âm tranh chấp bén nhọn không ngừng truyền vào trong tai, Hoàng Nguyệt Ly trong đầu một trận đau nhức, một đoạn ký ức không thuộc về nàng, điên cuồng mà dũng mãnh tràn vào trong đầu nàng.

Nàng tựa hồ là trọng sinh.

Thân thể Bạch Nhược Ly này là tam tiểu thư của Võ Uy Hầu, Nam Việt Quốc. Phụ thân nàng Bạch Lưu Phong đã từng là đệ nhất cao thủ của Nam Việt Quốc, uy danh hiển hách, nàng sinh ra đã được phong làm Trường Nhạc quận chúa, tôn quý phi thường.

Ai ngờ, năm ấy lúc nàng ba tuổi, phụ thân mang binh xuất chinh, lại bị mất tích thần bí, sau đó nhị thúc Bạch Lưu Cảnh kế thừa tước vị Hầu tước, Bạch Nhược Ly địa vị xuống dốc không phanh. Cuối cùng năm nàng 10 tuổi, nàng bị phát hiện không có thiên phú tu luyện, là một phế vật.

Trong thế giới này dùng võ vi tôn, cường giả tối thượng là quyền lực của Thiên Lăng Đại Lục, không thể tu luyện nghĩa là người đã hoàn toàn nằm ở đáy thang. Từ đây, Bạch Nhược Ly đã bị nhóm đường tử muội của Nhị thúc đường gia luôn tìm mọi cách khi dễ.

Buổi sáng trước đó một ngày, nhị đường tử của nàng tổ chức yến tiệc sinh nhật, Bạch Nhược Ly vốn đang bận rộn chuẩn bị đến dự tiệc thì bị người xông vào bao vây hậu viện gán cho tội danh cùng với nam nhân tư thông, thanh danh rơi xuống đáy.

Sau đó, Bạch Nhược Ly xấu hổ vì lời đồn tư thông không ngừng lan rộng, đêm đó liền treo cổ tự sát.

Mà Hoàng Nguyệt Ly không biết như thế nào, liền ở trong cái thân thể này thức tỉnh lại đây, thay thế.

Ngoài cửa phòng, thanh âm roi đánh vào trên da thịt càng ngày càng rõ ràng, tiếng kêu thảm thiết của Thái Vi cũng càng thêm thê lương.

Bạch Nhược Nghiên đi nhanh vượt lên, cười lạnh nói: “Nha, Tam tỷ của ta không hề là cái quận chúa, khối ngọc bội trên cổ này, là ngọc hồn đường thân! Đồ vật hiếm lạ như vậy, để cho phế vật này dùng, quả thực là lãng phí a! Vẫn là bốn tiểu thư vui lòng nhận đi!”

Nói xong, nàng vờn ngón tay ra, liền hướng trên cổ Hoàng Nguyệt Ly với tới.

Nhưng mà, trong nháy mắt ngay khi móng tay kia đụng tới trên da thịt, thiếu nữ trên giường vẫn luôn không nhúc nhích bỗng nhiên trong giây lát mở mắt ra.

Bạch Nhược Nghiên ngẩn ra, chỉ thấy cặp mắt đen nhánh kia thâm trầm, phảng phất như một cái hố động sâu không thấy đáy, lập tức liền đem người hút vào.

Nàng chỉ cảm thấy đầu ong một chút, ngay sau đó trong đầu trống rỗng!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Tha Mạng!

Hoàng Nguyệt Ly kiếp trước là hậu thế nổi tiếng của thông thiên đồng thuật, có thể dựa vào thần thức cường đại khống chế đối thủ, hiện tại tuy rằng thực lực chỉ có một thành cũng không bằng kiếp trước, nhưng đối phó với Bạch Nhưộc Nhiên một võ giả của khí Huyền Cảnh như vậy, vẫn là dư dả.

Nàng chậm rãi tròn mắt, từ trên giường ngồi dậy, thanh âm mơ hồ, phảng phất là từ địa ngục truyền đến.

“Bạch..... Nhưộc..... Nghiên..... Ngươi hại chết ta..... Còn muốn lấy đồ vật của ta..... Ngươi thật to gan!”

Bạch Nhưộc Nghiên hai chân mềm nhũn, chỉ cảm thấy trên trán mồ hôi lạnh đua nhau xông ra, sau lưng một trận hàn ý, run run la hoảng lên: “Quý..... Quý quý quý..... Có quý a ——!!!”

Bạch Nhưộc Nghiên sắc mặt trắng bệch, vừa kinh vừa sợ, đặt mông ngã ngồi ở trên sàn nhà, căn bản đứng dậy không nổi, chỉ có thể để mông chấm đất, liếc mắt hướng về phía ngoài cửa phòng dịch đi.

Hoàng Nguyệt Ly buồn cười mà cong khóe miệng.

Đồng thuật của nàng cũng không thể làm chính mình biến thành quỷ, chỉ có thể kích thích sợ hãi lớn nhất trong lòng Bạch Nhưộc Nghiên.

Không nghĩ tới, Bạch Nhưộc Nhiên thoát nhìn kiêu ngạo ương ngạnh như thế, trong lòng lại sợ hãi như vậy, bị chính Tam tỷ do mình khi dễ sẽ hóa thân thành ác quỷ, hướng nàng đòi nợ.

Quả nhiên là ác nhân nhất gan!

Vừa rồi còn không phải một ngum một cái tiện nhân, cảm thấy nàng đường đường là quận chúa giống như nô tỳ hạ tiện nhất, có thể để nàng khi dễ sao?

Nếu nàng không hảo hảo bồi báo một chút, chẳng phải là thực xin lỗi vị đường muội này nhiều năm qua đối với nàng 'dốc lòng chiều cổ'!

Hoàng Nguyệt Ly xuống giường, chậm rãi hướng Bạch Nhưộc Nhiên đi tới.

Bạch Nhưộc Nhiên hoảng sợ kêu lên: “Ngươi..... Ngươi đừng tới gần ta, tránh ra! Tránh ra!”

Hoàng Nguyệt Ly khóe miệng gợi lên một nụ cười yêu dị, thấp giọng nói: “Bạch Nhưộc Nhiên, ngươi hại chết ta, ta thành quỷ đều sẽ không bỏ qua ngươi.....”

Nàng đem Bạch Nhưộc Nhiên bức tiến góc tường, ngón tay lạnh băng vươn ra, nắm cổ Bạch Nhưộc Nhiên.

Bạch Nhưộc Nhiên sợ tới mức hét lên, lớn tiếng kêu lên: “Đừng..... Đừng giết ta! Đừng giết ta! Ngươi hại chết ngươi không phải ta..... Là Nhị tỷ..... Là Nhị tỷ cùng nhị phu nhân! Cùng ta không quan hệ a, ta cái gì cũng không biết!”

Hoàng Nguyệt Ly khẽ cười một tiếng, nghe tiếng phi thường quỷ dị.

“Vậy ngươi..... Vì cái gì muốn vào trong phòng ta? Muốn chiếm tài sản của ta? Ta xem..... Chính là ngươi cái nữ nhân vô sỉ nữ này, vì tham tài mà sát hại mạng ngươi!”

“Không không không..... Thật sự không phải ta!”

Cảm giác được ngón tay lạnh lẽo nơi cổ đang chậm rãi thắt chặt, hô hấp trở nên khó khăn, Bạch Nhưộc Nhiên càng là kinh hãi muốn chết, khăn trương, đành công khai tất cả.

“Cùng ta không quan hệ..... Là Nhị tỷ nói ta tới, nàng nói ta tới tìm chìa khóa, còn nói những đồ vật khác đều thuộc về ta, ta nhất thời nổi lòng tham mới..... Tam tỷ, xin ngươi thương xót, oan có đầu nợ có chủ, oan uống của ngươi cùng người thông dâm thật không phải ta.....”

Hoàng Nguyệt Ly nói: “Tham muốn đồ vật của ta..... Giống nhau đều đáng chết!”

Ngón tay nàng vừa thu lại.

Bạch Nhưộc Nhiên lại hét lên: “Đừng a! Tam tỷ..... Tam tỷ ngươi thả ta, ta đem tất cả đồ vật đều trả cho ngươi.....”

Nói, nàng luống cuống tay chân mà đem đồ vật vừa rồi lấy từ trong phòng từng cái từng cái từ trong lòng ngực ném ra ngoài.

“..... tất cả đều trả cho ngươi, cầu Tam tỷ giơ cao đánh khẽ!”

Hoàng Nguyệt Ly nhìn lướt qua đồ vật trên mặt đất, tay vẫn không buông ra, lại nói: “Còn nữa không?”

“Còn nữa không?”

Bạch Nhựt Nhiên hơi sùng sốt, nàng vừa rồi lấy đồ vật đi, tất cả đều đã giao ra, còn có cái gì nữa?

Nàng vô pháp nghĩ lại, chỉ có thể liều mạng mà đem đồ vật của mình trên người đều lấy ra ngoài. Nàng đem hết các vật tùy thân mang theo bên người như ngân lượng, trang sức, bao gồm cả trên đầu đều lấy xuống.

“Tam tỷ, đồ vật trên người ta đều ở chỗ này, đều đưa cho ngươi..... cho ta nhận sai, cầu xin ngươi tha mạng ta.....”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Đồ Mất Mặt Xấu Hổ

Hoàng Nguyệt Ly nhìn lướt qua mặt đất, bất mãn nói: “Ngươi là tứ tiểu thư Hầu phủ, vì sao lại nghèo như vậy? Có phải hay không còn trộm dấu điểm thứ tốt gì đó?”

“Tam..... Tam tỷ..... Ta thật không dấu cái gì.....”

Hoàng Nguyệt Ly nhíu mày nói: “Không có tiền? Ngươi vượt lương tâm chính mình hỏi một chút, ngươi vì sao lại không biết xấu hổ nói không có tiền? Nhìn xung quanh ngươi đã phá hư nhiều đồ vật như vậy, không bồi thường tiền cùng bồi thường thiệt hại tinh thần cho ta, ngươi đã muốn đi?”

Bạch Nhựt Nghiên run rẩy nói: “Tam tỷ..... Ta thật không có tiền, Nhị tỷ có tiền, ngươi..... Ngươi đi hỏi nàng.....”

“Xem ra thật là nghèo, vậy ngươi viết cái giấy nợ đi.”

“Cái gì?”

Hoàng Nguyệt Ly cúi đầu, xoát xoát mà viết trên một tờ giấy, ném tới trước mặt Bạch Nhựt Nghiên.

Bạch Nhựt Nghiên đã bị dọa nát gan, căn bản không kịp nghĩ lại vì sao một con quỷ lại muốn đòi tiền nàng, ngay cả nội dung trên tờ giấy đều không kịp xem, lập tức nhặt bút trên mặt đất lên, ký xuống tên của mình.

Hoàng Nguyệt Ly giơ tờ giấy lên, quét mắt qua mặt giấy, lúc này mới vừa lòng nói: “Được rồi, liền miễn cưỡng cho thiếu nợ trước đi. Đem quần áo cởi sạch, đập đầu ba cái thật vang dội cho ta, sau đó liền có thể lên!”

“Cái gì? Cởi sạch quần áo?”

Bạch Nhựt Nghiên do dự một lát, chẳng sợ nàng thần trí không rõ, cũng biết cô nương gia cởi hết quần áo, sẽ có hậu quả phi thường nghiêm trọng.

Nhưng khi Bạch Nhựt Nghiên nhìn vào đôi mắt sâu không đáy của Hoàng Nguyệt Ly, cả người lại bị rung mình một cái, ý thức trong đầu trong nháy mắt đều bị hút đi mất.

Dưới sự khống chế của Thông Thiên Nhân, Bạch Nhựt Nghiên hoàn toàn vô pháp phản ứng, ngoan ngoãn nghe theo lời của Hoàng Nguyệt Ly.

Ánh mắt nàng đại ra mà trút bỏ hết quần áo, ở trước mặt Hoàng Nguyệt Ly quỳ xuống, nặng nề đập đầu lạy ba cái.

“Đông! Đông! Đông!”

Đầu dùng sức mà đập vào đá xanh trên sàn nhà, phát ra tiếng vang thanh thúy.

Thời điểm khi nàng ngẩng đầu lên, da trên trán đã bị rách, máu dọc theo thái dương chảy xuống dưới.

Hoàng Nguyệt Ly phát phát tay: “Cút đi!”

Bạch Nhựt Nghiên như được đại xá, bật dậy điên cuồng lao ra khỏi phòng, va phải cánh cửa tựa như trốn chạy mà đi ra ngoài.

Ngoài cửa phòng, nha hoàn cùng ma mả mà Bạch Nhựt Nghiên mang đến, vẫn còn đang vây quanh và tra tấn nha hoàn Thái Vi của Bạch Nhựt Ly.

“Quát chết ngươi cái tiểu tiện nhân này, dám cùng tứ tiểu thư chúng ta đối nghịch? Cũng không thèm nhìn quanh trước khi thải nước tiểu (nguyên văn: 也不撒泡尿看看), chủ tử nhà ngươi là cái thá gì!”

“Đúng vậy, ngôi sao chổi khác phụ khác mẫu, vẫn là cái phế vật không có thiên phú tu luyện! Hầu gia chúng ta nếu không phải vì thân thích, chịu lưu giữ nàng lại, đã là tận tình tận nghĩa. Ai biết nàng còn dám cùng nam nhân bên ngoài thông dâm, thật là làm mất hết mặt mũi Hầu phủ chúng ta, chết cũng chưa hết tội!”

“Cái đồ mắt mặt xấu hổ như vậy, còn dám cất giấu đồ vật năm đó Đại lão gia lưu lại, không chịu giao ra đây. Thật tốt, bây giờ nàng đã chết, tài sản đương nhiên đều thuộc về Hầu gia chúng ta!”

“Tam..... Tam tiểu thư..... nàng không phải là người như vậy!”

Thải Vi thậm chí bị đánh đến người đầy máu, hơi thở thoi thóp, nhưng vẫn cố dùng thanh âm mỏng manh, vì chủ tử nhà mình biện bạch.

Đúng vào lúc này, trong phòng bỗng nhiên truyền ra một tiếng thét chói tai. Ngay sau đó, cửa phòng phanh một tiếng mở ra, mọi người quay đầu nhìn lại, liền nhìn đến một bóng người khóa thân từ trong phòng lẩn ra tới.

“Người nào?” Bọn nha hoàn tập trung nhìn vào, giật mình kêu lên: “Là..... Tứ tiểu thư, tứ tiểu thư bị làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?”

Bạch Nhưộc Nghiên trần như nhộng, trên tóc dính đầy tro bụi, dầu tay trên cổ rõ ràng có thể thấy được, trên trán còn đang chảy máu, thoát nhìn dữ tợn lại khủng bố. Nàng vẫn đang còn không ngừng run rẩy, cả kinh kêu lên: “Quý..... Tam tỷ tha mạng..... Tha mạng..... Không phải ta làm hại người, người đừng tới tìm ta.....”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Tứ Tiểu Thư Thật Sự Chạy!

“Tứ tiểu thư, người..... Người làm sao vậy?”

Dưới ánh mắt khiếp sợ của mọi người, cửa phòng lại một lần nữa mở ra, Hoàng Nguyệt Ly một thân bạch y từ trong phòng “bay” ra.

“Ai ..... Là ai?”

“..... Tam tiểu thư?”

Bạch Nhưộc Nghiên càng sợ tới mức kêu lên thảm thiết.

Một ma ma nhìn ra có điểm không thích hợp, bước một bước thật xa đi lên phía trước, chắn trước mặt Bạch Nhưộc Nghiên, nói: “Tứ tiểu thư, đừng hoảng hốt, lão nô nhìn thấy tam tiểu thư không giống như là quý. Người nào dám ở Hầu phủ chúng ta giả thần lộng..... quý.....”

Một lần nữa, đôi mắt đen thâm trầm như mực của Hoàng Nguyệt Ly, lạnh băng chăm chú nhìn vào nàng ta, trong đầu ma ma một mảnh choáng váng, bỗng nhiên hai chân mềm nhũn, quỵ xuống.

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ giọng nói: “Mỗi người tự vả miệng 20 cái, sau đó cút cho ta!”

Âm thanh bàn tay vang lên hết đợt này đến đợt khác. Dưới sự khống chế bởi đồng thuật của Hoàng Nguyệt Ly, mấy nha hoàn bà tử bắt đầu chăm chỉ tự tát mặt mình, bạch! bạch! bạch! rung động, 20 tát qua đi, trên mặt mỗi người đều sưng như bánh bao hấp!

Đánh xong, mấy người từ trên mặt đất bò dậy, thậm chí không rảnh lo đến Bạch Nhưộc Nghiên còn đang trần truồng, tè ra quần mà chạy.

Bạch Nhưộc Nghiên run run rẩy rẩy từ trên mặt đất bò lên, một bên thét chói tai “có quý”, một bên nghiêng ngả lao đảo mà chạy ra khỏi sân.

Hoàng Nguyệt Ly thông thả ung dung đi theo bọn họ ra phía sau, đi tới cửa biệt viện.

Trên đường cái, người đến người đi.

Hoàng Nguyệt Ly giọng nói thanh thanh, lớn tiếng kêu lên: “Nhanh đến xem, tứ tiểu thư Vô Uy Hầu phủ khóa thân mà chạy trên đường! Tiểu thư khuê các trắng nõn, đáng người là lột, không đẹp không lấy tiền a!”

Trên đường đột nhiên xuất hiện một nữ nhân diện không mặc quần áo. Khi người đi đường nghe được tiếng kêu của Hoàng Nguyệt Ly thì giật nảy mình, nghỉ chân sôi nổi quan sát.

Hiện tại nghe được Hoàng Nguyệt Ly một phen lời nói kính bạo như thế, càng là làm người có tâm bất quái nổi lên. Người vậy xem càng ngày càng nhiều, đem Bạch Nhưộc Nghiên vây quanh ở trung tâm, chung quanh 360 độ không có góc chết mà tiến hành vây xem, còn không ngừng xoi mói.

“Oa, nữ nhân diện này lớn lên nhìn cũng rất tao nhã, đáng người cũng không kém, đáng tiếc đầu óc không rõ ràng lắm a. Bất quá, ta có cái đệ đệ bị đàn, hơn 30 tuổi cũng chưa cưới được tức phụ, đem nàng nhặt về thể nhưng thật ra vừa lúc xứng đôi?”

“Hắc, người chắc chắn là đang nằm mơ! Người không nghe được vừa rồi có người nói sao? Đây chính là tứ tiểu thư Võ Uy Hầu phủ, cho dù nàng ta là ngốc tử, đến được phiên đệ đệ của người?”

“Gi? Sao có thể? Ta đã nghe nói tam tiểu thư Võ Uy Hầu phủ là một phế vật, tứ tiểu thư không phải nghe nói thiên phú rất không tồi sao? Như thế nào có thể là người điên? Còn ở bên đường khóa thân?”

“Bất quá, thật giống như là Bạch tứ tiểu thư a.....”

“Cái gì cái gì? Người không nhìn lầm đi?”

“Ta đương nhiên không có khả năng nhìn lầm rồi! Hàng xóm của cửa cửa ta là đồng liêu của nhị biểu đệ - anh rể của mẹ nàng.... Chính là người gác cổng của Võ Uy Hầu phủ, ta như thế nào có thể nhận sai? Đây là tứ tiểu thư Bạch gia!”

“Thật đúng là như vậy? Đường đường là một tiểu thư khuê các, vì sao lại khóa thân?”

“Ta làm sao mà biết?”

“Hắc hắc, nghe nói, có một số nhân gia tiểu thư phú quý trời sinh phạm tiện, có loại yêu thích đặc thù, không chỉ có thích khóa thân, còn thích bị đánh đầu, nghe nói còn có yêu thích ăn c-u**..... yêu thích biến thái, người thường lý giải không được a.....”

“Ài, người thôi đừng nói nữa, ta muốn ói ra, thôi đời bây giờ.....”

Hoàng Nguyệt Ly rống xong một rống kia, liền bí mật ẩn nấp.

Ai cũng không chú ý tới, bên cạnh đại môn biệt viện Hầu phủ, có một thiếu nữ chống cằm ngồi ở trên ngạch cửa, hăng hái lắng nghe.

“Tặc tặc tặc (tiếng tặc lưỡi), cái Nam Việt Quốc nho nhỏ này, quốc lực không cường đại, trình độ tu luyện cũng thấp đến nỗi muốn mất mạng, nhưng cái đại thúc trên đường lại có kiến thức như thế, biết có người thích ăn c-u**.....”

Đúng lúc này, Bạch Nhược Nghiên tựa hồ như tỉnh táo lại.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Nam Nhân Cường Đại

Nàng ngồi dưới đất, mơ mơ màng màng mở mắt ra, rất nhanh, nàng phát hiện mình không biết từ khi nào đã đi tới trên đường cái, hơn nữa cả người trần truồng như nhộng, còn bị một đám người vây quanh ở trung tâm, bốn phương vây xem.

Bạch Nhược Nghiên nháy mắt phát ra một tiếng thét chói tai, muốn dùng tay che lại, đáng tiếc, che được trên mặt, lại che không được phía dưới.

Nàng xấu hổ và giận dữ muốn chết, hét lớn: “Các người đang làm gì vậy? Biến thái! Đều cắt hết cho ta, cắt ngay!”

Nàng vừa thét chói tai, vừa ra sức trốn thoát khỏi đám người, nghiêng ngả lao đảo mà chạy.

Khi chạy đến một chỗ ngoặt, dưới chân mềm nhũn, thiếu chút nữa là ngã đập mặt xuống đường.

Quần chúng vây xem còn đang nghị luận sau lưng.

“Dì? Đừng chạy a, ta còn nhìn chưa đủ đâu! Không phải thích bị người khác nhìn xem hay sao?”

“Dựa vào, các người có nghe thấy nàng vừa mới nói cái gì hay không? Nàng nói chúng ta là biến thái? Rốt cuộc ai mới là biến thái a?”

Thấy vai chính chạy trốn, không có não nhiệt để xem, Hoàng Nguyệt Ly đột nhiên cảm thấy không còn thú vị nữa, đứng dậy, vỗ vỗ bụi trên mông, chuẩn bị dẹp đường hồi phủ.

Ngay trong nháy mắt khi nàng đang ở ngưỡng cửa, nàng dừng bước.

“Kỳ quái, luôn cảm thấy có người đang nhìn ta?”

Nàng quay đầu lại liếc mắt nhìn xung quanh một cái, không hề phát hiện bất luận cái gì khác thường, thời điểm đang chuẩn bị xoay người rời đi, bỗng nhiên cảm thấy một trận uy áp cường đại.

Trong lòng nàng chấn động.

Giây tiếp theo, thân hình một người nam từ mặc trường bào màu đen nạm vàng hiện ra từ lối rẽ.

Trên mặt hắn mang theo mặt nạ bạc, che khuất mặt mày hắn, chỉ lộ ra cằm hắn với hình dáng đường cong hoàn mỹ. Một đầu tóc dài màu đen rối tung xuống dưới, môi mỏng thanh lãnh hơi hơi gợi lên, hiện ra vài phần khí chất tà tử.

Chỉ dựa vào nửa khuôn mặt lộ ra cùng da thịt trắng nõn của hắn, cũng đủ để chọc người phiền hà, làm người nhìn không được mà suy đoán, khuôn mặt dưới mặt nạ kia, là tuấn kiệt xuất trần, câu hồn nhiếp phách như thế nào.

Hắn mang theo ánh mắt hứng thú nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Ánh mắt kia sắc bén quá mức, làm người nhìn không được run lên.

Hoàng Nguyệt Ly theo bản năng cảm giác được nguy hiểm.

Thần thức của nàng tuy rằng đã từng bị phát nổ, sớm đã không tốt như trước, nhưng nàng vẫn có thể cảm giác được nguy hiểm cận kề, tuyệt đối cũng không giống như cường giả bình thường.

Nàng ngẩng đầu, lạnh lùng liếc mắt nhìn nam nhân một cái: “Nhìn đủ chưa?”

Nam nhân sờ sờ cằm, “Chưa thấy đủ.”

Mọi người đều nói tam tiểu thư Vô Uy hầu phủ, là một phế vật yếu đuối lại vô năng, không đúng tí nào. Hiện tại xem ra, sự thật cùng lời đồn đãi, tựa hồ có chênh lệch rất lớn.....

Vị tam tiểu thư này, rõ ràng là sử dụng bí thuật gì đó, khống chế nữ nhân vừa rồi kia, thần thức cường đại như thế, nhìn như thế nào cũng không giống một phế vật.

Hơn nữa, nàng còn đủ phúc hắc, đủ âm hiểm.....

Nàng tựa như một đóa hoa tường vi, tuy rằng còn chưa hoàn toàn nở rộ, lại làm hắn không rời mắt được.

Hoàng Nguyệt Ly nhìn ra hắn tựa hồ không có ác ý, hừ lạnh một tiếng: “Chưa thấy đủ, vậy cứ ở lại đây chậm rãi xem đi, bốn tiểu thư không phụng bồi!”

Nam nhân nhìn bóng dáng nàng, trên gương mặt từ trước đến nay đều lạnh như băng sương, lộ ra ý cười hiếm thấy.

“Đúng là một con tiểu hồ ly.....”

.....

Hoàng Nguyệt Ly một chân vừa vượt qua đại môn thì nhìn thấy đồ vật đã được những nô tài vừa rồi của Bạch Nhục Nghiên dọn ra khỏi phòng, tất cả đều hỗn độn nằm trên mặt đất.

Nàng nhíu nháu mày: “Không biết dọn dẹp vệ sinh a? Lại còn vứt đồ vật lung tung, ta lại cần phải thu thập một lần nữa, nếu biết sớm sẽ như thế này thì sẽ khiến các nàng tự tát thêm mấy trăm cái đấy!”

Đúng lúc này, Thái Vi lấy lại ý thức, lập tức bỏ nhào vào bên chân Hoàng Nguyệt Ly, ôm lấy đùi nàng gào khóc.

“Tam tiểu thư của ta a..... Ngươi chết thật là oan uổng quá..... Khó trách sau khi chết âm hồn không tan, còn hiển linh.....”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Khóc Cái Gì Mà Khóc!

Khóc miệng Hoàng Nguyệt Ly hơi run rẩy.

Nha hoàn này của nguyên chủ, thế nhưng thật ra rất trung thành, vừa rồi bị người ẩn trên băng ghế muốn đánh đến chết, vẫn không quên bảo vệ chủ tử đã qua đời của mình, đáng tiếc, đầu óc này tựa hồ có điểm không tốt, lại còn tưởng rằng nàng là ma quỷ?

Thái Vi còn đang khóc lớn dưới chân nàng: “Tam tiểu thư, nếu như khi ngươi còn sống, có thể lợi hại giống như bây giờ, thật là tốt biết bao a! Lão hầu gia nếu như biết ngươi tuổi còn trẻ đã bị hại chết, thì sẽ có bao nhiêu thương tâm a.....”

Hoàng Nguyệt Ly nghe nàng càng khóc càng thảm, nhìn không được, nói: “Dừng..... dừng dừng! Dừng khóc tang, tiểu thư nhà ngươi còn chưa có chết đâu! Có thể đừng nói lời ư rử như vậy hay không!”

Thái Vi đột ngột ngừng đầu, nói: “Cái gì? Tiểu thư..... Tiểu thư ngươi không chết?”

“.....”

Hoàng Nguyệt Ly cong cong khóe miệng, cười nói: “Ta đương nhiên không chết, nếu như ta chết, những kẻ đã hại chết ta, chẳng phải là quá đắc ý hay sao? Những kẻ đó oan uổng ta vẫn còn đang sống tốt, ta như thế nào có thể chết đi được?”

Thái Vi ngừng đầu nhìn nàng nửa ngày, mới kích động mà nói: “Tiểu thư, ngươi không chết..... Ngươi thật không chết! Thân thể của ngươi vẫn còn ấm!”

“Vớ vẩn!” Hoàng Nguyệt Ly nhắc chân hướng trong phòng đi đến, “Về sau không được động một chút là khóc, làm tiểu thư ta mất mặt! Ai khi dễ chúng ta, phải hung hăng đánh trả lại cho ta!”

Thái Vi khiếp sợ mở to hai mắt, không nghĩ tới, tam tiểu thư lần này thất cố không chỉ có mạng lớn vẫn còn sống, hơn nữa bỗng nhiên giống như đã đổi hành người khác.

Trước kia, mỗi khi người của nhị phòng khi dễ đến trên đầu, tam tiểu thư chỉ biết trộm rót nước mắt, nói chính mình mệnh khổ, từ nhỏ đã không có cha mẹ, lại là một phế vật, mới có thể khiến người khi dễ.

Mà hiện tại, nàng lại muốn mình đánh trả lại, hơn nữa, vừa mới lúc này, tam tiểu thư còn bị dọa chạy khi từ tiểu thư đánh ra huyền cảnh khí tăng thứ tư!

Thái Vi vui mừng khóc: “Đúng là ông trời có mắt!”

Nàng đều biết, tam tiểu thư thân là nữ nhi của lão Hầu gia, cao thủ đệ nhất Nam Việt Quốc, sao có thể thật sự là phế vật khiến người dễ khi dễ đâu?

“Còn ồn ào nơi cửa làm gì? Vào đi.”

Thái Vi vội vàng đẩy cửa đi vào.

Hoàng Nguyệt Ly đang cúi đầu, từ dưới chân nhặt lên một cái bình ngọc nhỏ, nàng rút nắp bình ra, đưa bình lên mũi ngửi ngửi, đồng thời mở miệng nói: “Vừa rồi bị roi đánh, tuy rằng đều là bị thương ngoài da, nhưng gân cốt vẫn sẽ có thương tổn, nếu như không trị liệu cho tốt, thì sẽ ảnh hưởng đến tu luyện về sau.”

Thái Vi nghe vậy, ngo ngắc nói: “Tiểu thư, ngài nói cái gì? Tu luyện? Nô tỳ là hạ nhân, vốn không có tư cách tu luyện, cho dù gân cốt có bị thương cũng không sao.....”

Lời còn chưa dứt, Hoàng Nguyệt Ly đã từ cái chai dốc ra ba viên đan dược nhỏ như hạt đậu, nói: “Hãy ăn huyết chi đan* này vào, sáng mai thương thế của ngươi sẽ hoàn toàn khỏi hẳn.”

*Huyết chi đan: đan dược dùng để cầm máu.

Thái Vi mở to hai mắt nhìn, thất thanh nói: “Tam..... Tam tiểu thư, đây chính là đan dược nhất phẩm a! Một viên có giá trị trên trăm lượng bạc, hơn nữa đôi khi có tiền cũng không thể mua được, lão gia để lại cho ngài cũng chỉ có nửa bình như vậy, ngài mau cất kỹ! Đây chính là bảo bối gia truyền a!”

Hoàng Nguyệt Ly khẽ nhíu mày: “Bất quá chỉ là một lọ đan dược cấp thấp đến không thể thấp hơn, giá trị sao? Còn là đồ gia truyền? Được rồi, cho ngươi ăn thì ngươi cứ ăn, không lãng phí, tiểu thư ta còn cần ngươi hầu hạ đây.”

Nói xong, không cần nàng phân trần, trực tiếp nhét đan dược vào trong miệng Thái Vi.

Thái Vi nghiêng đầu muốn tránh, động tác của tiểu thư nhà nàng thoát nhìn thì rất chậm, nhưng cố tình nàng phản ứng lại cũng không kịp, những viên thuốc đã bị tắc đầy trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Đúng Là Cực Phẩm Phế Vật

Hoàng Nguyệt Ly phát phát tay, nói: “Ngươi đi ra ngoài đi, hôm nay hãy nghỉ ngơi cho tốt, sáng mai thu thập trong sân cho ta, nó đã bị ô nhiễm bởi đám người bản thù kia, quả thực là không thể sống nổi.”

Thái Vi lấy tay che miệng, vẻ mặt vẫn đại ra, quả thực không thể tin nổi, chính mình vừa rồi cứ như vậy..... cứ như vậy..... nuốt xuống ba viên huyết chi đan nhất phẩm.

Tiểu thư rốt cuộc có biết hay không, đan dược trân quý biết bao nhiêu? Cho dù là hoàng tộc, cũng không có đạo lý tùy tiện đem đan dược cho hạ nhân ăn, huống chi lại là đan dược nhất phẩm, còn ăn một lần chính là ba viên, hơn nữa, chỉ là trị thương ngoài da nho nhỏ!

Phá sản cũng không phải thảm bại như vậy nha!

Tiểu thư thật sự cho rằng đan dược là rau cải trắng hay sao?

Nàng còn tưởng rằng tiểu thư nhà nàng đã tỉnh táo lại, không nghĩ tới lại càng ngốc hơn như thế??

Chờ sau khi Thái Vi hốt hoảng đi ra khỏi cửa, Hoàng Nguyệt Ly mới lộ ra suy nghĩ sâu xa.

Nàng thật sự nghĩ không thông, chính rốt cuộc vì cái gì, mình lại có thể trọng sinh!

Kiếp trước ở Cực Bắc Băng Nguyên, bởi vì thượng cổ thần khí Thiên Hoàng Quyết mà bị các môn phái lớn liên thủ công vây, nàng không muốn chịu nhục nếu bị rơi vào tay địch thủ, cho nên lựa chọn tự phát nổ.

Theo lý thuyết, nguyên thần của nàng hẳn là đã tiêu tán mới đúng, như thế nào hiện tại lại tiến vào thân thể này đây?

Còn có, kiếp trước rốt cuộc là ai đã bán đứng nàng, tiết lộ hành tung của nàng?

Hoàng Nguyệt Ly suy tư trong chốc lát, nghĩ không thông, nên cũng tạm thời buông xuống.

Thôi, dù sao có thể tỉnh lại lần nữa, chung quy vẫn là một chuyện tốt.

Việc cấp bách, vẫn là nên nhanh chóng làm tăng tu vi cùng thực lực của mình.

Thực lực hiện tại của nàng thấp kém như thế, ngay cả một tiểu nha đầu hèn hạ với huyền cảnh khí cấp bốn, cũng dám ở trước mặt nàng giương oai, nói gì đến chuyện báo thù rửa hận?

Lại nói, nếu chiếm thân thể của Bạch Nhưộc Ly, vậy những kẻ không ra gì đã hại chết Bạch Nhưộc Ly, nàng tự nhiên cũng muốn hảo hảo thay nàng giáo huấn một chút, cũng coi như là hồi báo đối với nàng!

Hoàng Nguyệt Ly đã quyết định chủ ý, khoanh chân ngồi xuống trên giường, bắt đầu thiền định.

Một nhà Võ Uy Hầu chèn ép nàng không kiêng nể gì, ngay cả công pháp tu luyện tổ truyền của Bạch gia đều không truyền cho nàng.

Bất quá dưới ánh mắt của Hoàng Nguyệt Ly, công pháp của Bạch gia thật sự là đơn giản và thấp kém.

Bước đầu tiên của tu luyện chính là dẫn khí nhập thể, đem huyền khí trong thiên địa hấp thu vào trong cơ thể, nối liền kinh mạch.

Nếu huyền khí có thể thành công chạy một vòng và đã thông 12 kinh mạch, thanh trừ tạp chất trong cơ thể, thì sẽ tiến vào tầng thứ nhất của huyền cảnh khí, trở thành một người võ giả cấp thấp nhất, bắt đầu bước trên con đường tu luyện.

Cả quá trình này vô cùng khó khăn.

Người có thiên phú nhất phẩm (cấp 1), từ mười tuổi đã bắt đầu tu luyện, thường thì mất khoảng thời gian ba năm, mới có thể hoàn toàn nối liền kinh mạch.

Bạch Nhưộc Nghiên là thiên phú nhị phẩm (cấp 2), 14 tuổi cũng đã là huyền cảnh khí tầng thứ 4, đã xem như hiếm có, bởi vậy mới có thể đem quận chúa phế vật Bạch Nhưộc Ly không để vào trong mắt.

Kiếp trước, Hoàng Nguyệt Ly là đệ tử thân truyền của một trong tứ đại thánh địa đời lãnh Nhất Ly Hòa cung, có thiên phú tu luyện cấp 9 kinh thể hải tặc, chỉ dùng thời gian một đêm liền nối liền kinh mạch, là thiên tài thứ hai từ trước tới nay của Thiên Lăng Đại Lục.

Nàng tỉnh cờ hồi tưởng lại một chút công pháp tu luyện của kiếp trước, lập tức bắt đầu vận công dẫn khí.

Nhưng mà, từ luyện từ buổi chiều đến buổi tối, cho đến khi màn đêm buông xuống, ngay cả một chút huyền khí nàng cũng không thể cảm ứng được.

Theo thời gian trôi qua, biểu tình của Hoàng Nguyệt Ly cũng dần dần trở nên ngưng trọng.

Thời điểm tỉnh lại sau khi trọng sinh, nàng đã cảm giác được thân thể này của mình rất yếu, rất yếu, cực kỳ yếu! Nhưng nàng vẫn là đánh giá quá thấp mức độ nghiêm trọng của vấn đề.

Người bình thường chỉ cần có thiên phú tu luyện, cho dù là thiên phú cấp 1, thậm chí không cần dùng đến công pháp, ít nhiều đều có thể cảm ứng được một tia thiên địa huyền khí, nhưng mà hiện tại nàng tu luyện chính là cấp cao nhất của công pháp cao nhất, lại hoàn toàn không có bất luận một cảm ứng

gi??

Bạch Nhực Ly này thật đúng là một cực phẩm phế vật a!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Nam Tử Phượng Hoàng Phóng Túng

Nhưng, có nghe nói Bạch Nhực Ly có phụ thân là đệ nhất cao thủ Nam Việt Quốc, theo lý thuyết, như thế nào cũng không nên là một phế vật mới đúng.

Rốt cuộc đã xảy ra vấn đề ở đâu?

Trong đầu Hoàng Nguyệt Ly hiện lên vô số đan phương cấp cao nhất có thể trị liệu thể chất phế vật này, nhưng đều cảm thấy không áp dụng được.

Ngay lúc nàng đang rối rắm, bỗng nhiên một đạo thanh âm quý dị như sấm sét vang lên.

Hoàng Nguyệt Ly choáng váng một trận, qua hồi lâu, nàng mới phát hiện mình đang ở trong một căn phòng cổ xưa, trước mắt là một ngọn lửa lớn đang cháy hừng hực.

Trung tâm của ngọn lửa, là một hình ảnh hư ảo rất lớn.

Hoàng Nguyệt Ly mở to hai mắt nhìn, phát hiện đây là —— một con thần thú phượng hoàng trong truyền thuyết chỉ có Thần giới mới có!

Những cánh chim màu vàng mở ra, cơ hồ như muốn phá vỡ phiến không gian này, nhẹ nhàng vẫy cánh, mang theo khí nóng rực, thiêu đốt giống như thủy triều mãnh liệt tràn đến, làm người thờ không nổi.

Phượng hoàng ngẩng đầu, phát ra một trận thanh âm hí vang rất réo, lạnh lốt mà lại uyển chuyển, tràn ngập uy áp mãnh liệt.

Ngay sau đó, hư ảnh của phượng hoàng dần dần thu nhỏ lại, kim quang chợt lóe, biến thành một nam nhân trẻ tuổi mặc trường bào màu vàng.

Hắn có một gương mặt tuấn mỹ gần như yêu nghiệt, màu da trắng nõn như ngọc, một đôi mắt đào hoa vô cùng tinh xảo, xứng với mũi thẳng cùng môi mỏng thanh lãnh, khuôn mặt cơ hồ tìm không ra tí vết.

Trường bào trên người hắn chỉ là tùy ý khoác lên, ngực rộng mở, lộ ra một tầng ngực lớn, tràn ngập khí chất lười biếng.

Nhưng Hoàng Nguyệt Ly vừa rồi đã nhìn qua hư ảnh phượng hoàng kiêu ngạo bá đạo kia, đương nhiên biết, nam tử này hơn phân nửa chính là hóa thân của phượng hoàng kia, thực lực mạnh mẽ, tuyệt đối không giống như thoát nhìn trước mắt như vậy, là một vẻ đẹp vô hại.

Nam tử nhìn Hoàng Nguyệt Ly, trong mắt hiện lên một tia bất mãn.

“Nữ nhân, ngươi không có một chút ngưỡng mộ nào đối với bản tôn hay sao?”

“Ha?” Hoàng Nguyệt Ly thật sự hơi sửng sốt.

Nam tử lại nói: “Bản tôn phong độ nhẹ nhàng như vậy, nam nhân tiêu sái lỗi lạc, chẳng lẽ không phải là trong cuộc đời ngươi ít nhìn thấy hay sao?”

Hoàng Nguyệt Ly không còn lời để nói, sau một lúc lâu mới nói: “Gặp qua tự kỷ, chưa từng thấy qua không biết xấu hổ như vậy.....”

Phượng hoàng biến thành nam tử, tuy rằng đúng là tuấn mỹ phi phàm, nhưng muốn nói là cuộc đời nàng ít thấy, thì còn chưa tính đến.

Kiếp trước trong Đế Lăng thành, có mười đại mỹ nam, mỗi người phong tư trác tuyệt, mà Mộ Thừa Ảnh càng là đứng hàng đệ nhất.

Nam tử thay đổi sắc mặt, hai mắt thu hẹp lại.

“Nữ nhân, ngươi dám bắt kính đối với bản tôn? Ngươi có biết rằng, nếu bản tôn muốn giết ngươi, chỉ đơn giản giống như bóp chết một con.....”

“..... kiến.....”

Nam tử nguyên bản khí thế hơn người, nhưng lời mới nói được một nửa, đột nhiên dừng lại, ngay cả biểu tình cũng thay đổi, trở nên chậm chạp hơn.

Hoàng Nguyệt Ly kinh ngạc hỏi: “Uy, ngươi làm sao vậy?”

“Ta.....”

Trong khi Hoàng Nguyệt Ly đang trợn mắt há hốc mồm nhìn chăm chú, nam tử phượng hoàng phóng túng ngạo kiều (ngạo trong ngạo mạn, kiều: yêu kiều) bằng tốc độ mắt thường có thể thấy được, từng chút thu nhỏ lại, biến lùn, ngay cả trên gương mặt đều có biến hóa.

Cuối cùng, biến thành một tiểu nam hài cao bằng ba cái đầu, trên mặt mơ hồ còn có thể nhìn ra hình dáng yêu nghiệt vừa rồi, nhưng hai mắt to ngập nước, khuôn mặt nhỏ phì nộn đỏ đỏ, lại nói rất rõ ràng: thân yếu, mềm, dễ đẩy ngã! Thanh thuần, đáng yêu, làn da tốt!

Tiểu hài tử cúi đầu nhìn tay nhỏ của mình, tức muốn học máu kêu lên: “Dựa vào, ta rõ ràng cả ngày hút huyền khí, sao chỉ đủ duy trì trong chốc lát như vậy, đã biến trở về rồi!”

Hoàng Nguyệt Ly nghe vậy, hơi hơi nhướn mày, khom lưng nhắc cổ áo tiểu hài tử, nói: “Được a, nguyên lai ngươi là một tiểu thí hài đang làm trò quý, ta đã nói, vì sao ta tu luyện cả ngày, một chút huyền khí cũng đều không cảm ứng được!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Bài Học Cho Tiểu Hài Tử

Hắn ra sức mà đập chân ngắn nhỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn lại như một cái bánh bao, gãy giữa.

“Thả ta xuống dưới, thả ta xuống dưới! Xấu nữ nhân, đồ nhà quê, ta cảnh cáo ngươi, nếu như ngươi không lập tức buông ta ra, cung cung kính kính mà quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, ta liền phải xử đẹp ngươi!”

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: “Nha, tuổi còn nhỏ, tính tình lại không nhỏ, thu thập thiếu hài tử anh hùng a, để ý ta đánh mông ngươi!”

Tiểu hài tử phùng bánh bao trên mặt lộ ra thần sắc không dám tin tưởng, càng thêm dùng sức gãy giữa, kêu lên: “Xấu nữ nhân, ngươi chờ đó cho ta! Ngươi vừa rồi cũng thấy được, nguyên thân của tiểu gia ta là phượng hoàng cường đại xinh đẹp như vậy, ta hiện tại chỉ là do không đủ huyền lực mới bị thu nhỏ lại, chờ tiểu gia ta khôi phục thực lực, một cái ngón tay là có thể bóp chết ngươi!”

“Lợi hại như vậy sao?”

Hoàng Nguyệt Ly khước miệng gọi lên, ngón tay buông lỏng, tiểu hài tử thân thể tròn vo lập tức trụ xuống, mắt thấy sắp bị ngã thì cái mông sẽ nở hoa.

Tiểu hài tử cuống quýt ôm lấy cánh tay của nàng không dám buông ra, thân thể nho nhỏ run rẩy không ngừng, ngoài miệng vẫn còn kiêu ngạo kêu lên: “Ngươi là muốn hại chết tiểu gia nha! Ngươi chờ đó cho ta!”

Hoàng Nguyệt Ly nói: “Vừa rồi không phải muốn ta buông ngươi ra hay sao? Hiện tại sao lại không chịu buông tay a?”

Tiểu hài tử trợn mắt giận dữ nhìn nàng

Hoàng Nguyệt Ly nói: “Được rồi, đừng diễn nữa, ta sớm đã nhìn ra, hư ảnh phượng hoàng vừa rồi, căn bản không phải là ngươi đi?”

“Kia đương nhiên chính là ta!”

“Phượng hoàng vốn là thượng cổ thần thú mà chỉ Thần giới mới có, vô cùng cường đại, nếu ngươi thật sự là phượng hoàng thành niên, cho dù có bị thương, thực lực giảm đi, cũng chỉ cần một ánh mắt là có thể làm ta quỳ xuống đất học máu, còn phải uy hiếp ta như vậy? Ta xem đó chỉ là một đoạn ý niệm mà cường giả thượng cổ lưu lại, bị ngươi lấy ra dùng để biểu diễn đi?”

Tiểu hài tử: “.....”

Hai người trừng mắt nhau một hồi lâu, tiểu hài tử rốt cuộc đánh bại trận.

“Tốt..... rất tốt..... xấu nữ nhân, nguyên lai đầu óc ngươi còn có trí não..... tuy rằng..... tuy rằng cái kia không phải là hư ảnh của ta, nhưng kia cũng là ca ca ta!”

Hoàng Nguyệt Ly kinh ngạc nói: “Đó là ca ngươi? Không có khả năng đi? Nhân gia vừa thấy chính là một cao thủ, ngươi sao..... Tiểu hài tử hãy thành thật đi, bằng không đừng trách tỷ tỷ cho ngươi một bài học thích đáng”

“Ta không gạt ngươi!” Tiểu hài tử nổi giận, phồng miệng lên nói: “Ta tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng cũng cam đoan là một con không giả, huyết thống phượng hoàng thuần khiết! Chờ ta trưởng thành, nhất định cũng sẽ lợi hại giống như ca ca ta!”

Hoàng Nguyệt Ly vẫn không quá tin tưởng, nói: “Thần thức người nhỏ yếu như vậy, như thế nào cũng không giống như là thượng cổ thần thú a?”

Tiểu hài tử không tình nguyện nói: “Ta thật sự là phượng hoàng, chẳng qua, ta còn đang là trong thời kỳ ấu niên. Ta mới vừa sinh ra không lâu, thì đã xảy ra chiến tranh, ca ca mang theo ta chạy rất xa rất xa, sau lại gặp nguy hiểm, ca ca liền đem linh thể của ta phong ấn vào Thiên Hoàng Quyết.....”

“Từ từ, người nói là, chúng ta hiện tại là đang ở Thiên Hoàng Quyết?”

Hoàng Nguyệt Ly kêu lên thất thanh.

Nàng ở kiếp trước, sau khi đạt được Thiên Hoàng Quyết trong một tàn tích cổ xưa, nghĩ mọi cách, dùng hết các loại thiên tài địa bảo, trước sau đều không cách nào làm cho thần khí nhận chủ. Hiện tại lại vô duyên vô cớ mà bị kích hoạt rồi?

Tiểu hài tử đắc ý vỗ vỗ ngực, nói: “Hừ hừ, không sai! Thiên Hoàng Quyết cũng không phải là thần khí bình thường, chỉ dựa vào lấy máu là không thể nhận chủ, nhất định chủ nhân phải tách nguyên thần ra sau đó cùng thần khí dung hợp lại mới được. Xem ra vận khí của người rất tốt, khi người tự phát nổ, một phần nguyên thần còn lại của người đã trở chủ nhân của Thiên Hoàng Quyết!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Công Pháp Nghịch Thiên

Hoàng Nguyệt Ly lúc này mới hiểu được, nói: “Thì ra là thế, nói như vậy, nguyên thần của ta sau khi tự nổ, có thể trọng sinh, cũng là vì có Thiên Hoàng Quyết?”

“Điều này..... Nguyên thần sau khi tự nổ thường là không cách nào cứu được, Thiên Hoàng Quyết cũng không có năng lực này. Thời điểm lúc người tự phát nổ, ý thức của còn ta trong trạng thái ngủ say, chờ đến khi ta tỉnh lại, đã phát hiện người đã thành công nhận chủ, đúng lúc Bạch Nhưộc Ly vừa chết có thánh thể hóa linh nghịch thiên, ta liền nhanh chóng dùng một chút huyền lực còn lại, để người bám vào thân thể nàng ấy.”

Hoàng Nguyệt Ly nghe vậy, tâm trí càng giống như đang ở trong một đám sương mù.

Ngay cả Thiên Hoàng Quyết là một thần khí thượng cổ như vậy, cũng không thể cứu vớt nguyên thần phát nổ của nàng, vậy nàng rốt cuộc là như thế nào mà sống lại?

Rất nhanh, nàng lại phát hiện một nơi quái dị khác.

“Tiểu thí hài, người có làm lẫn gì hay không? Người có nói rằng Nhưộc Ly có thể chất nghịch thiên gì đó? Nhưng nàng rõ ràng là một cực phẩm phế vật a!”

Tiểu hài tử lập tức bày ra một bộ biểu tình ghét bỏ, nói: “Người biết cái gì? Thể chất thiên phú của Bạch Nhưộc Ly, cho dù là ở Thần giới cũng rất ưu việt, rất nghịch thiên!”

“Phải không?” Hoàng Nguyệt Ly đầy mặt không tin.

Tiểu hài tử cá giận nói: “Đương nhiên! Các người ở hạ giới, thiên phú cấp 9 đã là thiên tài siêu cấp, nhưng nếu ở Thần giới, thiên phú còn có cấp cao hơn, đó chính là thiên phú thể chất! Thánh thể hóa linh chính là cấp cao nhất trong thiên phú thuộc tính hòa!”

Hoàng Nguyệt Ly nghe hắn nói đạo lý rất rõ ràng, nhưng vẫn có chút không tin.

“Những gì người nói rất có ý nghĩa, chính là, lực cảm ứng với huyền khí của thân thể này rất kém cỏi cũng là sự thật.....”

“Đó là bởi vì phương pháp tu luyện của người không đúng!”

“Không đúng chỗ nào?”

Tiểu hài tử xoay chuyển hai mắt nhỏ to đen nhánh, nói: “Hắc hắc, cái này sao, người muốn biết sao? Trên phiên đại lục này chỉ có tiểu gia ta một người biết nga! Hiện tại phải xem thái độ của người, người vừa rồi đối với tiểu gia ta thô bạo như vậy, tiểu gia ta hiện tại tạm thời xem như mất trí nhớ!”

Nghe xong lời này, Hoàng Nguyệt Ly buông lỏng tay ra, nhẹ nhàng đem thả hất xuống trên mặt đất.

Tiểu hài tử đắc ý nói: “Hừ hừ, hiện tại đã biết chính mình sai rồi đi? Hối hận cũng không kịp đi? A? Tiểu gia nói cho người..... Uy, người đang làm cái gì?”

Hoàng Nguyệt Ly đem thân hất lật qua ấn xuống ở trên mặt đất, bắt đầu mạnh mẽ vỗ vào mông hất.

“Bạch bạch bạch!”

Thanh âm thanh thúy vang vọng trong không trung.

Tiểu hài tử hét lên: “Xấu nữ nhân, nữ ma đầu! Ngươi buông ta ra! Ngươi dám đánh ta, ta vĩnh viễn không nói cho ngươi biện pháp tu luyện? Cả đời ngươi sẽ chỉ là một phế vật!”

Hoàng Nguyệt Ly cười lạnh nói: “Tiểu thí hài, ngươi cho là ta không biết hay sao? Ta đã là chủ nhân của Thiên Hoàng Quyết, mà ngươi chỉ là khí linh của Thiên Hoàng Quyết, một cái ý niệm của ta là đã có thể chế trụ ngươi, không ngờ ngươi còn có cò kè mặc cả đường sống!”

“Ngươi!”

“Thế nào, chuẩn bị thành thật xưng tội hay sao?”

Tiểu hài tử hai mắt ướt lệ, ôm chặt hai hông của mình, thống khổ suy xét một lát, dưới uy quyền của nữ ma đầu này, chỉ có thể lựa chọn khuất phục.

Từ trong một góc, hần kéo ra một quyển sách cổ xưa, phóng tới trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly vừa cầm lấy, phát hiện trên bìa mặt viết bốn chữ rất to —— Thiên Hoàng Cửu Biến. (天凰九变)

“Đây là công pháp cấp cao nhất thuộc hòa hệ của Thần giới, là phương pháp bí mật không thể truyền ra ngoài của thần hoàng tộc, nếu không phải ngươi may mắn, nhất định Thiên Hoàng Quyết, căn bản không có khả năng có được, vận khí của ngươi cũng thật là quá tốt!”

Tiểu hài tử chưa xót nói.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Nữ Ma Đầu Thật Đáng Sợ

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười: “Ta rất xin lỗi, vận khí của tỷ tỷ ta từ trước đến nay đều rất tốt.”

Nàng cầm lấy sách lật lật, ở trên trang sách thứ nhất, nàng phát hiện có phần giải thích chi tiết về ngọn lửa của linh hỏa thánh thể.

Nghe nói, người có được thể chất thiên phú cần dùng thảo dược tương ứng với thuộc tính để kích thích huyết mạch trong cơ thể, cũng cần phối hợp với công pháp thần cấp là《Thiên Hoàng Cửu Biến》để tu luyện, nếu không sẽ không chỉ có thất bại, ngược lại còn giống như phế vật, không cách nào cảm ứng được huyền khí thiên địa.

Khó trách Bạch Nhưộc Ly vẫn luôn bị người xem là phế vật.

Hoàng Nguyệt Ly vỗ vỗ đầu tiểu hài tử, cười nói: “Không nghĩ tới, vật nhỏ này của ngươi vẫn có chút tác dụng, về sau tỷ tỷ sẽ đối với ngươi tốt hơn một chút. Nếu không có việc gì, ta đây sẽ đi ra ngoài tu luyện.”

“Ài, từ từ, từ từ đã!”

Thấy Hoàng Nguyệt Ly muốn đi, tiểu hài tử vội vàng từ trên mặt đất nhảy dựng lên, ôm chặt lấy đùi nàng.

“Ngươi đang làm gì?”

Tiểu hài tử nâng khuôn mặt nhỏ lên, nói: “Ngươi không thể đi một mình, mang ta cùng đi ra ngoài đi! Ta ở trong khối ngọc nát này gây người mấy trăm năm! Sắp buồn chết tiểu gia! Ta muốn đi ra ngoài hít thở không khí!”

“Điều này.....” Hoàng Nguyệt Ly ra vẻ do dự, “Trong nhà có thêm một tiểu hài tử lại lịch không rõ, ta làm sao mà giải thích với mọi người?”

Tiểu hài tử nói: “Việc này ngươi không cần lo lắng, ta có thể biến trở về bản thể.”

Khuôn mặt bánh bao của tiểu hài tử đột nhiên biến mất trước mắt, kim quang chọi lóe, xuất hiện tại chỗ, là một con phượng hoàng nhỏ bằng bàn tay, lông cũng chưa phát triển đầy đủ, đỏ bừng một đám, giống như một quả cầu nhỏ.

Đôi mắt Hoàng Nguyệt Ly lập tức sáng ngời.

Tiểu phượng hoàng kêu chi chi hai tiếng, vỗ vỗ cánh, cảm thấy chính mình thật đáng yêu.

Nữ nhân đối với con vật đáng yêu đều rất thích, nữ ma đầu này tuy rằng độc ác tàn nhẫn, nhưng nhìn ánh mắt nàng liền biết, bản chất của nàng vẫn rất có hảo cảm đi?

Hai tay Hoàng Nguyệt Ly đem tiểu phượng hoàng giơ lên, nhìn từ trên xuống dưới, thiếu chút nữa nước miếng đã chảy xuống.

“Thịt này vừa mềm vừa đủ tươi mới, làm món gà hầm nấm, hương vị chắc hẳn không tồi.”

Tiểu phượng hoàng nháy mắt hoá đá.

“..... Ân, làm thành một con gà rán vàng giòn, tựa hồ cũng không tồi?”

Ca ca nha, cứu mạng! Nữ ma đầu này thật sự là quá đáng sợ!

Hắn mơ tưởng về nhà nha!!

.....

Hoàng Nguyệt Ly đã biết là pháp quyết, trở lại phòng ngủ, phát hiện trời đã sáng.

Chân tay nàng có chút cứng đờ, lại phát hiện tay mình vô tình đụng phải vật gì đó lạnh lẽo.

Thiên Hoàng Quyết một lần nữa biến thành một khối ngọc bội bình thường, lẳng lặng nằm cạnh chân nàng chân, thoạt nhìn pháp quyết《Thiên Hoàng Cửu Biến》cũng trở thành một quyển sách cũ nát.

Tiểu phượng hoàng xù lông đứng trên ngọc bội, liếc xéo nàng một cái, chớp cánh, bay đến trên cửa sổ chơi đùa.

Nàng cất Thiên Hoàng Quyết vào trong lồng ngực, giấu kín bên người, sau đó mở ra《Thiên Hoàng Cửu Biến》, cẩn thận nghiên cứu.

Vừa rồi ở trong Thiên Hoàng Quyết, không kịp nhìn kỹ, hiện tại xem ra, muốn tu luyện cửa công pháp này, thật đúng là không phải một việc đơn giản.

Thiên Hoàng Cửu Biến có 9 biến hoá quan trọng, mỗi biến đổi đều tương ứng với 9 cảnh giới trong tu luyện huyền khí.

Hỏa linh thánh thể đúng là thể chất tốt nhất để tu luyện bản thân cấp công pháp này, chỉ là, bởi vì thể chất đặc thù cùng với công pháp cấp cao, mỗi lần đột phá thăng tiến một cấp, yêu cầu về tài nguyên tu luyện cũng rất cao.

Muốn làm cho hỏa linh thánh thể có thể cảm ứng được huyền khí thiên địa, cần mấy chục loại thảo dược, hơn nữa cũng cần số lượng rất lớn.

Ngoài ra, còn cần một loại dược liệu cực phẩm quý hiếm là Hỏa Vân Châu (火云珠) dùng làm thuốc dẫn.

Trước mắt vấn đề quan trọng nhất, chính là phải nhanh chóng thu thập những loại thảo dược này.

Nàng đem sao chép các thành phần của phương thuốc dùng để luyện công pháp, mang theo danh sách đi ra cửa.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Đưa Bạc Tới Cửa

Cửa hàng lớn nhất Nam Việt Quốc là Thiên Trân Các.

Khách nhân lui tới rất nhiều.

Hoàng Nguyệt Ly tuy rằng là tiểu thư Hầu phủ, nhưng bởi vì ăn mặc rất bình thường, cho nên cũng không có người chú ý đến nàng.

Nàng dạo qua trong tiệm một vòng, phát hiện Thiên Trân Các không hổ là cửa hàng lớn nhất Nam Việt Quốc, đa số dược liệu trên danh sách của nàng, nơi này đều có, chẳng qua..... với giá này sao, thật sự giống như là một thủ đoạn độc ác.

Ví dụ như thảo dược cấp 1 là tử tô thảo (紫苏草), cần phải trả 10 lượng bạc một cây, hỏa quỳ hoa (火葵花) 8 lượng bạc một đoá.....

Đây vẫn là phẩm chất kém cỏi nhất, phẩm chất tốt hơn một chút, giá phải cao hơn vài lần.

Mà trên danh sách do tiểu phượng hoàng cung cấp, chỉ riêng hai loại khác biệt này, đã yêu cầu mỗi loại một trăm phần, nói gì đến những dược liệu cao

cấp khác. Tính ra toàn bộ, ít nhất cũng cần ba vạn lượng bạc.

Hoàng Nguyệt Ly sờ sờ túi tiền khô héo, cảm thấy giá lạnh và khắc nghiệt.

Trước khi ra cửa, nàng đã hỏi qua nha hoàn Thái Vi, mới biết được rằng ngự tứ Trường Nhạc quận chúa nàng, đã nghèo rớt mồng tơi.

Từ sau khi Bạch Lư Phong mất tích, sản nghiệp trong nhà đều bị nhị thúc Bạch Lư Cảnh dùng đủ loại lý do “tiếp quản”.

Bạch Nhượng Ly hiện tại một chút tiền dư cũng đều không có, ngày thường toàn mang một ít đồ cổ đi cầm để đổi lấy tiền, mới duy trì được kế sinh nhai.

Mà túi tiền của nàng chỉ có 50 lượng bạc, là ngày hôm qua lấy từ trên người Bạch Nhượng Nghiên, chỉ đủ mua năm cây tử tô thảo.

Bất quá, nàng cũng không trông cậy có thể dựa vào 50 lượng bạc này có thể mua được bao nhiêu dược liệu, nàng đã sớm nghĩ kỹ rồi, bản thân mình ở kiếp trước thân là luyện khí sư đệ nhất đại lục, tuy rằng thực lực hiện tại không bằng, ngay cả Huyền Lực cũng không thể hấp thu, nhưng để tạo ra mấy cái tiểu ngoạn ý cấp thấp vẫn là rất nhẹ nhàng, có thể dùng nó để đổi lấy tiền.

Nhưng sau khi đi dạo một vòng, nàng phát hiện ra bị kịch.

Mình không chỉ có nghèo bình thường, mà còn rất đáng thương!

Nguyên lai tài liệu luyện khí cấp thấp cũng giống như là vật quý, nàng căn bản là mua không nổi!

Một cái lò luyện khí cấp thấp ở trong mắt nàng giống như sắt vụn đồng nát, đã phải mất 800 lượng bạc, đừng nói đến những tài liệu khác càng là kỳ quái hơn, quả thực chính là cướp giữa ban ngày!

Trên thực tế, nàng không ý thức được, chức nghiệp của luyện khí sư, vốn dĩ chính là dựa vào cả tiền lẫn tài.

Kiếp trước nàng vừa sinh ra đã ở đại tông môn, lại là đệ tử tâm hạch có thiên phú trác tuyệt, các loại tài nguyên đều nhẹ nhàng tới tay, đương nhiên chương mất mấy thứ này. Nhưng tới một tiểu quốc nơi biên thủy như Nam Việt Quốc, cho dù là tài liệu cấp thấp, cũng là hàng xa xỉ chỉ có vương công quý tộc mới có thể tiêu phí.

Hoàng Nguyệt Ly đang cân nhắc kiếm tiền như thế nào, bỗng nghe thấy một giọng nói quen thuộc vang lên bên cạnh.

“Vũ khí Huyền Bình này bao nhiêu tiền?”

Nàng vừa quay đầu lại, phát hiện Bạch Nhượng Nghiên đang đứng ở phía sau nàng.

Hoàng Nguyệt Ly lập tức nở nụ cười, xem ra vận khí của nàng thật đúng là không tồi, vừa mới nói thiếu tiền, bạc liền đưa tới cửa.

Bạch Nhượng Nghiên lúc này cũng đã nhìn thấy nàng, nháy mắt khuôn mặt trở nên dữ tợn.

“Bạch Nhượng Ly! Tiểu tiện nhân nhà ngươi sao lại ở chỗ này?”

Hoàng Nguyệt Ly cười cười, nói: “Ngươi có phải bị nước vào trong óc hay không? Vậy mà cũng cần phải hỏi sao? Đến cửa hàng, tự nhiên là muốn mua đồ.”

Bạch Nhượng Nghiên cười lạnh nói: “Chỉ bằng ngươi? Ngươi có thể mua nổi đồ trong Thiên Trân Các sao? Ngươi quý nghèo này, ngay cả một cây thảo dược cũng đều mua không nổi đi?”

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: “Ta mua nổi hay không mua nổi, cũng không liên quan đến chuyện của ngươi đi? Bất quá, thật ra ta lại cảm thấy rất kỳ quái, một số người..... ngày hôm qua bị gièm pha như vậy, hôm nay vẫn dám ra cửa, quả nhiên là da mặt còn dày hơn tường thành a!”

Nhắc tới ngày hôm qua, Bạch Nhượng Nghiên hận không thể lập tức nhào lên bóp chết nàng: “Ngươi lại còn dám xuất hiện ở trước mặt ta! Ngày hôm qua..... sự tình ngày hôm qua, chính là do ngươi đã giở trò quỷ có phải hay không? Dám chơi ta như vậy, ta sẽ đánh chết ngươi tiện nhân này!”

Đang nói, nàng ta rút ra trường tiên (cây roi) mang theo bên người, vung về phía Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly sớm đã có phòng bị, bước một cái, liền né tránh.

Bạch Nhượng Nghiên tức muốn học máu vung roi vài lần, ngay cả góc áo của Hoàng Nguyệt Ly đều đụng không tới.

Nàng ta càng tức giận, nghĩ đến sự xấu hổ ngày hôm qua ở trên phố bị người chỉ chỉ trỏ trỏ, suýt nữa thở không được, hận không thể đánh chết Hoàng Nguyệt Ly, mới giải được mối hận trong lòng!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tức Giận Nói Không Nên Lời

Bạch Nhược Nghiên chỉ lo đánh người trút giận, không hề chú ý tới, roi của nàng không hề hạ xuống trên người Hoàng Nguyệt Ly, ngược lại đem khách nhân trong Thiên Trần Các đều bị dọa không ít.

Hộ vệ Thiên Trần Các rất nhanh liền tới ngăn trở các nàng.

“Hai vị tiểu thư, Thiên Trần Các chúng ta không cho phép người nháo sự đánh nhau. Nếu các người không phải tới mua đồ, xin mời rời khỏi nơi này đi!”

Sau lưng lão bản Thiên Trần Các, nghe truyền là quý nhân trong hoàng cung, cho nên quy củ rất lớn, ai cũng không dám phá hỏng.

Nghe hộ vệ nói xong, Bạch Nhược Nghiên dù không cam tâm tình nguyện, cũng chỉ có thể thu hồi roi.

“Trước thả cho tiểu tiện nhân người một con ngựa! Người chờ đó cho ta!”

Đang nói, nàng xoay người hướng về phía chường quầy mà nàng đã nói chuyện trước đó, một lòng tay chỉ về phía Hoàng Nguyệt Ly, nói: “Tôn chường quầy, Thiên Trần Các các người không phải là vì xa hoa nên mới nổi tiếng, khách nhân ra vào, đều là người có thân phận hay sao? Nữ nhân này là một con quý nghèo, cần bản mua không nổi đồ trong tiệm, chính là đến đây gây chuyện, mau đuổi nàng ra đi!”

Tôn chường quầy nhận ra, vị này đúng là tứ tiểu thư Võ Uy Hầu phủ.

Mặc dù Võ Uy Hầu phủ không thể so với năm đó khi Bạch Lư Phong còn sống trên đời, nhưng tốt xấu gì cũng được xem là một trong những thế gia có ảnh hưởng ở Nam Việt Quốc, tiểu thư Bạch gia, tự nhiên là không thể đắc tội.

Hắn quay đầu lại nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly: “Vị tiểu thư này.....”

Lời nói của hắn còn chưa ra, Hoàng Nguyệt Ly đã mang một bộ dáng điềm đạm đáng yêu, thấp giọng nói: “Tứ muội, sao người có thể nói lời như vậy.....”

Tôn chường quầy lộ ra thân sắc kinh ngạc.

Tứ muội?

Chẳng lẽ vị này chính là trong truyền thuyết, nữ nhi duy nhất của Bạch Lư Phong, phế vật mệnh danh tam tiểu thư Hoàng Nhược Ly?

“Thì ra đây chính là tam tiểu thư Bạch gia a?”

“Đã sớm nghe nói, các vị tiểu thư Bạch gia không hoà hợp, hiện tại Võ Uy Hầu cũng đối với chất nữ này thật không tốt, chẳng lẽ là sự thật?”

“Chẳng lẽ còn có thể là giả? Xem vừa rồi vị tứ tiểu thư, trực tiếp cầm roi đánh vào chính đường tý của mình, thật là không có giáo dưỡng a? Tắc tặc, đúng là người đi trả lạnh, Võ Uy Hầu phủ năm đó là dựa vào Bạch Lư Phong mới được lập nên, hiện tại người mất tích, ngay cả nữ nhi cũng bị người khi dễ.....”

“Bạch tứ tiểu thư không phải là thứ xuất sao? Thế nhưng uy phong cũng thật là lớn! Quả thực là ý thế hiếp người a!”

“Không phải nói Nhị tiểu thư còn muốn gả cho Thái tử sao? Với một người như vậy, làm sao có thể trở thành thái tử phi?”

Bạch Nhược Nghiên nghe xung quanh nghị luận sôi nổi, sắc mặt càng ngày càng hồng.

‘Rõ ràng là tiểu tiện nhân này hôm qua làm ra sự tình như vậy, hại nàng mất hết mặt mũi của bên nhà ngoại, ngay cả khi giết chết nàng ta cũng không giải hết bất bình của nàng, như thế nào lại trở thành nàng ý thế hiếp người?’

Nhưng cố tình nàng lại không cách gì giải thích, loại chuyện này.....

Hoàng Nguyệt Ly thật cẩn thận nhìn nàng một cái, mở miệng cười một cách yếu ớt.

“Tứ muội muội, ta biết người là bởi vì sự tình ngày hôm qua mà tức giận, nhưng ta thật sự không biết rốt cuộc tại sao lại như vậy, ta có thể giải thích cùng người. Trên thực tế, nó giống như là.....”

“Người im miệng lại cho ta!”

Bạch Nhược Nghiên vừa nghe nàng nhắc tới ngày hôm qua, vội vàng ngắt lời nàng.

Hoàng Nguyệt Ly về mặt ủy khuất, cắn cắn môi, nói: “Điều này..... Tứ muội, người thiếu tiền của ta..... khi nào thì có kế hoạch trả nợ?”

Bạch Nhược Nghiền ngắn ra: “Tiền gì?”

“Ngươi đã quên? Hôm qua đã viết giấy nợ.”

Hoàng Nguyệt Ly móc ra một tờ giấy, quơ quơ.

Bạch Nhược Nghiền lập tức nhận ra, đây đúng là thời điểm ngày hôm qua nàng thần trí không rõ, Hoàng Nguyệt Ly lừa nàng ký vào giấy nợ kia!

Trải qua sự tình ngày hôm qua, nàng không giết Hoàng Nguyệt Ly, đã là may mắn của nàng ta, nàng ta thế nhưng còn dám lấy giấy ra muốn đòi tiền!

Bạch Nhược Nghiền rất tức giận, bước một bước thật xa xông lên, muốn đoạt lại bằng được giấy nợ.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Thiếu Nợ Thì Phải Trả Tiền, Đó Là Đạo Lý*

*Thiên kinh địa nghĩa (Nguyên văn: 天经地义): đạo thường như trời và đất, không thể xê dịch được. (Quy luật của trời và đất; có thể hiểu đó là đạo lý)

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng nhoáng lên, liền tránh ra.

“Tứ muội, ngươi đang làm gì vậy? Thiếu nợ thì phải trả tiền, thiên kinh địa nghĩa*, chẳng lẽ ngươi đường đường là tiểu thư Võ Uy Hầu phủ, còn muốn quỵt nợ hay sao?”

Bạch Nhược Nghiền không bắt được người, đã tức giận muốn chết, nghe nàng còn ở bên cạnh nói lời châm biếm, càng giận sôi máu!

“Ngươi là tiểu tiện nhân âm hiểm xảo hoạt, giấy nợ này căn bản là không phải do ta tự nguyện ký! Mau đem nó giao ra đây, bằng không ta xé xác ngươi!”

Bạch Nhược Nghiền liên tục ra tay, nhưng Hoàng Nguyệt Ly lại trơn như cá chạch, nàng ta căn bản không động được một cây lông tơ.

Cổ tình Hoàng Nguyệt Ly vừa trốn, lại vừa ủy khuất mà nói: “Tứ muội, trên mặt chính là giấy trắng mực đen, viết tên của ngươi a? Cái gì mà nói không phải là tự nguyện ký tên? Chẳng lẽ tỷ ty như ta là một phế vật không thể tu luyện, vẫn có thể buộc ngươi ký tên hay sao? Ta nào có năng lực này a?”

“Đúng vậy, Bạch gia tứ tiểu thư thật đúng là quá phận, ngay cả chuyện thiếu tiền cũng không chịu trả!”

“Đúng vậy, Bạch tứ tiểu thư chính là khí Huyền Cảnh tầng thứ 4, tu vi không thấp, tam tiểu thư sao có thể cưỡng bức được nàng? Đây không phải là trợn mắt nói dối hay sao?”

“Rốt cuộc là thứ xuất, tai tiếng gì cũng có thể làm được, thật là làm mất hết mặt mũi Võ Uy Hầu phủ!”

Bạch Nhược Nghiền thiếu chút nữa đã phun ra một búng máu tươi!

Ngày hôm qua, tuy rằng không biết Hoàng Nguyệt Ly đã dùng thủ đoạn gì, nhưng thời điểm ký tên, xác thật là thần trí nàng không rõ ràng, tất cả đều là sự thật, vì sao không ai tin đây?

Không chỉ có như thế, trên mặt mọi người đều viết rất rõ ràng đó là sự khinh bỉ cùng chán ghét đối với nàng, còn đối với Hoàng Nguyệt Ly thì tràn ngập sự đồng tình. Ngay cả hộ vệ Thiên Trần Các, cũng chủ động đứng ở trước người Hoàng Nguyệt Ly, đem nàng bảo vệ ở phía sau!

Hoàng Nguyệt Ly từ sau lưng hộ vệ thò đầu ra, nhút nhát sợ sệt nói: “Tứ muội muội, ta biết ngươi có hiểu lầm với ta, sự tình ngày hôm qua, ta thật sự có thể giải thích!”

“Ngươi thì có cái gì để giải thích???”

“Hiện tại có nhiều người như vậy, ta có thể đem sự tình lúc đó nói ra từ đầu chí cuối, thì phi đúng hay sai, hãy để mọi người ở đây bình phán! Làm trò trước mặt nhiều người như, nếu ta nói nói dối một câu, khẳng định sẽ bị nghìn người chỉ ra sơ hở.”

Bạch Nhược Nghiền trong lòng lộp bộp một chút.

Sự tình ngày hôm qua..... là sự khuất nhục lớn nhất đời này của nàng!

Nàng hận không thể làm cho người vĩnh viễn không ai biết đến, Hoàng Nguyệt Ly còn tính toán nói ra từ đầu chí cuối?

Nói gì? Nói nàng trần truồng chạy trên đường cái như thế nào hay sao?

Ngày đó người đi qua đường trên đường cái, đa số đều là bá tánh nghèo khổ không có kiến thức, ngay cả khi bọn họ nhìn thấy nàng làm trò hề, kỳ thật cũng căn bản cũng không nhận ra nàng là ai, cho dù có nhận ra, cũng không dám khẳng định.

Nhưng khách nhân trong Thiên Trân Các thì lại khác, không phải quý tộc thì cũng là phú thương.

Nếu Hoàng Nguyệt Ly đem sự tình nàng trần truồng nói ra ở chỗ này, đây thật đúng là muốn trở thành trò cười truyền khắp toàn bộ đại lục!

Nhưng mà, quần chúng đang vây xem nơi này, lại rất tán thưởng lời đề nghị của Hoàng Nguyệt Ly.

“Không tồi, đúng là nên như vậy, ai thị ai phi, nói ra chẳng phải sẽ biết ngay sao?”

“Bạch tam tiểu thư không hổ là nữ nhi Bạch Lưu Phong, làm người chính là quang minh lỗi lạc, rốt cuộc tình huống là như thế nào, nhanh chóng nói ra nghe một chút.”

“Đúng, chúng ta cũng không thể oan uổng tứ tiểu thư! Vẫn nên đem tình huống lúc đó nói ra đi! Như vậy mới công bằng công chính công khai!”

Bạch Nhược Nghiên tái mặt.

Lại thấy Hoàng Nguyệt Ly gật gật đầu, nói: “Tốt, sự tình ngày hôm qua là như thế này.....”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Sao Người Không Đoạt Lấy Đi?

“..... thời điểm Tứ muội tới nhà ta, ta đang ở trong phòng ngủ, nha đầu Thái Vi của ta không hiểu quy củ, không hầu hạ tốt Tứ muội, Tứ muội cũng rất tốt bụng, lập tức thay ta giáo huấn nha hoàn bên người, nhưng lại không cẩn thận đánh hỏng vài món đồ cổ do cha ta truyền lại cho ta, cho nên mới viết giấy nợ.....”

Nghe đến đó, không ít người lại bắt đầu bàn tán.

“Bạch tứ tiểu thư này cũng thật là kiêu ngạo a? Thừa dịp tỷ tỷ đang nghỉ ngơi, liền tiến tới sân nhân gia trộm đồ, còn đánh nha hoàn nhân gia.....”

“Tắc tắc, kiêu ngạo ương ngạnh, không hề có giáo dưỡng! Người nào cưới nữ nhân như vậy về nhà, thật sự là xuống dốc tám đời!”

“Bạch tam tiểu thư thật quá đáng thương.....”

Bạch Nhược Nghiên không thể nhịn được nữa, roi trong tay không nhịn được lại vung lên, giận dữ hét: “Ngậm máu phun người, người im miệng cho ta!”

Hoàng Nguyệt Ly bước sai chân một cái, nhẹ nhàng tránh ra, che ngực lại nói: “Tứ muội, nhân gia thật sự không nói bừa, lúc ấy ở cửa biệt viện trên đường cái, rất nhiều người đều nhìn đến người không mặc.....”

“Câm miệng câm miệng câm miệng!”

Bạch Nhược Nghiên nổi trận lôi đình, rốt cuộc không ngăn được lửa giận trong lòng, cũng bất chấp trường hợp hiện tại, muốn lập tức phải đi qua đánh người.

“Bạch Nhược Ly ngươi câm miệng lại, ngươi dám nói thêm một câu nữa, thật là tìm chết!”

Khi mọi người nhìn đến điều này, còn không hiểu rõ?

Bạch Nhược Nghiên không cho Hoàng Nguyệt Ly nói ra, rõ ràng chính là tâm đang chột dạ.

“Đây là gia giáo của Võ Uy Hầu phủ nha? Thiếu nợ còn chưa tính, lại còn nhục mạ đường tỷ như vậy.....”

“Thật là khiến người nhìn không được!”

Trong lúc nhất thời, Bạch Nhược Nghiên cùng Võ Uy Hầu phủ đều bị khinh bỉ không ra gì.

Bạch Nhược Nghiên mặt đỏ như muốn thiêu cháy, nhưng lại không có biện pháp làm gì Hoàng Nguyệt Ly.

Hoàng Nguyệt Ly lúc này mới nói: “Được, Từ muội, ngươi không cho ta nói, thì ta sẽ không tiếp tục nói, đều là người một nhà, hà tất phải động roi?”

“Hừ, ai cùng ngươi là người một nhà? Biết sợ thì tốt, còn dám nói lời xằng bậy, xem ta như thế nào đối phó ngươi!”

Bạch Nhược Nghiên thấy Hoàng Nguyệt Ly cắn môi không nói, còn tưởng rằng nàng thật sự sợ mình trả thù, tức khắc lại cười lạnh lên.

Bất quá, nàng cũng không có mặt mũi ở lại chỗ này lâu hơn, sau khi nói xong một câu tàn nhẫn, muốn xoay người rời đi.

“Từ muội, chờ một chút.....”

Hoàng Nguyệt Ly vội vàng gọi nàng ta lại: “Tờ giấy nợ.....”

Trang giấy sáng trắng lại được đưa tới trước mặt Bạch Nhược Nghiên.

Lúc này đây, dưới ánh mắt của mọi người, Bạch Nhược Nghiên thật sự không dám lại chống chế, bằng không, vạn nhất Hoàng Nguyệt Ly lại nói ra lời gì đó.....

Nàng sờ túi mình, vớt ra một cái tiền túi.

“Xem như ngươi lợi hại! Cầm đi!”

Hoàng Nguyệt Ly tiếp được túi, đón ánh mắt muốn giết người của nàng ta, đem bạc ở bên trong đảo ra đếm đếm, sau đó phun ra hai chữ: “Không đủ!”

Bạch Nhược Nghiên mở to hai mắt nhìn: “Ngươi vừa nói gì?”

Hoàng Nguyệt Ly vô tội chớp chớp mắt, nói: “Từ muội, trên giấy nợ rõ ràng viết là một ngàn lượng, ngươi như thế nào chỉ đưa ta một trăm lượng bạc đây?”

“Một ngàn lượng?? Sao ngươi không đoạt (cướp) lấy đi??”

“Nhưng, trên giấy nợ chính là viết như vậy a? Nếu ngươi không thừa nhận, ta có thể đi tìm người làm chứng.....”

“Đủ rồi!”

Bạch Nhược Nghiên cắn răng ngắt lời nàng, cảm thấy tay đều đang không ngừng run rẩy.

Một ngàn lượng, tuyệt đối không phải là một con số nhỏ.

Nàng là tiểu thư thứ xuất của hầu phủ, bạc tiêu hàng tháng, bất quá cũng chỉ có 50 lượng.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Biết Đây Là Cái Gì Sao?

Nhưng mà, hôm nay, trên người nàng đúng lúc có một ngàn lượng bạc.

Chút bạc này là nàng thật vất vả năn nỉ ỉ ôi cả một năm, cầu xin Vô Uy Hầu - Bạch Lưu Cảnh cho nàng.

Qua năm mới, đó là thời gian bày đại học viện thuộc những trường phái võ thuật lớn ở Nam Thiên Vực bắt đầu tuyển mộ môn đồ mới. Bạch Nhược Nghiên có thiên phú cấp 2, tu vi Huyền Cảnh khí tầng thứ 4, tuổi còn trẻ, cũng coi như là tương đối xuất sắc.

Nếu có thể thi đậu vào một trong bảy đại học viện, không thể nghi ngờ sẽ khiến thực lực cùng địa vị của nàng đều được nâng lên rất nhiều.

Bởi vậy, nàng mới nghĩ mọi cách, có được một ngàn lượng bạc này, hy vọng có thể chọn lựa được một kiện Huyền Khí thích hợp trong Thiên Trân Các, gia tăng thực lực của chính mình, để sang năm có thể chiêu sinh khảo thí, bộc lộ tài năng.

Nếu không phải vì nôn nóng muốn mua Huyền Khí, nàng cũng sẽ không ra khỏi cửa sau tình huống mất mặt xảy ra ngày hôm qua!

Nhưng ai biết, tiền còn chưa ầm túi, đã đụng phải sát tinh Hoàng Nguyệt Ly!

Chẳng lẽ thật sự phải đem tiền cho nàng ta sao?

Bạch Nhực Nghiên cảm thấy trái tim mình đang chảy máu!

Nhưng, nếu sự tình nàng trần truồng bên đường bị truyền ra, còn bị Hoàng Nguyệt Ly tìm nhân chứng để chứng thực, vậy tấm thân trong sạch của nàng có thể sẽ bị hủy, thân bại danh liệt!

Thậm chí nàng có thể thi đậu vào học viện Tinh Diệu nổi danh nhất, cũng không có khả năng gả tiến nhà cao cửa rộng!

Hoàng Nguyệt Ly dù bận vẫn ung dung nhìn nàng.

Bạch Nhực Nghiên trong lòng giãy giụa như đao cắt một hồi lâu, mới lấy ra một cái túi lớn.

“Đây là một ngàn lượng, một tay giao tiền, một tay giao giấy nợ!”

Hoàng Nguyệt Ly cũng không làm ra vẻ, cầm bạc, sáng khoái đem giấy nợ giao ra, dùng hai tay đưa tới trước mặt Bạch Nhực Nghiên.

“Tứ muội, ngươi phải cẩn thận, ngàn vạn đừng đánh mất, miễn cho bị người lừa tiền a!”

Nàng cười hi hi nhìn nhìn tiền túi, “Quả nhiên là một ngàn lượng, không thiếu một phân! Không hổ là nữ nhi Hầu gia, có nhiều tiền thật khác xa so với chất nữ là ta, một ngàn lượng, nói cho liền cho, quả nhiên là không thiếu tiền! Về sau còn muốn thỉnh Tứ muội chiếu cố nhiều hơn a!”

Bạch Nhực Nghiên bị nàng chế nhạo một trận, không thể nhẫn nại được nữa, hai mắt tối sầm, nguy hiểm cố tránh không bị ngất xỉu đi.

“Tứ tiểu thư!” Nha hoàn cùng đi vội vàng đỡ nàng.

Bạch Nhực Nghiên không thể ở lại lâu hơn, vung tay áo, cũng không quay đầu lại mà rời đi.

Đám người vây xem cũng lập tức giải tán.

Trong một ngày, sự tình Võ Uy Hầu phủ khi dễ con gái của huynh trưởng bị mất tích, truyền khắp toàn bộ đế đô, khiến cho thanh danh Võ Uy Hầu phủ đều đem quét rác.

Hoàng Nguyệt Ly sau khi lấy được một ngàn lượng bạc, lập tức bắt đầu lựa chọn để mua những vật mình cần.

Tôn chương quầy vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy vị Bạch tam tiểu thư đi vào Thiên Trân Các, cũng không biết nàng vốn là một phế vật không có năng lực tu luyện, rốt cuộc muốn mua cái gì.

Rốt cuộc, Thiên Trân Các chủ yếu bán ra chính là các loại Huyền Khí, đan dược, mặt hàng chủ yếu là phục vụ cho võ giả.

Đối mặt với sự tò mò, Tôn chương quầy tự mình đi theo bên người Hoàng Nguyệt Ly.

“Bạch tam tiểu thư, xin hỏi ngài muốn mua cái gì?”

Hoàng Nguyệt Ly tùy tay chỉ chỉ lò luyện khí bình thường nhất để trên kệ hàng.

“Cái bếp lò này, làm phiền đưa đến biệt viện Võ Uy Hầu phủ cho ta.”

Lò luyện khí cao gần bằng hai người, trọng lượng đạt mấy trăm cân, cửa hàng tất nhiên là cung cấp phục vụ tận nhà.

Tôn chương quầy tức khắc ngăn ngại: “Cái này..... Bạch tiểu thư, người biết cái này dùng để làm gì sao?”

“Còn không phải là lò luyện khí hay sao?” Hoàng Nguyệt Ly kỳ quái nhìn hấn một cái.

Đây là một cái lò có chất lượng không tốt lắm, kết cấu không hợp lý, dễ dàng làm hỏng chất lượng cuối cùng của sản phẩm.

Tôn chương quầy nói: “Vậy người còn mua cái này để làm gì? Người có biết rằng, lò luyện khí này, chính là để luyện khí sư chuyên dùng để đúc Huyền Khí, người thường mua về, không có một chút tác dụng gì!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Địa Vị Cao Thượng Của Luyện Khí Sư

Hoàng Nguyệt Ly nói: “Ta đương nhiên biết điều này. Như thế nào? Chẳng lẽ ta không thể mua lò luyện khí này sao?”

Tôn chương quầy ngăn ra: “Bạch tiểu thư, nếu ngươi thật tình muốn mua, bản tiệm đương nhiên sẽ không ngăn cản ngươi.....”

“Sao lại không được? Đây là tám trăm lượng bạc, mau tìm người đưa hàng cho ta đi thôi.”

Hoàng Nguyệt Ly có chút không kiên nhẫn ngắt lời hắn.

Tôn chương quầy tiếp nhận bạc, vừa giật mình, vừa bất đắc dĩ.

Đều nói Bạch gia tam tiểu thư là một phế vật, hiện tại xem ra, không chỉ là phế vật, mà còn là kẻ bại gia nữa a!

Lò luyện khí là vật trân quý như vậy, nàng tùy tay liền vứt tiền ra mua, cũng không nghĩ tới, cái này mua về sẽ vô dụng, cũng không xem xét giá trị của nó, đã vứt tiền như ném đá trên sông a?

Tám trăm lượng bạc, liền tính là đơn được chữa thương cấp 1, cũng có thể mua được một bình nhỏ.

Bất quá, Tôn chương quầy cũng sẽ không có bất kỳ than phiền gì với bạc, thấy Hoàng Nguyệt Ly sáng khoái thanh toán tiền, vội vàng nói: “Vâng vâng vâng, Bạch tiểu thư, ngươi yên tâm, Thiên Trần Các chúng ta phục vụ vận chuyển hàng tuyệt đối rất nhanh, an toàn, đáng tin cậy! Cam đoan buổi chiều sẽ đưa đến cho ngươi!”

Hoàng Nguyệt Ly “Ân” một tiếng, đi xuống quầy.

Khách nhân xung quanh sôi nổi ghé mắt nhìn, đều đặt nhãn hiệu phá sản cho Hoàng Nguyệt Ly.

Tất cả mọi người cảm thấy, Hoàng Nguyệt Ly có nhiều tiền mà không chỗ để tiêu, mới mua lò luyện khí, căn bản không người nghĩ tới, nàng thật sự có thể luyện chế huyền khí.

Đây là bởi vì, luyện khí sư ở Thiên Lăng Đại Lục là một loại chức nghiệp rất hiếm có lại phi thường cao quý.

Cho dù chỉ là luyện khí sư cấp 1, ở một tiểu quốc, cũng là nhân vật có tầm ảnh hưởng rất lớn.

Huyền Khí giúp võ giả tăng lên thực lực, là rất rõ ràng, hai võ giả có cùng đẳng cấp, nếu có thêm huyền khí phù hợp, thường thường có thể đạt được ưu thế tuyệt đối, đè bẹp đối phương!

Mà điều kiện tiên quyết để trở thành luyện khí sư, chính là nhất thiết phải đồng thời có thuộc tính hỏa và thuộc tính kim, còn cần thiết phải có tinh thần lực rất lớn, thiếu một thứ trong số này cũng không được.

Võ giả có hai thuộc tính, vốn dĩ là trăm dặm mới tìm được một. Hơn nữa, người có thiên phú vừa là hỏa vừa là kim, lại có tinh thần lực thì càng ít. Hai điều kiện kết hợp lại, có thể phù hợp với điều kiện trên, cơ hội tìm được một người như thế quả thực giống như là bị sét đánh!

Hơn nữa, cấp bậc của luyện khí sư càng tăng cao, yêu cầu hao phí một lượng tài nguyên càng lớn, nếu sau lưng không có tông môn hoặc là gia tộc cường đại, căn bản không có khả năng có nhiều tài lực như thế.

Bởi vì luyện khí sư rất hiếm, khiến cho thân phận bọn họ giống như nước lên thì thuyền lên, đi đến nơi nào, cũng được người ủng hộ.

Nghĩ cũng biết, Bạch gia tam tiểu thư nổi danh là một phế vật trên toàn quốc như vậy, như thế nào sẽ là luyện khí sư cao quý đây?

Hoàng Nguyệt Ly cũng mặc kệ người khác nghĩ gì về nàng, không coi ai ra gì mà đi tới khu vực nguyên liệu luyện khí.

Khu vực này, thời điểm lúc vừa vào cửa hàng nàng cũng đã dạo qua, sớm đã biết vật mình muốn mua.

“Chương quầy, ta muốn một cây tiêu tương trúc (潇湘竹), một khối sắc tích thạch (色锡石) đỏ thẫm, 20 phiến bắc xuyên vân mẫu (北川云母), 3 khối tinh thiết (精铁).....”

Nghe Hoàng Nguyệt Ly nói tên nguyên liệu thuộc như lòng bàn tay, trông mắt Tôn chương quầy đều mau rút tới trên mặt đất.

Đây thật đúng là những nguyên liệu thường thấy dùng để luyện khí!

Bạch tam tiểu thư mua lò luyện khí, lại mua nguyên liệu luyện khí!

Đây là chứng tỏ điều gì?

Chẳng lẽ nàng đang tính tự mình tinh luyện cái gì đó!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Có Thời Điểm Nàng Khóc!

Tôn chương quỳ giật mình hỏi: “Bạch tiểu thư, ngươi mua những thứ đó..... chẳng lẽ là chuẩn bị luyện khí sao?”

Hoàng Nguyệt Ly tùy ý gật gù đầu.

Tôn chương quỳ nói: “Ngươi hãy suy nghĩ thật kỹ, luyện khí có phải là sự tình đơn giản như vậy hay không? Ngươi không có thuộc tính kim-hỏa, không có thiên phú tinh thần lực phẩm cấp 3 trở lên, cũng chưa từng học qua thủ pháp luyện khí, lãng phí nguyên liệu là chuyện nhỏ, vạn nhất bị nổ tung, sự tình nổ chết người, cũng không phải chưa từng phát sinh qua!”

Nghe nói như thế, Hoàng Nguyệt Ly có chút kinh ngạc.

“Luyện huyền khí cấp 1, cũng bị nổ sao?”

Cấp bậc huyền khí càng thấp, thì yêu cầu về tinh thần lực cần có trong quá trình luyện chế cũng càng thấp, vì thế khả năng bị nổ cũng là càng thấp.

Theo phân tích của Hoàng Nguyệt Ly, khả năng bị thương khi luyện huyền khí cấp 1, gần như bằng không.

Nhưng nhìn đến biểu tình của Tôn chương quỳ, còn tưởng rằng Hoàng Nguyệt Ly căn bản không tin lời hắn nói, không khỏi âm thầm lắc đầu.

Những thiếu gia tiểu thư quý tộc, đầu óc thật là đơn giản lại ngây thơ, không có hiểu biết gì đối với luyện khí, đầu óc nóng lên, liền mua cái lò luyện khí học nhân gia luyện khí?

Không phải là đánh giá quá cao chính mình hay sao?

Nếu luyện khí là việc đơn giản, vậy luyện khí sư sẽ có vị thế cao như thế hay sao?

Đừng nói không thể luyện ra được huyền khí thích hợp, thậm chí còn có thể kết thúc mạng sống trong quá trình luyện chế!

Tôn chương quỳ khuyên nhủ: “Bạch tiểu thư, ta cũng không phải là đang hù dọa ngươi, luyện chế huyền khí, nhất định là có nguy hiểm, không chỉ có thể sẽ nổ tung, hơn nữa, nếu trình tự để nguyên liệu vào không đúng, còn có khả năng sinh ra khí độc.....”

Hoàng Nguyệt Ly ngắt lời hắn: “Chương quỳ, những điều ngươi nói ta đều đã biết. Phiền ngươi đem số nguyên liệu vừa rồi cho vào bao giúp ta!”

Tôn chương quỳ thấy nàng gằn bướng hồ đồ, cũng không thuyết phục nữa, chỉ huy trợ thủ cửa hàng đi lấy nguyên liệu cho nàng.

“Chờ một chút!” Hoàng Nguyệt Ly bỗng nhiên kêu lên.

Tôn chương quỳ cùng trợ thủ cửa hàng đều quay đầu lại nhìn nàng.

Hoàng Nguyệt Ly sờ sờ túi tiền đã hơi bẹp, không khỏi có chút tiếc hận nói: “Tiền của ta không đủ, những nguyên liệu kia, hãy lấy cấp thấp nhất cho ta.....”

Mọi người cũng coi như hoàn toàn chịu phục.

“Không có tiền? Không có tiền còn vung nhiều tiền mua lò luyện khí, còn một hai phải luyện khí?”

“Nha đầu phé vật ngay cả huyền lực cũng không có, trước nay chưa từng học qua luyện khí, còn dùng những nguyên liệu phẩm cấp thấp nhất, có thể luyện ra huyền khí, thật sự là có quý!”

“Ai, đừng nói nữa, ai bảo nhân gia có tiền, tùy hứng đâu? Trở về bị nổ tung, đó là thời điểm để nàng khóc!”

Hoàng Nguyệt Ly đổi ánh mắt khác thường của người khác nhìn như không thấy, đem tiền trên người đều đổi lấy thành phần nguyên liệu luyện khí cấp bậc thấp kém nhất, mang theo bao lớn bao nhỏ, rời khỏi Thiên Trần Các.

Trên đường cái, đám người rộn ràng nhốn nháo.

Một chiếc xe ngựa vừa lúc dừng trước cửa Thiên Trần Các, cũng không biết đã dừng bao lâu.

Hoàng Nguyệt Ly nhin không được quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Xe ngựa này thật sự nhìn rất bắt mắt.

Toàn bộ phần thân xe ngựa được làm từ gỗ đàn hương mạ vàng đen, một tác đài ngấn liền giá trị vạn kim!

Phía trước xe có tám con hắc mã (ngựa đen), là ma thú cấp 5 Lưu Vân Câu, là thú cưỡi yêu thích nhất của 6 cường giả Huyền Cảnh quan trọng, nhưng hiện tại, chúng lại giống như hắc mã bình thường, bị người dùng để kéo xe!

Quần chúng vây xem chỉ cảm thán và kinh ngạc trước sự phô trương của chủ nhân xe ngựa, nhưng Hoàng Nguyệt Ly lại cảm thấy rất khiếp sợ.

Bởi vì nàng đã nhìn ra, bản thân xe ngựa này, chính là một kiện huyền khí cực phẩm, hơn nữa cả hai thể tấn công và phòng thủ được tích hợp với nhau, cực kỳ cường đại.

Chỉ dựa vào một kiện huyền khí này, liền có thể nhẹ nhàng đánh bại tuyệt thế cao thủ Thiên Huyền Cảnh!

Thân phận chủ nhân xe ngựa, nhất định không tầm thường!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Tái Kiến Chung Tình

Hoàng Nguyệt Ly tùy ý đánh giá trong chốc lát, sau đó yên lặng dời tầm mắt.

Mặc kệ chủ nhân xe ngựa là ai, dù sao cũng không có quan hệ gì cùng nàng, từ trước đến nay nàng không có hứng thú đối với chuyện phiếm.

Luyện khí, kiếm tiền, tu luyện, mới là điều quan tâm nhất của nàng.

Hoàng Nguyệt Ly bước nhanh rời đi.

Nàng không chú ý tới, phía sau nàng, cửa sổ xe ngựa mở ra, lộ ra hình dáng một khuôn mặt nam tính hoàn mỹ.

Môi mông mát lạnh, màu da như ngọc, mặt nạ bạc dán sát trên mặt giống như tầng da thịt thứ hai.

Đây rõ ràng là nam nhân mà ngày hôm qua đã từng gặp mặt Hoàng Nguyệt Ly một lần ở cửa biệt viện!

Nhìn bóng dáng Hoàng Nguyệt Ly vội vàng rời đi, ánh mắt nam nhân như keo dán trên người nàng, không thể nào rời khỏi.

Bạch gia tam tiểu thư, hẳn là ngày hôm qua là lần đầu tiên hắn thấy mới đúng, nhưng không biết vì sao, nàng lại khiến hắn có một loại ảo giác rất quen thuộc, phẳng phất như nàng mỉm cười, giờ tay, nhắc chân, sớm trở lại nhiều năm trước, đã khắc sâu vào trong nội tâm hắn.

Hôm nay, hắn đến từ rất sớm, chính mắt nhìn thấy Hoàng Nguyệt Ly giả trang nhu nhược, giả ra vẻ đáng thương, chơi đùa xoay quanh Bạch Nhục Nghiên. Hắn chứng kiến toàn bộ quá trình lừa đảo khiến nàng ta bị mất một khoản lớn cho thanh danh quét rác.

Những người khác ở đây, đều cảm thấy Hoàng Nguyệt Ly là một tiểu thư phé vật đáng thương lại vô tội, chỉ có hắn suy đoán không sai, tiểu nha đầu kia rõ ràng là giả heo ăn cỏ, chơi bởi tất cả mọi người!

Lại nói tiếp, cũng thật là kỳ quái.

Tiểu nha đầu này rõ ràng không phải là mỹ nhân, nói đến dáng người thì không có dáng người, nói đến khuôn mặt thì cũng không có gì cả.

Nhưng đáy mắt nàng khi nhìn người lại có ý cười rất giao hoạt, dáng vẻ khi lấy được tiền thì nhìn không được hiện lên đắc ý, không có lý do gì nhưng lại hấp dẫn toàn bộ lực chú ý của hắn.

Loại cảm giác này..... Hắn chưa từng trải qua.

Hai thị vệ bên người nam nhân, cùng nhau trao đổi ánh mắt, đều thất được sự khiếp sợ từ trong mắt đối phương!

Trời, vẫn là lần đầu tiên nhìn đến vị điện hạ cường thế và quả quyết của bọn họ, lộ ra ánh mắt ôn nhu như vậy, lại là đối với một tiểu nha đầu rõ ràng còn chưa phát dục!

Ý cười trên miệng rõ ràng như vậy, chỉ sợ bản thân điện hạ cũng không hề phát hiện đi?

Chẳng lẽ, điện hạ thật sự động tâm với nàng?

Điện hạ luôn luôn lạnh như băng sương đối với nữ nhân, có thể coi trọng một nữ nhân, điều này đương nhiên là một chuyện tốt.

Chính là, ánh mắt điện hạ không khỏi cũng có chút..... quá không đáng tin cậy đi?

Bạch gia tam tiểu thư, chính là một phé vật nổi tiếng tất cả mọi người đều biết, so với thanh danh tuyệt thế thiên tài của điện hạ căn bản là cách biệt một trời, tiểu nha đầu kia căn bản không xứng với hắn!

Thẳng đến khi bóng dáng Hoàng Nguyệt Ly biến mất ở chỗ rẽ, nam nhân mới hồi phục lại tinh thần.

Hắn vẫy tay qua một tên thị vệ, phân phó nói: “Đi điều tra cho ta, Bạch tam tiểu thư hôm nay đến Thiên Trân Các, rốt cuộc mua gì, lý do là gì?”

Thị vệ lĩnh mệnh rồi đi.

Chỉ một lát sau, Tôn chương quỳ đã bị mang theo ra tới, đứng ở trước xe ngựa, nom nớp lo sợ hướng về phía nam nhân hành lễ.

“Đại..... Đại nhân, những điều ngài hỏi, đều là riêng tư của khách nhân, theo lý thì chúng ta không thể tiết lộ.....”

Nam nhân lạnh lùng quét qua, chỉ là một ánh mắt, đã khiến hai chân Tôn chương quỳ mềm nhũn, trực tiếp quỳ xuống.

Trong lòng hắn phát lạnh, không dám tiếp tục do dự, vội vàng nói: “Đại nhân bớt giận, cũng không phải là không thể nói, Bạch tiểu thư mua đều là nguyên liệu luyện khí.....”

Khi người nam nhân nghe hắn báo ra tên các loại nguyên liệu, trong lòng hơi kinh ngạc, nhưng ngay sau đó khước môi nhẹ nhàng gọi lên.

“Xem ra..... Tiểu nha đầu là đang chuẩn bị luyện khí, cũng không biết nàng sẽ luyện ra dạng huyền khí gì đây?”

Hắn sờ sờ cằm, tùy ý nói: “Cửa tiệm này, bốn tóa mua.”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Tích Cực Học Tập, Phấn Đấu Mỗi Ngày

Tôn chương quỳ khiếp sợ ngẩng đầu, nói: “Đại..... Đại nhân, điều này..... chủ nhân chúng ta khẳng định sẽ không đồng ý bán Thiên Trân Các. Chỉ sợ ngài có điều không biết, chủ nhân chúng ta chính là người hoàng thất.....”

Nam nhân không nói gì, chỉ liếc hắn một cái, cầm chén ngọc trên bàn nhỏ, nhẹ nhàng nuốt xuống một ngụm trà.

Ngón tay hắn thon dài nhưng mạnh mẽ, trắng nõn như ngọc thạch, động tác nhẹ nhàng nâng lên chung trà, ưu nhã thanh quý, cảnh đẹp ý vui.

Thị vệ bên cạnh xe ngựa đi lên phía trước, ngắt lời Tôn chương quỳ nói.

“Lão bản sau màn các ngươi còn không phải là Đông An Vương hay sao? Chỉ dựa vào hắn, còn không dám đối nghịch với chủ tử chúng ta, trở về nói cho Đông An Vương, cửa tiệm này..... chủ tử chúng ta muốn! Thử thời, nhanh chóng đem kẻ đất chuẩn bị sẵn sàng, ngày mai chủ tử sẽ phái người tới thu.”

Tôn chương quỳ nhất thời nói không nên lời.

Đông An Vương, thân là cháu trai của hoàng thượng, thân phận tôn quý vô cùng, nhưng nam tử thần bí trước mắt, căn bản tựa hồ như không đem hắn để vào mắt.

Chẳng lẽ, thân phận của hắn ta còn tôn quý hơn so với Đông An Vương hay sao? Không thể nào là hoàng tử của hoàng thượng đi?

Nghĩ đến đây, trong lòng Tôn chương quỳ nhảy lên một chút, chẳng lẽ đây chính là vị trong truyền thuyết kia.....

Nhưng, vị kia rất nhiều năm qua đều không hề lộ diện a!

Nếu thật sự là vị kia đã trở về, vậy thì đúng thật là khó lường a.....

.....

Đối với hết thảy phát sinh sau lưng, Hoàng Nguyệt Ly hoàn toàn không biết gì cả.

Tốc độ dịch vụ giao hàng của Thiên Trân Các quả nhiên không phải bị thổi phồng, thời điểm nàng về đến nhà, một toà lò luyện khí cao bằng hai người,

đã được để ở thư phòng.

Nha hoàn Thái Vi vây quanh lò luyện khí với vẻ mặt kinh ngạc cảm thán.

Nhìn thấy Hoàng Nguyệt Ly trở về, vội vàng đi qua đón.

“Tam tiểu thư, ngài rốt cuộc ra ngoài làm gì? Cái lò luyện khí này, thật sự là ngài mua sao?”

“Đây còn có thể là giả sao?”

“Nhưng..... không phải chỉ có luyện khí sư mới có thể dùng sao?”

Hoàng Nguyệt Ly cười ha hả, nói: “Ngày hôm qua ta ở thư phòng, tình cờ tìm thấy một quyển sách năm đó cha ta lưu lại, vừa mở ra thì thấy đó là bản chép tay của một vị luyện khí sư, bên trong có giải thích chi tiết về kiến thức luyện khí, cho nên, ta đang tính toán thử luyện khí xem sao.”

Thái Vi nghe đến sững sốt, “Nhưng..... luyện khí nào có đơn giản như vậy, không phải những người khác đều nói, luyện khí sư giống như thần tiên, có thể biến cát thành vàng hay sao? Hình như phải có thiên phú rất cao mới có thể luyện a!”

“Ta đương nhiên là có thiên phú luyện khí sư, trong bức thư của cha ta từng nói, khi ta còn nhỏ, cha ta đã phát hiện ra ta có thiên phú luyện khí, cho nên mới cố ý để lại bức thư cho ta, bảo ta chăm chỉ học tập, phấn đấu hằng ngày!”

Hoàng Nguyệt Ly không ngừng nói lời vô nghĩa.

Nhưng Thái Vi không có kiến thức rộng rãi giống như Tôn chương quỳ, nàng chỉ là một người bình thường, thân phận là tỷ nữ thấp hèn, ngày thường nhiều lắm cũng chỉ là nghe người ta nói luyện khí sư lợi hại bao nhiêu, căn bản không có nhận thức thực tế.

Vừa nghe Hoàng Nguyệt Ly nói như vậy, lập tức liên tin.

Nàng vui sướng nói: “Hoá ra là lão Hầu gia đã nói, vậy thì khẳng định sẽ không sai! Đây..... đây thật sự là quá tốt, tam tiểu thư, nếu như ngài thật sự có thể trở thành luyện khí sư, Hầu gia bọn họ sẽ không bao giờ dám khi dễ ngài nữa!”

Hoàng Nguyệt Ly thật ra có điểm ngoài ý muốn.

Với nàng xem ra, điều này quả là quá tiện nghi cho lão cha Bạch Lưu Phong, thật đúng là không đơn giản, mang danh hào của hân ra, là có thể lừa được người khác, năm đó chỉ sợ cũng là nhân vật quan lại phong vân kinh hoa.....

Vì sao lại mất tích đây?

Nàng đột nhiên nhớ tới một chuyện, nói: “Đúng rồi, có chuyện người thay ta đi làm. Người tìm mấy kẻ khát cái đầu đường, để cho bọn họ đem sự tình tứ tiểu thư ngày hôm qua trần trụi chạy quanh trên đường tuyên truyền một chút, truyền đi càng xa càng tốt, tốt nhất truyền khắp toàn bộ để đô!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Ngay Cả Ruột Đèn Đen!

Thái Vi mở to hai mắt nhìn, chần chờ nói: “Tam tiểu thư..... điều này..... điều này không tốt lắm đâu? Tứ tiểu thư ngày đó khẳng định là bị quỷ ám, mới làm ra loại sự tình ấy. Nếu như..... nếu như nháo đến toàn thành đều biết, sẽ rất mất mặt a.....”

Hoàng Nguyệt Ly lạnh nhạt nói: “Ta chính là muốn nàng ta mất mặt!”

“Nhưng, tam tiểu thư, nếu như trình tiết của tứ tiểu thư bị người hoài nghi, ngài là tiểu thư Hầu phủ, thanh danh cũng sẽ bị ảnh hưởng.....”

“Không phải là ta sớm đã bị người vu hãm, nói ta tư thông cùng người, bại hoại nề nếp gia đình hay sao? Còn sợ ảnh hưởng thanh danh gì nữa?”

Hoàng Nguyệt Ly có chút không kiên nhẫn nói: “Được rồi, lo trước lo sau, đâu giống là nha hoàn của ta! Cứ theo lời ta nói mà làm!”

Thái Vi thấy nàng tức giận, lúc này mới đồng ý.

Hoàng Nguyệt Ly nhíu nháu mày, cảm thấy nha hoàn này của nàng đại khái đã chịu ảnh hưởng từ nguyên chủ, là gan còn nhỏ hơn so với con sâu dưa hấu, sao có thể chấp nhận được? Cần phải tìm một cơ hội để cho nàng ta luyện gan mới được!

Sau khi Thái Vi rời đi, nàng khoá trái cửa thư phòng lại, còn bày một trận pháp đơn giản, để phòng ngừa người bên ngoài đến quấy rầy.

Tiểu phượng hoàng mang một đoàn lông xù từ trong tay áo nàng bay ra ngoài, vừa rơi xuống đất, liền biến thành một tiểu hài tử kiêu ngạo.

Mắt màu tím to ngập nước của hắn, hiện lên vẻ khinh thường.

“Được a! Nữ ma đầu, ngươi thật là âm hiểm, thật là vô sỉ a! Buổi sáng rõ ràng là ngươi đã thu bạc của kẻ quái lạ và xấu xí kia a, hiện tại còn muốn ra ngoài tuyên truyền sự tình nhân gia trần truồng! Ngươi còn có một chút lương tâm hay không a?”

Nhưng Hoàng Nguyệt Ly không có một chút áy náy.

“Thu bạc của nàng thì sao? Đó là do nàng ta đã viết giấy nợ, thiếu nợ thì phải trả tiền, đó là đạo lý, muốn ta không nói đi ra ngoài, không phải là nàng ta nên thanh toán cho sự im lặng hay sao?”

Tiểu phượng hoàng nói: “Giấy nợ của nàng ta..... không phải cũng là ngươi lừa nàng ta sao? Ngươi đều đã thu qua một lần tiền, còn muốn thu phí cho sự im lặng hay sao?”

Hoàng Nguyệt Ly lạnh lùng nói: “Tiểu thí hài, ta nhắc nhở ngươi không cần phải nói bậy. Cái gì gọi là lừa? Là tiểu nha đầu kia tới nơi này phá đồ của ta trước, ta bắt quá là thu chút bồi thường tinh thần mà thôi, còn chuyện phí im miệng kia, đương nhiên lại là một chuyện khác, ai bảo chính nàng ta trần truồng chạy quanh? Ta cũng không oan uổng nàng ta? Việc nào ra việc đó, một bút trên giấy, đều rất rành mạch, ta cũng không tùy ý thu phí!”

Tiểu hài tử bị phép tính vô sỉ của nàng làm cho chấn kinh.

Nữ ma đầu không chỉ có phúc hắc, quả nhiên ngay cả ruột cũng đều đen!

Thật là đồng tình với tứ tiểu thư kia, đắc tội với nữ ma đầu, nếu không chết bất đắc kỳ tử thì cũng bị lột một lớp da!

Ngay thời điểm hắn còn đang phát ngốc, một tay Hoàng Nguyệt Ly bỗng nhiên ôm hắn lên.

Tiểu hài tử vừa định giãy giụa, đã bị thả xuống dưới, đối diện với đầu gió của lò luyện khí.

Hoàng Nguyệt Ly cười cong khóe mắt, vẻ mặt ôn nhu nói: “Tiểu đệ đệ, giúp tỷ tỷ một việc thế nào?”

“Ngươi..... Ngươi muốn làm gì?”

Tiểu hài tử đề phòng co rụt lại phía sau.

Vừa rồi còn có vẻ mặt âm hiểm tính kế người khác, đảo mắt lại có thể cười ngọt đến như vậy, tiểu phượng hoàng lại không cảm thấy cảm động, ngược lại sau lưng ứa ra mồ hôi lạnh.

“Rất đơn giản, làm một chút việc nhỏ mà thôi. Ngươi cũng biết rằng, muốn luyện chế huyền khí, uy lực mỗi lửa rất quan trọng, ngươi là một con phượng hoàng thượng cổ thần thú nên rất cường đại uy phong, thiên phú thổi lửa khẳng định rất cường đại đi? Chỉ cần nhẹ nhàng thổi một hơi, ủa, há mồm ra, là có thể giúp được tỷ tỷ, rất đơn giản đi?”

Tiểu hài tử liều mạng lắc đầu.

“Không nên không nên, phượng hoàng chân hỏa chính là chân nguyên của phượng hoàng tộc chúng ta biến thành, ta còn chưa phải là thành niên đâu, tùy tiện phun lửa, sẽ ảnh hưởng tới sinh trưởng phát dục của ta!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Phượng Hoàng Chân Hỏa

Hoàng Nguyệt Ly mày đẹp cong lên, “Ngươi nói không được? Tiểu thí hài, ngươi ở nhà ta ăn không uống không hai ngày nay, còn hút nhiều huyền khí của ta như vậy, kêu ngươi làm chút việc đã ngại mệt?”

Tiểu hài tử bị nàng trừng, giọng nói mềm yếu lại.

“Cái gì mà ăn không uống không, tổng cộng chỉ ăn của nhà ngươi hai bữa, còn lại đều là uống cháo loãng.....”

“Nga, ta đã biết, ngươi còn khoác lác nói chính mình là thượng cổ thần thú, khẳng định là gạt ta, chỉ cần khó chịu thì sẽ không phun, hoặc là ngươi là phượng hoàng giả, hoặc là chính là phượng hoàng các ngươi căn bản không phải là thần thú..... quên đi quên đi, ngươi tránh ra một bên, xem ra ngươi còn nhỏ tuổi, ta cũng không so đo việc ngươi gạt người. Nhưng nên nhớ kỹ, gạt người là không phải là điều tốt, phải làm một hài tử thành thành thật thật

mới tốt.....”

Hoàng Nguyệt Ly cố ý lắc đầu cảm thán nói.

“Ai nói ta không thể phun lửa!”

Xú tiểu thí hài bị nghi ngờ, lập tức nhảy lên!

Có thể vũ nhục tiểu gia, nhưng không thể vũ nhục chủng loại của tiểu gia!

Hắn nhảy dựng lên, hít một hơi và thổi vào cửa thông gió.

“Rầm” một tiếng.

Một luồng ánh sáng màu vàng hiện lên, một ngọn lửa màu vàng đỏ nhảy mắt đốt sáng toàn bộ thư phòng!

Hoàng Nguyệt Ly vạn phần không nhìn được kích động tiến đến vùng phụ cận.

“Phượng hoàng chân hỏa!! Đây là phượng hoàng chân hỏa trong truyền thuyết!”

Phượng hoàng chân hỏa (lửa của phượng hoàng) xếp hạng thứ nhất trong 10 loại lửa khác, trong truyền thuyết chỉ có Thần giới mới có mỗi lửa nghịch thiên, có thể tăng phẩm chất và công hiệu của huyền khí lên cực đại.

Ngay cả nàng ở trong kiếp trước cũng chưa từng gặp qua mỗi lửa như thế, hôm nay lại nhẹ nhàng tới tay!

Hoàng Nguyệt Ly cười tủm tỉm sờ sờ đầu tiểu phượng hoàng, “Thật ngoan, hôm nay ngươi biểu hiện không tồi, ngày mai tỷ tỷ cho ngươi thêm cơm, ăn thịt!”

Tiểu hài chăm chăm nhìn nàng một lúc, bỗng nhiên “Vèo” một cái rút nhỏ lại, một lần nữa biến trở về trạng thái chim nhỏ lông xù xù.

Hoàng Nguyệt Ly kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

Xem ra, tiểu hài tử không hề nói bừa, thổi một hơi như vậy, thật đúng là tổn thất rất lớn, thực sự sẽ không ảnh hưởng đến sinh trưởng của hắn đi?

Nàng có cảm giác áy náy, đem bé tiểu phượng hoàng lên, phóng tới trên một cái đệm mềm mại.

“Chi ——!”

Tiểu phượng hoàng nghiêng đầu một bên, liền ngủ.

Hoàng Nguyệt Ly xoa xoa bụng nhỏ của nó, xoay người đến trước luyện khí lò.

Nàng kiếp trước thân là luyện khí sư cấp 9 duy nhất của Thiên Lăng Đại Lục, kỹ thuật luyện chế huyền khí đã đạt tới trình độ xuất thần nhập hóa.

Nhưng là, hiện tại nàng cũng không có huyền lực, hơn nữa cũng không phải là thiên phú có hai thuộc tính kim hỏa, cho dù có kỹ thuật cao, luyện chế cũng rất khó hoàn thành.

Bất quá, hiện tại có phượng hoàng chân hỏa, vậy thì đã hoàn toàn khác.

Hoàng Nguyệt Ly ném tất cả nguyên liệu buổi sáng mua về vào trong luyện khí lò, sau đó nín thở ngưng thần, đôi mắt hơi khép lại.

Khi ngọn lửa màu vàng của phượng hoàng chân hỏa đốt lên quanh lò, một mảnh ánh sáng của nó chiếu sáng khuôn mặt thanh tú của nàng.

Nàng vẫn không nhúc nhích mà ngồi thật lâu, bỗng nhiên mở mắt.

Ngay sau đó, nàng đánh ra một cái dấu tay về phía nơi ngọn lửa, sau đó là cái tiếp theo, lại cái tiếp theo.....

Trong giây lát, nàng đã đánh ra hơn một trăm cái dấu tay!

Ngọn lửa vốn có chút mỏng manh nhảy mắt bùng lên, lửa cháy hùng hực thiêu đốt, các dược liệu trong lò đỉnh cũng nhanh chóng nóng chảy và hợp nhất lại với nhau, nếu dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy được tốc độ, bắt đầu ngưng kết thành hình!

Nếu như có luyện khí sư chân chính đứng ở bên người nàng, nhất định sẽ hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người bởi một màn trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Tới Cửa Tìm Đánh

Có luyện khí sư nào mà thời điểm đang luyện khí, không quan tâm cẩn thận nhìn xem ngọn lửa, chậm rãi thêm nguyên liệu vào. Chỉ khi nguyên liệu đầu tiên luyện hoá hoàn toàn tạp chất, sau đó mới dám thêm vào nguyên liệu thứ hai, chỉ là quá trình luyện hoá tạp chất, cần phải dùng vài canh giờ (4h).

Càng không cần phải đề cập đến, trong quá trình huyền khí thành hình, mỗi dấu tay đều có hiệu quả khác nhau, nắm giữ không tốt, sẽ phải sẵn sàng từ bỏ bất cứ lúc nào, tất cả nguyên liệu đều sẽ bị đốt thành than cốc.

Càng nghiêm trọng hơn, còn có khả năng sẽ nổ mạnh.

Đặc biệt là mỗi lửa dị hỏa cường đại như vậy, một khi nổ mạnh, thậm chí còn có khả năng san bằng tất cả khu vực xung quanh thành bình địa.

Nhưng, hiện tại, cách làm của Hoàng Nguyệt Ly lại hoàn toàn tương phản, trực tiếp đem tất cả nguyên liệu đều ném vào trong lò luyện khí, luyện chế một lần, trực tiếp thành hình.

Thời gian trôi qua chưa đến nửa nén hương, Hoàng Nguyệt Ly hừ nhẹ một tiếng, thu hồi tay.

Ngọn lửa đang cháy bùng dần dần dịu xuống, thành một ngọn lửa nhỏ mòng manh.

Nàng xoa xoa mồ hôi trên trán, mở nắp lò.

Dưới đây là lò luyện khí, lẳng lặng nằm ba kiện huyền khí khác nhau, đều phát ra ánh sáng màu xanh, lung linh rực rỡ, chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhìn ra, trong huyền khí ẩn chứa năng lượng kinh người, uy lực thật lớn.

Hoàng Nguyệt Ly lấy một kiện huyền khí ra xem xét một chút, khẽ thở dài một cái.

“Trung phẩm huyền khí cấp 3..... đây cũng quá rác rưởi đi! Quả nhiên, không có huyền lực, muốn luyện chế cực phẩm huyền khí, vẫn là hơi miễn cưỡng một chút..... Xem ra, nhất định phải nhanh chóng thu thập đầu đủ dược liệu, bắt đầu tu luyện, bằng không, ngay cả huyền khí phẩm chất cao hơn một chút đều không thể luyện chế.....”

Nếu như để người khác biết được ý tưởng của nàng, nhất định sẽ học máu ngay tại chỗ.

Luyện khí sư bình thường khi luyện chế huyền khí, xác suất thành công đại khái chỉ có 10%, mà nàng mới một lần đã thành công rồi không nói, còn đồng thời luyện chế ra ba kiện huyền khí khác nhau.

Hơn nữa, nàng còn dùng nguyên liệu phẩm cấp thấp nhất, luyện chế ra ba thành phẩm là trung phẩm.

Sự tình khủng bố như vậy, quả thực rất khó tưởng tượng, cố tình nàng còn cảm thấy không hài lòng!

Hoàng Nguyệt Ly tùy tay đem huyền khí đã luyện chế để sang một bên, nghỉ ngơi một chút, hồi phục thể lực, tiếp theo, lại lấy ra một phần nguyên liệu, ném tới trong lò luyện khí.

Nàng cố gắng không nghỉ ngơi nhiều mà luyện chế suốt cả buổi tối, chờ đến thời điểm trời đã tờ mờ sáng, thành phẩm trên mặt đất đã xếp thành núi.

Mà nàng không dùng huyền lực để luyện chế, nên thể lực tiêu hao rất lớn, cũng bắt chấp trở về phòng rửa mặt chải đầu, trực tiếp ngã quỵ xuống trên đệm mềm, lập tức chợp mắt.

Tiểu phượng hoàng đang ngủ ở một bên chột bùng tỉnh, kêu lên một tiếng “Chữ”, đập cánh vài cái, nhưng rất nhanh, lại lần nữa chìm vào mộng đẹp.

Một người một thú cứ ngủ như vậy tới buổi chiều ngày hôm sau.

..... Editor: Emily Ton....

“Bịch bịch bịch!”

Hoàng Nguyệt Ly bị đánh thức bởi một loạt tiếng đập cửa.

Nàng xoa xoa đôi mắt, còn có chút mơ hồ, “Chuyện gì vậy?”

“Tam tiểu thư, không tốt, nhị tiểu thư mang theo người lại đây, còn một hai phải gấp ngay, ta căn bản không ngăn được nàng.....”

Hoàng Nguyệt Ly kéo cửa phòng ra, hỏi: “Tình huống như thế nào?”

Thái Vi nôn nóng nói: “Tam tiểu thư, ngài nhanh chạy đi tìm một chỗ để trốn đi! Nhị tiểu thư khẳng định là đã nghe về lời đồn đãi truyền ra ngày hôm qua, cho nên tìm tới cửa, có thể là muốn thay tứ tiểu thư trút giận.....”

Đúng lúc này, một tiếng “bang” thật lớn vang lên, cửa biệt viện bị người dùng lực đá văng ra.

Một bà tử la lớn nơi cửa: “Mở cửa, mau mở cửa! Người đều chết hết đâu rồi? Nhị tiểu thư đại giá quang lâm, còn không nhanh ra đây nghênh đón?”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Chẳng Lẽ Là Bị Quỷ Ám?

Trên mặt Hoàng Nguyệt Ly lộ ra một tia ý cười nghiền ngẫm.

“Nguyên lai là Nhị tỷ ta tới..... vừa đúng lúc, ta đỡ phải tự mình đi tìm nàng.”

Thái Vi vội la lên: “Tam tiểu thư, đây đã là khi nào rồi! Ngài nhanh chạy từ cửa sau đi thôi, nô tỳ thay ngài chống đỡ, tranh thủ thời gian! Bằng không nhị tiểu thư tiến vào, khẳng định sẽ đánh người! Nhị tiểu thư chính là tiểu thư con vợ cả của Hầu phủ, nổi danh là thiên tài tu luyện, nếu đánh ngài, sẽ không có ai xuất đầu giúp ngài nha!”

Hoàng Nguyệt Ly hơi nhếch môi: “Đánh ta? Ta cầu còn chưa được đâu! Đi, chúng ta đi gặp vị Nhị tỷ này, nhìn xem thiên tài tu luyện của Nam Việt Quốc, rốt cuộc lợi hại bao nhiêu!”

“Tam tiểu thư!”

Hoàng Nguyệt Ly trực tiếp cất bước đi ra ngoài.

Thái Vi một đường chạy chậm đuôi theo nàng, gấp đến độ sắp khóc.

Tam tiểu thư làm sao vậy? Ngày hôm qua sau khi thất cổ được cứu trở về, làm việc hoàn toàn không giống như bình thường, không tính đến ném đan được giống như rau cải trắng, hiện tại lại còn dám đi chọc nhị tiểu thư!

Ai không biết, nhị tiểu thư Bạch Nhưộc Kỳ có thiên phú tu luyện phẩm cấp 4, năm nay mới 16 tuổi, cũng đã đạt tới Huyền Cảnh Khí tầng thứ 7, trong toàn bộ Nam Việt Quốc, đã là thiên tài có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nguyên nhân chính là vì nàng ta rất đặc biệt, vì thế Bạch Nhưộc Ly mới càng là phế vật.

Mà Bạch Nhưộc Kỳ cũng không buông tha bất cứ cơ hội nào để khi dễ Bạch Nhưộc Ly, nếu không có việc gì lập tức tới châm chọc mỉa mai nàng một phen, nắm lấy cơ hội sẽ tra tấn nàng một cách thâm hại.

Ngày thường, nếu như tam tiểu thư nhìn thấy nhị tiểu thư, trốn còn không kịp, hôm nay thế nhưng còn chủ động đưa tới cửa? Lần này thì xong rồi, không biết sẽ bị tra tấn thâm đến bao nhiêu!

Thái Vi lòng nóng như lửa đốt, nhưng đã không còn kịp ngăn trở.

Cửa biệt viện đã bị nha hoàn và bà tử của Bạch Nhưộc Kỳ mang đến dùng sức phá ra, đoàn người vênh vào tự đắc vượt qua tiến vào, vừa lúc mặt đối mặt đụng phải Bạch Nhưộc Ly.

“Bạch Nhưộc Ly! Ngươi tiểu tiện nhân này, quả nhiên vẫn chưa chết!”

Bạch Nhưộc Kỳ có dáng người cao gầy, ngũ quan hiện lên vẻ đẹp nữ tính, khí chất vừa lạnh lùng vừa cao ngạo, hơn nữa nàng mang thiên phú cấp 4, có danh xưng là “mỹ nhân lạnh lùng”, cũng là nữ thần trong cảm nhận của rất nhiều con em quý tộc.

Chỉ có Bạch Nhưộc Ly vẫn luôn bị nàng ta khi dễ mới biết được gương mặt thật của nàng ta.

Dưới lớp mặt nạ mỹ nhân lạnh lùng cao quý, chính là cất giấu một trái tim tàn nhẫn, ác độc!

Hoàng Nguyệt Ly hơi mỉm cười: “Mắng ai là tiểu tiện nhân?”

“Mắng ngươi là tiểu tiện nhân.....”

Nhìn ý cười trên mặt Hoàng Nguyệt Ly, Bạch Nhưộc Kỳ bỗng nhiên phản ứng lại, “Phi” một tiếng, nói: “Sau khi treo cổ chết không thành, mồm mép

thật ra đã lạnh lợi hơn rất nhiều, khó trách ngày hôm qua ngay cả Tứ muội cũng bị người lừa! Còn nói gì mà bị quỷ nháo, rõ ràng chính là tiện nha đầu người hạ độc thủ!”

Hoàng Nguyệt Ly vẻ mặt vô tội nói: “Nhị tỷ, ta thật là bị oan uổng a! Ngày hôm qua Tứ muội vừa nhìn thấy ta, liền thét chói tai bỏ chạy, ta còn đang buồn bực đây, có phải đầu óc nàng không rõ ràng lắm hay không, gặp phải tà?”

“Người còn giả vờ! Nếu không phải người giả thần giả quỷ hù dọa nàng, sao nàng có thể điên điên khùng khùng mà chạy về phủ? Còn coi hết đồ ở trên đường cái..... trần truồng! Làm mất hết mặt mũi Võ Uy Hầu phủ chúng ta!”

Nghĩ đến tình cảnh sáng sớm hôm nay, một đám người vây quanh trước cửa Võ Uy Hầu phủ chỉ chỉ trỏ trỏ, Bạch Nhưộc Kỳ liền tái mặt.

Trong loại sự tình này, không chỉ có Bạch Nhưộc Nghiễn mất mặt, nàng thân là đích tỷ, cũng sẽ bị cho rằng không tuân thủ trình tiết!

Nàng còn đang mong chờ được gả vào hoàng thất, như thế nào có thể nhiễm phải ác danh như vậy?

“Ta giả vờ cái gì?” Hoàng Nguyệt Ly ánh mắt càng vô tội hơn, ngây thơ bao nhiêu, “Tứ muội chính là cao thủ Huyền Cảnh Khí tầng thứ 4, ta có thể làm gì nàng đây?”

Bạch Nhưộc Kỳ nổi lên hồ nghi.

Tam muội là một phế vật, lại nhát như chuột, nàng sao có thể khiến Bạch Nhưộc Nghiễn ăn mất như vậy? Chẳng lẽ sự tình thật sự có kỳ lạ nào khác?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Một Đoá Tiểu Bạch Liên

Bất quá, cho dù là như thế, cũng không thể dễ dàng buông tha tiểu tiện nhân này.

Nàng cười lạnh nói: “Cho dù là bị quỷ ám, cũng là vì tiểu tiện nhân người quá đen đủi! Ta đã nói người là ngôi sao chổi, đã khắc chết chính cha nương mình không nói, hiện tại còn khắc tới đường muội của mình! Người vì sao không dứt khoát chết đi?”

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, nói: “Nhị tỷ, hãy xem những gì người đang nói, người không phải còn đang sống rất tốt hay sao? Toàn bộ Hầu phủ, chỉ có người thường xuyên đến nơi này của ta nhiều nhất, người còn chưa chết, ta làm sao mà khắc chết người khác đây?”

“Có ý tứ gì?” Bạch Nhưộc Kỳ sau khi sững sốt một chút, mới phản ứng lại, “Tiểu tiện nhân, người là đang nguyên rủa ta chết??”

Trên mặt Hoàng Nguyệt Ly mang theo nụ cười ngọt ngào.

“Nhị tỷ, người sao có thể nói ta như vậy? Chúng ta chính là đường tỷ muội ruột thịt, cùng là tiểu thư Võ Uy Hầu phủ, nếu như ta là tiểu tiện nhân, vậy nhị tỷ người là gì? Đại tiện nhân? Còn Nhị thẩm thì sao? Vũ trụ vô địch - siêu cấp sét đánh - đại tiện nhân*?”

* Nguyên văn: 宇宙无敌超级霹雳大贱人: không hiểu nữa, chung quy là đại đại tiện nhân!

Bạch Nhưộc Kỳ không nghĩ tới, Tam muội luôn luôn vâng vâng dạ dạ, bị mắng cũng không dám lên tiếng, hôm nay cũng dám nói ra lời nói như vậy.

Không chỉ có dám nguyên rủa nàng, lại còn dám mắng cả nương nàng, quả thực là phản thiên!

Nàng tức giận đỏ mặt: “Tốt, tốt! Ta xem người chính là không biết xấu hổ, một ngày không bị đánh, liền đã quên chính mình là ai và là loại người gì? Ta hôm nay sẽ giúp người nhớ lại, để người biết, phế vật chính là phế vật, cả đời cũng đừng nghĩ đến xoay người!”

Đang nói, Bạch Nhưộc Kỳ bước xa một bước vọt lên, một bàn tay hướng trên mặt Hoàng Nguyệt Ly đánh tới.

Sắc mặt Thái Vi nháy mắt biến trắng, kinh hô: “Tam tiểu thư!”

Nhị tiểu thư là cao thủ Huyền Cảnh Khí tầng thứ 7, một cái tát kia chính là hàm chứa huyền khí thiên địa, tuyệt đối có thể trực tiếp đánh người học máu ngay lập tức.

Tam tiểu thư hôm trước vừa mới được cứu trở về, thân mình cũng chưa hoàn toàn hồi phục, làm sao chịu đựng một cái tát này?

Nàng trung thành hộ chủ, rất muốn ngăn chặn phía trước tam tiểu thư, nhưng tốc độ của cao thủ tầng thứ 7, căn bản không phải nàng có thể theo kịp. Nàng còn chưa kịp nhấc một bước, bàn tay mềm mại trắng như ngọc của Bạch Nhưộc Kỳ cũng đã vung tới trước mắt Hoàng Nguyệt Ly!

Thái Vi hoảng sợ nhắm mắt lại, quả thực không đành lòng nhìn xem.

Chỉ nghe Hoàng Nguyệt Ly phát ra một tiếng hét “A!” chói tai.

“Cứu mạng! Không cần a! Ngươi đừng tới đây!”

Ngay sau đó, một tiếng “Bang” giòn giã vang lên, sau đó là một tiếng “Bịch”, truyền đến âm thanh của trọng vật rơi xuống đất.

Thái Vi mở to mắt, liền nhìn đến một thân hình mảnh khảnh nặng nề nện trên mặt đất.

Phốc ——! Một chùm máu phun ra, bắn ra xa tới trên tường vôi của biệt viện.

“Tam tiểu thư ——!!”

Nàng nôn nóng vịn phần nhào tới, nước mắt đều nhịn không được rơi xuống.

Thanh âm lần này vang to như vậy, rơi xuống đúng thật là không nhẹ, không biết tam tiểu thư còn sống nữa hay không, tiểu thư nhà nàng đúng thật là mệnh khổ!

Rõ ràng là một kim chi ngọc diệp xuất thân cao quý, như thế nào mà từ nhỏ cha mẹ đều đã chết, còn bị người khi dễ như vậy?

Thái Vi quỳ rạp xuống trên đất, chăm chú nhìn, bỗng nhiên sùng sốt.

Nàng nàng nàng..... Có phải hoa mắt hay không?

Thiếu nữ té lăn trên đất không thể đứng dậy nổi..... vì sao nhìn có điểm giống như là nhị tiểu thư?

Thái Vi xoa xoa đôi mắt, lại xoa xoa đôi mắt.

Chỉ nghe giọng nói của Hoàng Nguyệt Ly từ sau lưng nàng truyền đến: “A..... nhị..... nhị tỷ, ngươi..... ngươi làm sao vậy? Ngươi không sao chứ? Ngươi như thế nào..... như thế nào đột nhiên..... đột nhiên tự mình bay ra đây? Đây là võ kỹ lợi hại nào vậy?”

Thái Vi ngơ ngác quay đầu lại, liền nhìn đến đôi tay tam tiểu thư nhà nàng đang bắt chéo nhau đặt ở trước ngực, đôi mắt mênh mông sưng mù, một bộ biểu tình thiếu chút nữa bị dọa đến ngất xỉu, một thân váy lụa màu trắng bị gió thổi qua, phất phơ phất phơ, giống như một đóa tiểu bạch liên tinh tế mảnh mai.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Các Ngươi Có Phải Ngốc Hay Không?

Bạch Nhược Kỳ cố gắng đứng thẳng trên mặt đất, muốn đứng lên, lại phát hiện chính mình hoàn toàn không thể động dậy!

Nàng trừng mắt nhìn thiếu nữ trước mặt, đôi mắt thiếu chút nữa đã bắn ra lửa.

“Bạch Nhược Kỳ! Ngươi rốt cuộc đã dùng yêu pháp gì? Ta vì sao lại không thể động dậy?”

“Nhị tỷ, ngươi đang nói gì vậy? Muội muội ta vì sao nghe không hiểu?” Hoàng Nguyệt Ly mờ mịt đầy mặt, “Ngươi không động dậy, có liên quan gì cùng ta? Vừa rồi..... không phải ngươi muốn đánh ta hay sao? Ta quá sợ hãi, căn bản không biết chuyện gì đã xảy ra, chỉ lo đi trốn.....”

Bạch Nhược Kỳ cắn răng, oán độc nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Trực giác của nàng cho biết chính là tam muội này đang giở trò quỷ, nhưng, dường như đúng như lời Hoàng Nguyệt Ly đã nói. Vừa rồi chính là nàng đã ra tay trước, mà Hoàng Nguyệt Ly vẫn luôn là tránh phải tránh trái, kinh hoàng thất thố, cuối cùng còn dùng hai tay ôm đầu ngồi xồm trên mặt đất.

Bạch Nhược Kỳ không chút khách khí lấy một chân hướng về phía trên người nàng đạp một cái, thầm nghĩ cho dù không đá chết tiểu tiện nhân này, cũng muốn đá cho nàng học máu.

Kết quả, một chân này xác thật đem người đá bay, cũng đá đến thiếu chút nữa thì học máu. Nhưng ngược lại, bay và học máu lại chính là nàng?

Sao có thể? Không phải là quá tà môn hay sao?

Lúc này, Hoàng Nguyệt Ly giống như bỗng nhiên phản ứng lại, cả kinh kêu lên: “À! Nhị tỷ, thời điểm vừa rồi ngươi bị quăng ngã ra ngoài, thanh âm thật là lớn, thật sự sẽ không bị ngã hư nơi nào đi? Khó trách không thể động đây! Mau để ta nhìn xem!”

Đang nói, nàng lập tức cúi người ngồi xuống, sờ soạng một chút trên người Bạch Nhưộc Kỳ.

Bạch Nhưộc Kỳ bỗng nhiên cảm thấy toàn thân truyền đến một trận đau đớn, quả thực xương cốt cả người giống như đều vỡ tan, đau đớn đến mức nàng phải kêu lên thảm thiết.

“A ——! Đau quá ——! A a ——!”

Nàng kêu quá mức thê lương, khiến những người khác đều cảm thấy khiếp sợ.

Vừa rồi quá trình hai người giao thủ quá nhanh, những nha hoàn bà tử Bạch Nhưộc Kỳ mang đến, căn bản không nghĩ tới tiểu thư nhà mình sẽ bị tam tiểu thư phế vật đánh bại, cho nên căn bản không kịp có phản ứng, mãi cho đến lúc này, mới giật mình hoảng sợ vây quanh lại đây.

“Ngươi..... ngươi rốt cuộc đã làm gì nhị tiểu thư?”

“Lá gan của ngươi cũng quá lớn, động tay chân gì vậy? Mau chữa trị cho nhị tiểu thư, bằng không ngươi sẽ phải hối tiếc!”

“Đúng vậy, cũng không nghĩ xem tình trạng của mình là gì? Một phế vật, cũng dám đắc tội với tiểu thư chúng ta? Chờ tiểu thư chúng ta giáo huấn ngươi đi!”

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười nói: “Các ngươi có phải ngốc hay không? Biết rõ nếu trị xong cho nàng, nàng sẽ giáo huấn ta, vậy ta vì sao phải chữa trị cho nàng?”

Bạch Nhưộc Kỳ đau đớn hét lên: “Mau! Mau bắt lấy tiểu tiện nhân này cho ta! Hung hăng mà đánh nàng!”

Mấy hạ nhân chính là đang chờ những lời này, lập tức bùng nổ.

Nhưng những hạ nhân này bất quá là người thường chưa từng tu luyện, đơn giản chỉ dùng sức lớn hơn một chút, ở trước mặt Hoàng Nguyệt Ly có thể nói đúng là không thể chịu nổi một kích.

Bịch! Bịch! Bịch!

Bất quá là sau mấy lần hô hấp, tất cả bọn nha hoàn đều bị lão đảo rơi ở trên mặt đất.

Bạch Nhưộc Kỳ cả kinh khiến tròng mắt đều muốn rơi ra ngoài, cho tới hiện giờ, nàng cuối cùng cũng nhìn ra, tam muội này của nàng không giống như ngày thường!

Nhưng, rõ ràng là trên người Hoàng Nguyệt Ly không hề có dao động của huyền lực, sao có thể..... có thể đánh rơi nhiều người như vậy đây?

Hơn nữa, còn không biết đã dùng biện pháp gì, phong bế kinh mạch nàng, khiến nàng không thể động đây.

Bạch Nhưộc Kỳ nghĩ mọi cách, muốn giải khai cấm chế, nhưng làm thế nào cũng không giải được.

Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi đi đến trước mặt nàng, chớp chớp mắt, yếu nhược nói: “Nhị tỷ, vì sao ngươi cứ nằm trên mặt đất không đứng dậy nha? Đã xảy ra chuyện gì?”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Có Bệnh, Chạy Nhanh Đến Trị!

Rõ ràng là nàng đang đánh người khác, cổ tình còn làm ra bộ dáng vô tội như vậy, giống như nàng mới là người bị người khi dễ.

Không có gì tức giận hơn điều này!

Bạch Nhưộc Kỳ chỉ cảm thấy một ngụm máu tươi lại vọt lên tới cổ họng, thiếu chút nữa lại muốn học máu, nàng dùng hết sức mạnh của ý chí, mới miễn cưỡng đem ngụm máu này nuốt trở vào, nhưng sắc mặt đã ghen đến mức vừa xanh lại vừa tím.

“Ai u, có vẻ như không được! Nhị tỷ giống như không khỏe! Thái Vi, ngươi mau tới đây đỡ nàng một phen!”

“A? Nga..... vâng, đúng vậy, tam tiểu thư.”

Thái Vi đứng một bên đang hoàn toàn sững sốt nhìn xem, qua một hồi lâu, mới phục hồi lại tinh thần, đi qua muốn nâng Bạch Nhưộc Kỳ.

Ai ngờ, tay nàng mới vừa một đụng tới trên người Bạch Nhưộc Kỳ, Bạch Nhưộc Kỳ liền kêu lên thảm thiết.

“A ——! Đau quá! Dừng tay, tiện nô tỳ nguoi, ai cho phép nguoi dùng bàn tay dơ bẩn chạm vào ta!”

Thái Vi kinh hoàng thu hồi tay, quay đầu nhìn tiểu thư nhà mình.

Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi nói: “Nhị tỷ, tình huống này của nguoi thoát nhìn thật sự là không thích hợp a, nghe nói là trúng tà sẽ lây bệnh, ngày hôm qua tứ muội muội trúng tà, không phải là truyền cho nhị tỷ đi? Thái Vi, mau trị cho nàng!”

“A?” Thái Vi ngơ ngác nói: “Trúng tà? Trị như thế nào? Nô tỳ không biết a?”

Hoàng Nguyệt Ly nói: “Cái này đơn giản, dùng hết sức tát vào mặt cho ta!”

“Cái gì?”

“Cái gì?”

Thái Vi cùng Bạch Nhưộc Kỳ đồng thời kinh hô.

Bạch Nhưộc Kỳ giận dữ cắn răng hét: “Tiểu tiện nhân, nguoi dám! Nguoi dám để nha hoàn nguoi tát ta?”

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười nói: “Nhị tỷ, nguoi đang nói gì vậy? Muội muội đây đều là muốn tốt cho nguoi a, trúng tà chính là tật xấu rất nghiêm trọng, vạn nhất nguoi trúng tà quá lợi hại, cũng giống như tứ muội đi ra ngoài trần trường thì làm sao bây giờ nha? Cho nên, nguoi cũng không nên sợ thầy mà giấu bệnh, có bệnh chạy nhanh đến trị a!”

Đang nói, nàng quay đầu nhìn về phía Thái Vi.

“Còn thất thần làm gì? Thật sự muốn hại chết nhị tiểu thư hay sao? Nếu chậm trễ bệnh tình của tiểu thư con vợ cả Hầu phủ, nguoi dám đương nổi sao? Mau đi lên tát nàng, hung hăng mà tát! Càng dùng sức càng tốt! Như vậy mới có thể khiến cho tà ám từ trong thân thể nàng rút ra!”

Thái Vi vẫn là không dám bước lên phía trước.

Nhị tiểu thư là dạng người gì, nàng cùng Bạch Nhưộc Ly giống nhau đều rất rõ ràng, từ nhỏ đến lớn, nàng đã bị đánh qua rất nhiều lần, nghĩ đến những thủ đoạn tra tấn người âm độc mà ngày thường nhị tiểu thư hay dùng, hai chân nàng liền run lên.

Hoàng Nguyệt Ly cũng không thúc giục nàng, chỉ là lẳng lặng chờ.

Thái Vi do dự một hồi lâu, mới giơ tay lên.

“Bốp!”

“A ——!”

Một cái tát dùng ở trên mặt Bạch Nhưộc Kỳ.

Bởi vì Thái Vi rất khấn trương, cho nên một cái tát này cũng không nặng lắm, nhưng Bạch Nhưộc Kỳ lại kêu lên giống như heo bị giết.

Thái Vi nhìn người mà từ trước đến nay nàng đều luôn sợ hãi, lại bị nàng hạ thủ nên vẻ mặt vặn vẹo, phát ra thanh âm kêu to kinh hoàng thất thố, không còn có bộ dáng kiêu ngạo ương ngạnh của thiên tài tiểu thư Hầu phủ, trong lòng nảy lên một trận khoái cảm.

Nàng tức khắc quên mất sợ hãi vừa rồi, giơ bàn tay lên, ra sức mà đánh.

“Bốp! Bốp! Bốp! Bốp!”

“A ——! Nguoi dám ——! Nguoi làm sao dám ——! Nguoi tiện nô này, ai cho nguoi lá gan! Bạch Nhưộc Ly, nguoi sẽ chết không được từ tể!”

Bạch Nhưộc Kỳ khóc to hơn nói.

Những nha hoàn bà tử ngã trên mặt đất dậy không nổi, đều sợ ngây người.

Bởi vì Bạch Nhưộc Kỳ chính là thiên tài võ giả Huyền Cảnh Khí tầng thứ 7, Thái Vi chính là một người thường chưa từng tu luyện qua, nàng chỉ dùng hết sức mình mà đánh người, đối Bạch Nhưộc Kỳ mà nói, hẳn là cũng giống như cào ngứa.

Như thế nào lại kêu thảm đến như vậy?

Chẳng lẽ là thật sự trùng tà?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Lương Tâm Bị Chó Ăn

Làm thế nào bọn họ có thể biết, lý do vì sao Bạch Nhưộc Kỳ lại thảm như vậy. Đó là bởi vì thời điểm vừa rồi khi Hoàng Nguyệt Ly đỡ nàng, đã dùng thủ pháp độc môn khổng chế kinh mạch nàng.

Khiến nàng không chỉ không thể nào điều động huyền lực trong cơ thể để phòng thủ, đồng thời, nó cũng phóng đại sự thống khổ lên ngàn vạn lần.

Cho nên, ngay cả khi chỉ là nhẹ nhàng chạm vào một chút, Bạch Nhưộc Kỳ đều sẽ cảm thấy, phảng phất giống như bị dao nhỏ cắt đứt da thịt, huống chi Thái Vi đã dùng sức và mặt như vậy?

Rất nhanh, khuôn mặt Bạch Nhưộc Kỳ đã hoàn toàn sưng lên vì bị đánh, đã nhìn không ra biểu tình của nàng, chỉ có thể nhìn đến cặp mắt kia vốn nên thấp phân xinh đẹp, toát ra ánh mắt cực kỳ oán độc.

Nàng chưa từng bị ghen khuất qua như vậy, từ trước tới nay đều chưa từng chịu qua khuất nhục như vậy!

Từng ấy năm tới nay, đều là nàng vô số lần sai người đem án Bạch Nhưộc Ly ở trên mặt đất, bạt tai, vút roi, mọi cách đều dùng khinh nhục.

Nàng cảm thấy đó là Bạch Nhưộc Ly xứng đáng.

Ai bảo Bạch Nhưộc Ly rõ ràng là phế vật, còn muốn chiếm lấy tên tuổi quận chúa duy nhất của Võ Uy Hầu phủ, mà chính nàng, rõ ràng là siêu cấp thiên tài, ngược lại phải nằm dưới nàng ta đâu?

Hơn nữa, nghe nói thời điểm Bạch Lưu Phong chết, còn để lại vô số tài nguyên tu luyện cho Bạch Nhưộc Ly, nhưng nàng đã chất vấn nhiều năm như vậy, Bạch Nhưộc Ly trước sau cũng không hề giao ra đây!

Bạch Nhưộc Ly là phế vật, cầm những tài nguyên tu luyện đó thì có ích lợi gì, chỉ có thiên tài như nàng, mới xứng có được những tài nguyên đó, tiện nha đầu này không chịu chủ động dâng ra, thật là quá không thức thời, không thỏa đáng!

Mười mấy năm qua, vẫn luôn như thế.

Ai ngờ, hôm nay lại hoàn toàn thay đổi.

Bạch Nhưộc Kỳ, thiên tài có thể đếm được trên đầu ngón tay của Nam Việt Quốc, bị phế vật tam muội của nàng đánh rơi ở trên mặt đất, còn bị người hung hăng tát mặt.

Càng tức giận hơn chính là, Hoàng Nguyệt Ly còn lười đến nỗi không thèm tự mình tát, mà để một nô tỳ hèn mọn tới nhục nhã nàng!

Cố tình những nha hoàn bà tử nàng mang đến, còn ngây ngốc quỳ rạp trên mặt đất, cũng không biết chạy tới lấy thân hộ chủ!

Trong đầu đều bị nước vào hay sao? Chẳng lẽ thật sự tin vào lời tiểu tiện nhân kia nói, cảm thấy là nàng bị trùng tà? Rõ ràng là tiểu tiện nhân này đã dùng thủ đoạn gì đó mà người nhận không ra a! Vì sao không ai tin!

Trên mặt nàng nóng rát như là bị thiêu cháy, máu trong lồng ngực quay cuồng, rốt cuộc nhịn không được nên mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi, hai mắt vừa trợn lên, liền hôn mê bất tỉnh!

Thái Vi trốn không kịp, trên quần áo bị dính vào không ít vết máu.

Lúc này nàng mới tỉnh lại từ trong cảm giác ngược đãi, dừng tay.

Hoàng Nguyệt Ly đi tới nhìn nhìn, gật đầu nói: “Àn, dường như đã đủ rồi.”

Thẳng đến lúc này, những nha hoàn bà tử mới lấy lại cảm giác của mình.

Bà vú của Bạch Nhưộc Kỳ là Hàn ma ma giãy giụa bò lên từ trên mặt đất, bổ nhào vào trên người Bạch Nhưộc Kỳ, khóc lớn nói: “Nhị tiểu thư, nhị tiểu thư người làm sao vậy, mau tỉnh lại a! Tam tiểu thư, người thật là nhẫn tâm, đánh nhị tiểu thư đến hôn mê như thế! Còn có Thái Vi tiện da nhà người, người chờ, nếu để lão gia biết, ngài sẽ không bỏ qua người! Chờ bị bán vào kỹ viện đi thôi!”

Hoàng Nguyệt Ly trừng lớn đôi mắt, trong mắt tràn đầy biểu tình bị thương.

“Hàn ma ma, người sao có thể nói ta như vậy đây? Người nhìn xem phế vật như ta, sao có thể đánh cho nhị tỷ choáng váng? Nàng té xỉu, là bởi vì vừa rồi trúng tà, thật vất vả mới trị hết, cho nên thể lực tiêu hao quá mức.”

Đang nói, nàng đi qua, kéo tay Thái Vi, chỉ chỉ trên người nàng.

“Người có nhìn thấy máu trên người Thái Vi không? Một búng máu này, trong màu đỏ có màu đen, đó chính là tà ám trong cơ thể nàng đã bị đuổi ra ngoài! Nha hoàn nhà ta không màng an nguy của bản thân, trừ tà giúp nhị tỷ, lòng bàn tay đều đỏ lên vì đánh, các người còn muốn nói nàng như vậy, lương tâm các người đã bị chó ăn hay sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Chết Đòi Tiền A!

Bạch Nhược Kỳ ngay khi Hàn ma ma đang lớn tiếng kêu gọi, vốn dĩ đã dần dần có chút thanh tỉnh.

Nhưng nghe đến Hoàng Nguyệt Ly một câu đôi trắng thay đen như vậy, lại lần nữa ngất tại chỗ.

Sao lại có người phúc hắc (bụng đầy đen tối) đến loại trình độ này?

Dựa theo cách nói của Hoàng Nguyệt Ly, nàng bị tát đến nỗi mặt mũi đều bầm dập, chẳng lẽ còn phải cảm tạ nàng ta hay sao??

Hàn ma ma cũng bị ghen đến nỗi nói không nên lời, trong lòng biết rằng Bạch Nhược Kỳ không có khả năng bị trúng tà, nhưng là, Hoàng Nguyệt Ly nói ra lời thề son sắt, bà ta cũng không biết phản bác lại như thế nào.

Toàn bộ mọi sự hôm nay quả là quá tà môn.

Đến tận bây giờ bà ta vẫn còn chưa hồi phục lại tinh thần.

Nhị tiểu thư rốt cuộc là vì sao lại đột nhiên ngã trên mặt đất? Cũng không cảm thấy được thật sự là bị tam tiểu thư đánh bại, đúng không?

Ngoài ra, tam tiểu thư ngày thường có lá gan nhỏ hơn muỗi, hôm nay như thế nào đánh nhị tiểu thư đến hộc máu??

Bà thật sự không phải là đang nằm mơ hay sao?

Hàn ma ma nhìn đến loại tình huống này, cũng biết dưới tình huống Bạch Nhược Kỳ đã hôn mê, chính mình và những người ở đây xác định vững chắc sẽ không thoát khỏi tay tam tiểu thư.

Bà ta nhanh chóng quyết định, kêu to 'ai ai' và lấy chân đá về phía nha hoàn một bên, nói: “Đều nằm ăn vạ trên mặt đất làm gì đây? Chạy nhanh lên! Nhị tiểu thư đã bệnh thành dạng này, chạy nhanh đến đây nhanh chóng đem nàng trở về phủ đi!”

Bọn nha hoàn đã sớm bị dọa phá gan, nhanh chóng khập khiễng bò dậy, nâng Bạch Nhược Kỳ lên, lập tức hướng phía ngoài cửa mà chạy.

Bởi vì cảm thấy nữ ma đầu sau lưng quá khủng bố, mấy nha hoàn nhất thời đều quên mất thương thế trên người mình, chạy trốn bay nhanh, lập tức đã không nhìn thấy bóng dáng.

Hoàng Nguyệt Ly cũng có chút trợn tròn đôi mắt.

“Di, sao lại thế này? Sao lại chạy trốn nhanh như vậy? Phía sau lại không có quỷ!”

Tiểu phượng hoàng vẫn luôn tránh ở trên vai nàng kêu hai tiếng chỉ chỉ, vỗ vỗ cánh.

Dĩ nhiên là không có quỷ, nhưng mà, nữ ma đầu so với có quỷ càng đáng sợ hơn!

Hoàng Nguyệt Ly thập phần ưu thương, cảm thán nói: “Những người này hiện tại vì sao lại như vậy đây? Thái Vi đã cực khổ khổ trừ tà cho nhị tỷ, các nàng còn chưa trả tiền mà đã đi rồi? Còn có, làm cho xung quanh sân của ta đều dơ như vậy, còn có vết máu, cũng không bồi thường tổn thất? Nhân phẩm này..... quả thực không thể chịu được a!”

Tiểu phượng hoàng đánh ngã một cái dưới chân, thiếu chút nữa từ trượt xuống từ trên vai nàng.

Nữ ma đầu quả thực là..... Chết đòi tiền a!

Khùng bố, quả khủng bố!

Cũng may những người đó đã mau chạy trốn!

“Tiểu..... Tiểu thư.....”

Giọng nói mỏng manh của Thái Vi từ sau lưng truyền đến.

Hoàng Nguyệt Ly xoay người, cười nói: “Thế nào? Đánh trả lại có cảm giác gì không? Lá gan có tiến triển gì không? Ác nhân giống như loại này, cần phải hung hăng mà đánh trả!”

Thái Vi quả thực muốn khóc ra tiếng. “Tiểu thư, vậy phải làm sao bây giờ a? Nô tỳ thật sự đã đánh nhị tiểu thư, là nhị tiểu thư a! Nàng chính là một trong số 10 đại thiên tài của Nam Việt Quốc, vạn nhất thanh tỉnh, quay lại trả thù thì làm sao bây giờ? Còn có Hầu gia cùng nhị phu nhân, cũng sẽ không buông tha ngài a..... Nô tỳ cho dù bị đánh chết, cũng chỉ là một cái mệnh tiền, nhưng ngài chính là kim chi ngọc diệp.....”

“Không được khóc!”

Thái Vi sợ tới mức dừng nước mắt.

“Đánh đều đã đánh, khóc thì có ích lợi gì?”

Hoàng Nguyệt Ly đi qua, nâng mặt nàng lên, hỏi: “Thái Vi, chẳng lẽ ngươi thích bị người khác khi dễ? Không nghĩ đến hung hăng giáo huấn người khi dễ ngươi sao?”

“Nô tỳ đương nhiên muốn a, nhưng.....”

“Không có nhưng gì cả! Chỉ cần đi theo tiểu thư ta, sẽ không có người dám khi dễ ngươi nữa! Ngươi chỉ cần nhớ kỹ, người sau lưng ngươi là ta, ai dám đánh ngươi, gấp mười lần, sẽ nhận lại gấp trăm lần!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Ta Xem Trọng Ngươi!

Edit & Dịch: Emily Ton.

Thái Vi ngơ ngác ngẩng đầu, nhìn tam tiểu thư nhà nàng.

Hoàng Nguyệt Ly ngửa đầu, đón gió, trên mặt tươi cười nhạt nhẽo nhưng đầy tự tin, ánh sáng chiếu xuống chói mắt, cả người nàng đều giống như đang phát ra ánh sáng.

Không có lý do nào, nàng tin lời Hoàng Nguyệt Ly nói, cảm thấy tiểu thư nhà nàng giờ khác này, thật là cường đại, kiên định, không chỗ nào sợ hãi, phảng phất như không có gì có thể làm khó nàng.

Hồi tưởng hai ngày này, từ khi tam tiểu thư bắt đầu tỉnh lại lần nữa, tất cả mọi sự kiện nàng làm, đều là không thể tưởng tượng như vậy, cố tình mỗi một sự kiện đều làm thành. Nhị tiểu thư cùng Tứ tiểu thư trước kia điều vũ dương oai, ở trước mặt Tam tiểu thư, đều là không thể chịu nổi một kích như vậy.

Thái Vi đối diện với đôi mắt của Hoàng Nguyệt Ly, nặng nề gật gật đầu.

“Ân, Tam tiểu thư! Nô tỳ nhất định sẽ không khiến ngài mất mặt!”

Hoàng Nguyệt Ly vừa lòng cười cười, từ trong lòng ngực móc ra một quyển sách, đưa cho Thái Vi.

“Tam tiểu thư..... Đây là.....?”

“Đây là một quyển công pháp Huyền Giai thượng phẩm, ngươi cầm lấy và tu luyện thật tốt, nếu có nơi nào không hiểu, có thể tới hỏi ta bất cứ lúc nào.”

“Cái gì? Công pháp? Lại là công pháp Huyền Giai?”

Thái Vi ghen hờn nhìn trân trối, há to miệng, vẻ mặt đại ra, hoàn toàn sợ hãi.

Có làm hay không? Tam tiểu thư thực sự sẽ cho nàng một quyển công pháp Huyền Giai?

Công pháp tu luyện, được chia làm bốn cấp: Thiên-Địa-Huyền-Hoàng. Mỗi một cấp lại phân thượng-trung-hạ phẩm. Chất lượng của công pháp, sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến thành tựu cuối cùng của người tu luyện, cho nên nó là tài nguyên vô cùng quý giá.

Mỗi một thể gia võ giả hoặc là môn phái, đều sẽ càng bảo quản nghiêm ngặt đối công pháp truyền thừa của mình, tuyệt đối sẽ không dễ dàng truyền ra ngoài.

Cho nên, người có xuất thân bình dân, mặc dù có thiên phú tu luyện, cũng rất khó trở thành võ giả cao cấp.

Tài nguyên tu luyện ở Nam Việt Quốc rất khan hiếm, Bạch gia là thể gia tu luyện võ, tổ truyền bất quá cũng chỉ là một quyển công pháp Hoàng Giai thượng phẩm, nhưng mà, Hoàng Nguyệt Ly vừa ra tay, chính là một quyển công pháp Huyền Giai??

Không có gì ngạc nhiên khi Thái Vi hoảng sợ.

Hoàng Nguyệt Ly gật gù đầu, nói: “Xem ra ngươi cũng đã nghe nói qua, công pháp tốt là rất hiếm, cho nên nhất định phải tu luyện thật tốt. Trong mắt tiểu thư ta xem ra, thiên phú tu luyện của ngươi tương đối không tồi, cố gắng tu luyện, vượt qua Nhị tỷ ta hẳn là không có vấn đề. Đến lúc đó, ngươi có thể quang minh chính đại mà đánh nàng ta!”

“Ta? Vượt qua Nhị tiểu thư?”

Thái Vi hôm nay vẫn luôn ở vào trạng thái trợn mắt há hốc mồm.

Nàng không dám tin tưởng nói: “Tam tiểu thư, ngài nhanh chóng dừng nói giỡn, Nhị tiểu thư chính là siêu cấp thiên tài a? Nô tỳ xuất thân kém như vậy, như thế nào có thể so sánh cùng Nhị tiểu thư?”

Hoàng Nguyệt Ly nói: “Ta nói ngươi có thể, là ngươi có thể! Ngươi cảm thấy tiểu thư ta đang nói bừa hay sao?”

“Không phải, ta không có ý tứ này.....”

“Vậy được rồi!” Hoàng Nguyệt Ly vỗ vỗ bả vai nàng, “Hãy nỗ lực hết sức, ta xem trọng ngươi nga!”

Hoàng Nguyệt Ly hai ngày này vẫn đều luôn quan sát nha đầu Thái Vi này, thân thể nàng nhẹ nhàng, mềm dẻo cùng sức chịu đựng tuyệt vời, vừa nhìn thấy chính là người rất thích hợp để tu luyện, ít nhất cũng có thiên phú phẩm cấp ba.

Khuyết điểm chính là, lá gan của nàng thật sự là quá nhỏ, hơn nữa hiện tại mới bắt đầu tu luyện, tuổi cũng hơi lớn một chút.

Ngoài ra, bởi vì kiếp trước bị người phản bội, Hoàng Nguyệt Ly cũng không quá tin nhiệm những người bên người.

Tuy nói rằng hiện tại Thái Vi thoát nhìn rất trung thành lại ngoan ngoãn, nhưng ai có thể cam đoan, sau khi nàng trở thành võ giả và có tâm lớn, sẽ không phản bội chính mình đâu?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Đầu Danh Trạng*

*Đầu danh trạng (投名状): Hiểu theo nghĩa đơn giản là cắt đứt khả năng để người nào đó có thể trở mặt với mình và theo về phía bên kia. {Edit & Dịch: Emily Ton}

Cho nên, hôm nay nàng là cố tình để Thái Vi đánh vào mặt Bạch Nhưộc Kỳ.

Làm như vậy, có vài tầng mục đích.

Đầu tiên, có thể nhục nhã Bạch Nhưộc Kỳ. Tiếp theo, có thể luyện lá gan cho Thái Vi.

Cuối cùng, quan trọng hơn chính là, cứ như vậy, Thái Vi liên tính đã hoàn toàn đắc tội với Bạch Nhưộc Kỳ, chỉ cần rời khỏi sự che chở của Hoàng Nguyệt Ly, nàng sẽ nhanh chóng nhận phải sự trả thù điên cuồng của Bạch Nhưộc Kỳ.

Nếu nàng dám có giao dịch với bên ngoài, phản bội Hoàng Nguyệt Ly, chờ đợi nàng, tuyệt đối là hậu quả thê thảm.

Đây được gọi là đầu danh trạng.

Trải qua chuyện này, Hoàng Nguyệt Ly mới công nhận Thái Vi là người của mình.

Vốn dĩ, nàng nắm giữ không ít công pháp Thiên Giai, nhưng nếu hiện tại lấy ra, sẽ quá mức kinh thế hãi tục, hơn nữa tư chất của Thái Vi cũng có hạn, công pháp Huyền Giai đã là thích hợp nhất.

Dù vậy, Thái Vi cũng đã cảm động đến rơi nước mắt, trực tiếp quỳ xuống trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

“Tam tiểu thư, ngài đối nô tỳ thật tốt, nô tỳ chưa từng nghĩ tới mình còn có thể tu luyện, thật là sự tình nằm mơ cũng không dám nghĩ. Về sau nô tỳ nhất định sẽ tận lực hầu hạ ngài, lên núi đao, xuống biển lửa, tuyệt không do dự!”

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: “Nhớ kỹ lời nguoi nói, đúng rồi, hiện tại có chuyện muốn nguoi đi làm”

“Thỉnh Tam tiểu thư phân phó.”

Thái độ của Thái Vi, so ngày thường lại càng thêm cung kính vài phần.

Hoàng Nguyệt Ly nói: “Trong phủ chỉ có một mình nguoi là nha hoàn cùng hai bà quét rác, cũng quá tồi tàn. Chờ nguoi đi gặp người giao dịch nô lệ, chọn mấy tiểu nha đầu đáng tin cậy cùng với người gác cổng người làm vườn, thu thập biệt viện này sạch sẽ một chút. Về sau, nguoi chính là đại nha hoàn quản sự biệt viện.”

Hôm nay nếu như có mấy người gác cổng canh gác đại môn, cũng không đến mức để cho Bạch Nhưộc Kỳ chạy thoát như vậy.

Thật vất vả để dạy cho nàng ta chịu phục, đúng là thời điểm đề lên giá a!

Đáng tiếc, đáng tiếc! Quá đau đớn!

“A? Nhưng, hiện tại để mua một số nha hoàn, cũng cần không ít tiền.....”

Lời nói còn chưa dứt, Hoàng Nguyệt Ly đã vung tay lên về phía nàng, ném ra một túi bạc lớn.

Thái Vi sửng sốt: “Bạc này.....”

Túi bạc này ước tính cũng phải có tầm 50 lượng, mà trong nhà đã không có tiền, thực phẩm đều ăn không nổi, nhưng Tam tiểu thư lại vừa lấy ra một túi bạc lớn.

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười, “Nhanh chóng đi thôi.”

Nàng mới sẽ không nói cho Thái Vi, bạc này là vừa rồi lấy được từ trên người Bạch Nhưộc Kỳ.

Đều đã nháo đến địa bàn của nàng, sao có thể không lưu lại chút đồ vật mà để nàng ta rời đi đây?

Bởi vì sự tình của Bạch Nhưộc Kỳ, lãng phí cả đêm, mãi đến ngày hôm sau, Hoàng Nguyệt Ly mới đi ra cửa.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Tại lối vào của Thiên Trần Các, ngựa xe như nước, người đi đường như dật.

Hoàng Nguyệt Ly đang ngẩng đầu nhìn tám biển của cửa hàng.

Nàng biết rõ đạo lý hoài bích có tội*, cho nên lần này mang huyền khí ra bán, nàng phải cố ý cải trang giả dạng, bôi đen toàn bộ khuôn mặt, còn mặc một cái áo choàng màu xám đen trùm đầu.

*Đây là một phần của câu thành ngữ: thất phu vô tội, hoài bích có tội. Ý nói kẻ vô tri không có tội, chỉ vì mang bảo ngọc mà có tội. (怀璧其罪)

Một quả bóng lông màu vàng rực xuất hiện từ bên trong áo choàng của nàng. Đầu tiên là nghiêng đầu nhỏ, đánh giá hoàn cảnh chung quanh một chút, tiếp theo mới chui toàn bộ ra ngoài, đập cánh nhỏ, đậu ở trên vai Hoàng Nguyệt Ly.

“Chi chi ——!”

Tiểu phượng hoàng thấp giọng kêu lên.

Hoàng Nguyệt Ly là chủ nhân của Thiên Hoàng Quyết, cùng tiểu phượng hoàng tâm ý tương thông, có thể giao lưu thông qua thần thức, nhanh chóng nghe hiểu nó nói.

Vật nhỏ này là đang phàn nàn mình đã đói bụng, muốn ăn sáng!

Hoàng Nguyệt Ly trừng mắt liếc nhìn nó một cái: “Vừa rồi không phải đã cho nguoi ăn bánh bao thịt, chính nguoi không chịu ăn, hiện tại lại kêu đói bụng? Không phải đang chơi ta ỉ?”

Chương 33: Tiểu Phượng Hoàng Vượng Tài

Vừa rồi chính nàng đã mua hai cái bánh bao nhân thịt ở ven đường cho bữa sáng, bẻ một chút nhân thịt, ý đồ cho nó ăn, kết quả là vật nhỏ này nhìn nàng chán ghét, xiêu xiêu vẹo vẹo bay qua một bên.

“Chi chi chi chi chi!!!”

Tiểu phượng hoàng phần nộ vỗ cánh.

Những thứ bản thủ ấy là gì a? Nó chính là thượng cổ thần thú tôn vinh cao quý, như thế nào có thể ăn cái gì đó được làm từ dầu cống không rõ hay là thịt từ xác chết ngẫu nhiên?

Ngày hôm qua nó đã phun ra lửa, đã cạn kiệt một chút năng lượng, nàng đã đồng ý cho nó ăn thịt, như thế nào lại lật lọng đây!

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày: “Bánh bao thịt chẳng lẽ không có thịt sao? Còn tuổi nhỏ, kén ăn như vậy, sẽ làm chậm sự tăng trưởng. Ngươi nói, bánh bao thịt chướng mắt, vậy ngươi muốn ăn cái gì?”

Tiểu phượng hoàng hãnh diện ngẩng cao đầu: “Chi chi!”

‘Chi cần vài ma thú cấp 5 hàm súc với thảo dược linh quả cấp 7, không được keo kiệt với nước tương khi hàm chúng!’

Bàn tay Hoàng Nguyệt Ly nắm cổ nó lên, cười lạnh nói: “Ma thú cấp 5, thảo dược cấp 7, mong muốn của ngươi thật là xa hoa a? Ta nghĩ rằng tốt hơn hết là đêm nay liền đem ngươi biến thành gà hầm hạt dẻ đi, như vậy sau này cũng không cần phải lãng phí đồ ăn!”

“Chi ——!!”

Những chiếc lông trên người tiểu phượng hoàng đều dựng đứng.

Dựa vào, nữ nhân này thật là đáng sợ! Nàng..... nàng làm sao dám đối đãi với một tộc phượng hoàng tôn quý như vậy?? Ngay cả nắm nó cũng giống như đang nắm gà con, còn..... còn nghĩ làm thế nào để ăn nó??

Hoàng Nguyệt Ly nói: “Như thế nào? Tỷ tỷ ngay cả đồ ăn cũng mua không nổi, ngươi còn trông cậy vào ăn thị ma thú? Trước kiểm lời rồi nói sau. Bằng không sẽ đem ngươi bán đổi tiền!”

Nói tới đây, nàng dừng một chút, đôi mắt bỗng nhiên sáng lên. Ánh mắt lấp lánh nhìn chằm chằm tiểu phượng hoàng.

Tiểu phượng hoàng đáng thương lập tức rùng mình.

Ánh mắt tà ác này hẳn quá quen thuộc, nữ ma đầu một khi lộ ra biểu tình như vậy, chính là muốn chơi xấu a? Nàng nàng nàng..... muốn làm gì?

“Ha ha, hôm nay là ngày đầu tiên ra cửa đi làm ăn buôn bán, nhất định phải nói lời may mắn, ta thấy lông của ngươi một thân ánh vàng rực rỡ, trông khá giống lễ hội, về sau..... gọi ngươi là Vượng Tài đi!”

“Chi chi chi chi chi chi——!!!!”

‘Cái gì? Ngươi gọi tiểu gia là gì? Tiểu gia đã có tên!! Ta không muốn được gọi là Vượng Tài đâu?? Đó là tên của một con chó!’

Đáng tiếc, nó chỉ là một quả bóng nho nhỏ, kháng nghị thế nào cũng đều không có hiệu quả, Hoàng Nguyệt Ly còn cười tủm tỉm nói: “Gọi tên Vượng Tài sáu lần, sáu sáu đại thuận*, sáu là con số tốt a, quả nhiên may mắn. Tiếp tục lặp đi lặp lại, mang lại sự thịnh vượng lớn hơn cho tỷ tỷ.”

*Số 6: 六 Phiên âm là liú (lục), đồng âm với từ “lưu” (dòng chảy), ám chỉ không bị ngăn trở, một mạch không ngừng tấn tới. Vì vậy người ta tin rằng số 6 là một điểm tốt.

Tiểu phượng hoàng tức giận đến nổi lông trên ót đều dựng đứng lên, quyết tâm không nói nữa.

“Làm sao vậy? Không gọi nữa? Chẳng lẽ thật sự là kém phát triển?”

Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy tiếc hận lắc lắc đầu, đặt nó trở lại vào trong tay áo, sải bước đi nhanh về phía Thiên Trân Các.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Thiên Trần Các.

Phòng cho khách quý, Tôn chương quầy đang tiếp đãi một vị khách nhân tôn quý.

“Nghiêm đại sư, ngài đại giá quang lâm Thiên Trần Các chúng ta, thật sự khiến cho bồn tiệm tươi sáng hẳn lên! Mau mời ngồi, thỉnh uống trà!”

Một lão nhân có khuôn mặt đầy kiêu ngạo, không chút khách khí ngồi xuống ở vị trí thượng vị, thậm chí đôi mắt cũng không thèm liếc Tôn chương quầy một cái.

Nhưng Tôn chương quầy lại không có một chút tức giận, tự mình rót trà cho hắn, lấy lòng nói: “Nghiêm đại sư, xin hỏi ngài lại đây, là muốn mua vật liệu gì? Hay là.....”

Nghiêm đại sư lúc này mới nói: “Lão phu lần này lại đây, là có một kiện huyền khí, muốn bán trên hội đấu giá.”

Quả nhiên!

Trên mặt Tôn chương quầy lộ ra thần sắc vui mừng như điên!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Luyện Khí Sư Cấp Ba

Ai không biết rằng, mỗi một tác phẩm do luyện khí sư luyện chế, đều là tác phẩm tâm huyết, rất trân quý, đưa ra để bán lấy tiền, đã ít lại càng thêm ít!

Đặc biệt là vị Nghiêm đại sư này, hắn chính là phó hội trưởng hiệp hội luyện khí sư Nam Việt Quốc, là một trong ba vị luyện khí sư cấp 3 có thể đếm được trên đầu ngón tay!

Huyền khí do hắn luyện chế, rất có thể đạt tới cấp 3!

Tôn chương quầy cẩn thận nói: “Nghiêm đại sư, xin hỏi lần này ngài có mang huyền khí đến sao? Có thể để con mắt tại hạ nhìn một cái hay không?”

Nghiêm đại sư hơi gật đầu.

Rất nhanh, một thanh trường kiếm đặt trong một hộp gỗ đàn hương tinh xảo, được mang lên.

Thân kiếm lóe lên ánh sáng màu xanh nhàn nhạt, vừa thấy chính là thần binh lợi khí khó có được!

Nghiêm đại sư nói: “Thanh kiếm xanh lục này, là huyền khí hạ phẩm cấp 3, có thể tăng lực công kích của võ giả lên gấp đôi.”

Quả nhiên là huyền khí cấp 3! Tầng khả năng tấn công của một người lên gấp đôi!

Vui mừng lộ rõ trên nét mặt của Tôn chương quầy, đã bắt đầu lên kế hoạch. Trong những ngày gần đây, muốn tổ chức một hội đấu giá với quy mô lớn, để bán những huyền khí cực phẩm này!

Mỗi một lần huyền khí cấp 3 được bán đấu giá, đều sẽ oanh động toàn bộ Nam Việt Quốc.

Hoàn thành một giao dịch lớn như vậy, nhất định sẽ để lại một ấn tượng tốt đẹp cho tân chủ nhân!

“Nghiêm đại sư, trình độ luyện khí của ngài quả thực là vô cùng thần kỳ a! Toàn bộ Nam Việt Quốc, cũng chỉ có ngài, có thể luyện chế ra huyền khí khuếch đại như vậy.....”

Nghiêm đại sư rất tự đắc vuốt cằm râu của mình.

“Nếu không phải vì giao tình của chúng ta, lão phu cũng không tới tìm ngươi. Huyền khí để bán có thể đặt ở nơi này của ngươi, bất quá, lợi nhuận phải được chia 9:1, ta chín ngươi một.....”

“Vâng vâng vâng, ngài yên tâm, đây là điều tất nhiên.....”

Dựa vào thân phận của Nghiêm đại sư là luyện khí sư cấp 3, ngay cả hoàng đế khi ở trước mặt hắn, cũng không dám làm bộ làm tịch chút nào. Tôn chương quầy lại càng không cần phải nói, đối phương chịu hợp tác cùng hắn, đã làm hắn thụ sủng nhược kinh*!

*Thụ sủng nhược kinh (受宠若惊): được sủng ái mà lo sợ. (overwhelmed by favor from superior)

Bất luận là yêu cầu gì không hợp lý, hần đều đáp ứng không chút do dự.

Đúng vào lúc này, một tiểu nhị của cửa hàng vội vã chạy tới gõ cửa.

Tôn chương quỳ không vui nói: “Có chuyện gì vậy? Ta không phải đã nói rồi sao? Ta đang tiếp đãi khách nhân quan trọng, không có việc gì thì không cần đến đây quấy rầy!”

Tiểu nhị đứng ở một bên, cẩn thận nói: “Vâng, tiểu nhân biết, nhưng, chương quỳ, xảy ra đại sự..... Có vị khách nhân vừa rồi đến đây, nói..... nói hần muốn bán một số huyền khí cấp 3, hơn nữa..... đó là một xe.....”

“Cái gì? Ngươi đang đùa gì vậy?”

Tôn chương quỳ lập tức đứng dậy, gõ mạnh một cái trên mặt bàn khiến nước trà đều đổ.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Thời điểm khi Tôn chương quỳ và Nghiêm đại sư vội vàng chạy tới đại sảnh, Hoàng Nguyệt Ly đã chờ rất lâu.

Nàng mặc một cái áo choàng, giả dạng thành bộ dáng của một thiếu niên.

Tôn chương quỳ không nhận ra nàng, nhưng vừa nhìn thấy bộ dáng của nàng không quá 20 tuổi, liền cau mày lại.

Nghiêm đại sư càng không có chút khách khí, hừ lạnh nói: “Ta nói, lão Tôn a, Thiên Trân Các các ngươi cũng thật là càng ngày càng kỳ cục, ngay cả tiểu tử miệng còn hôi sữa như vậy, cũng dám tới cửa giả danh lừa bịp!”

Hoàng Nguyệt Ly ngó hần liếc mắt một cái, từ ánh mắt che kín nếp nhăn trên mặt già của hần, chuyển qua huy hiệu ở trên ngực hần.

Luyện khí sư cấp 3.....

Cấp 3, ở Nam Việt Quốc cũng coi như là đại sư đỉnh cấp, khó trách khẩu khí không ai bì nổi như vậy.

Hoàng Nguyệt Ly lười phản ứng lại với hần, trực tiếp nói với Tôn chương: “Như thế nào? Tôn chương quỳ cũng cho rằng ta là đang lừa gạt tiền? Một khi đã như vậy, ta đây sẽ đến Bách Bảo Các để bán, không quấy rầy các ngươi!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Không Cần Vũ Nhục Chỉ Số Thông Minh Của Ta

Edit & Dịch: Emily Ton.

“Chờ đã, vị công tử này, đừng xúc động như vậy.”

Tôn chương quỳ vội vàng ngăn cản.

Hần chính là mở cửa làm ăn buôn bán, sẽ không tùy tiện giống như Nghiêm đại sư.

Theo hần, thiếu niên này tuy rằng không có khả năng sẽ thực sự có huyền khí cấp 3, càng không thể sẽ có một xe, nhưng đã dám tới Thiên Trân Các, trong tay ít nhất là thực sự có bảo bối.

Ngay cả khi là một huyền khí cấp 2, điều đó cũng không thể bỏ lỡ.

Hần dùng vẻ mặt ôn hoà nói: “Vị công tử này, ngươi đã mang theo huyền khí tới, không bằng lấy ra đây, để chúng ta nhìn xem. Vị bên người ta đây chính là phó hội trưởng hiệp hội luyện khí sư Nghiêm đại sư, hần chính là một vị luyện khí sư cấp 3. Huyền khí của ngươi nếu có thể thông qua thẩm định của hần, nhất định có thể bán được giá cao.”

“Luyện khí sư cấp 3!”

“Nguyên lai hần chính là phó hội trưởng hiệp hội luyện khí sư!”

“Thiên a, đây chính là đại nhân vật ghê gớm!”

Nghe vậy, khách nhân trong tiệm sôi nổi phát ra âm thanh kinh ngạc cảm thán.

Trên mặt Nghiêm đại sư cũng hiện lên vẻ tự đắc, dường như rất quen thuộc với ánh mắt sùng bái của mọi người.

Hắn liếc mắt nhìn Hoàng Nguyệt Ly một cái, nói: “Lão Tôn, không phải lão phu không giúp ngươi, nhưng tiểu quý này cũng quá khóác lác. Không biết từ nơi nào kiếm tới vài món huyền khí rách nát, liền dám nói có một xe huyền khí cấp 3, không biết trời cao đất dày như vậy! Hắn nghĩ huyền khí là rau cải trắng hay sao? Đây là hành vi vũ nhục luyện khí sư chúng ta, lão phu sẽ không giúp loại người này giám định!”

Tôn chương quỳ vội nói: “Nghiêm đại sư, ngài cũng không cần phải so đo cùng người trẻ tuổi.”

Đang nói, hắn dùng ánh mắt ra hiệu với Hoàng Nguyệt Ly, ý bảo nàng nhanh chóng xin lỗi Nghiêm đại sư.

Hoàng Nguyệt Ly căn bản làm lơ lão nhân này, lấy ra một tờ danh sách đã viết sẵn, giao cho Tôn chương quỳ.

“Tôn chương quỳ, đây là bản tóm tắt đại khái tất cả các mặt hàng, bởi vì có quá nhiều, một mình ta không tiện mang vào, cho nên đều đặt trong xe ở bên ngoài.”

Tôn chương quỳ tiếp nhận và quét qua bản danh sách, lập tức ngây người tại chỗ. Cả người giống như đã biến thành một bức tượng được khắc bằng đá, không nhúc nhích.

“Đây..... đây..... đây là.....”

Nghiêm đại sư chưa từng bị người bỏ qua như vậy, đang hận không thể chụp chết tên tiểu quý trước mắt, liền nhìn đến vẻ mặt của Tôn chương quỳ có biểu tình như nhìn thấy quý.

Hắn kinh ngạc hỏi: “Sao lại thế này? Chẳng lẽ thật sự là một đồng rách nát? Loại tiểu quý thích khoe khoang thế này, lão phu đã nhìn thấy quá nhiều!”

Hắn cầm lấy bản danh sách từ trên tay Tôn chương quỳ, nhìn thoáng qua, tay run lên.

“Một thanh huyền binh thượng phẩm Thu Thủy Kiếm (秋水剑) cấp 3, hai cây huyền binh trung phẩm Cửu Tiết Tiên (九节鞭) cấp 3..... hạ phẩm cấp 3..... huyền bảo??? Đang đùa gì vậy?”

Huyền khí (玄器) được chia thành ba loại: huyền binh (玄兵), huyền giáp (玄甲) và huyền bảo (玄宝).

Trong đó, huyền binh là vũ khí có tính công kích, dễ dàng luyện chế nhất, giá cả cũng thấp nhất. Bộ huyền giáp phòng ngự là loại thứ hai.

Mà huyền bảo còn lại là huyền khí có công năng đặc thù, thuộc tính thường không giống binh thường, mỗi một kiện đều không giống nhau, cho nên trân quý nhất.

Hơn nữa, không phải tất cả luyện khí sư đều có năng lực luyện chế huyền bảo.

Tuy rằng Nghiêm đại sư thân là luyện khí sư cấp 3, nhưng cũng chỉ có thể luyện chế huyền bảo hạ phẩm cấp 2.

Nhưng mà, phía dưới danh sách, nội dung còn khiến hắn ngạc nhiên hơn.

“..... Cuối cùng, còn có nguyên cả bộ trang phục huyền giáp loại phòng ngự, bao gồm mũ, quần áo, bao cổ tay, giày..... Tổng cộng 13 kiện, toàn bộ các thiết bị có thể gia tăng khả năng phòng ngự lên gấp ba lần, còn đính kèm một huyền kỹ?”

Nghiêm đại sư xem xong, cả kinh đến nỗi râu đều run rẩy.

Nhưng rất nhanh, khóe miệng hắn lộ ra một nụ cười lạnh khinh thường.

“Tiểu quý, hiểu biết của ngươi đối huyền khí thật đúng là không ít, còn biết có bộ huyền khí như vậy, chắc là đệ tử của đại gia tộc đi? Nhưng ngươi thói đa mưu cũng quá lớn, quả thực là đang vũ nhục chỉ số thông minh của lão phu!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Đưa Tài Liệu Tới

Hoàng Nguyệt Ly lúc này mới phóng ánh mắt tới trên người hắn.

“Như thế nào? Lão nhân, ngươi không tin?”

Nghiêm đại sư thiếu chút nữa ngã xuống trong sự tức giận!

Nhìn thấy hần, ai mà không cung cung kính kính gọi một tiếng Nghiêm đại sư, ngay cả hoàng đế cũng không ngoại lệ, tiểu quý này lại dám gọi hần là lão nhân??

“Ngươi ngươi ngươi..... Quả thực là vô pháp vô thiên, ngươi cũng dám bắt kính đối luyện khí sư đại nhân tôn quý!”

Hoàng Nguyệt Ly cười rất trong sáng.

“Xin lỗi a, lão nhân, ta thật sự nhìn không ra ngươi có nơi nào đáng để tôn kính. Ngươi nói ta không có khả năng có một xe huyền khí, còn không phải là bởi vì, ngươi chưa từng nhìn thấy nhiều huyền khí cấp 3 như vậy hay sao? Tầm mắt thấp như vậy, không biết xấu hổ còn nói chính mình là luyện khí sư 'tôn quý'? Cũng chỉ là bọn bịp bợm giang hồ luyện chút huyền khí cấp thấp đem đi lừa tiền đi!”

“Ngươi..... Ngươi.....”

Nghiêm đại sư thiếu chút nữa là không thể thở nổi một hơi, hung hăng đánh mặt bàn một cái.

“Ngươi dám vũ nhục lão phu như vậy, thật là to gan lớn mật! Được, cho dù ngươi có một xe, nhưng có ai không biết, chỉ có huyền khí sư cấp 7 trở lên, mới có khả năng tạo ra một bộ giáp hoàn chỉnh. Thường thức này, trước khi ngươi nói dối, cũng không đi hỏi thăm trước một chút? Cứ như vậy mà bịa đặt láo toét?”

Chỉ có luyện khí sư cấp cao, mới có năng lực sử dụng và tích hợp các vật liệu khác nhau để luyện chế những bộ phận khác nhau của bộ huyền giáp, tạo thành một bộ hoàn chỉnh. Sau khi hoàn thành và kết hợp lại, huyền giáp có thể đề cao lực phòng ngự trên diện rộng, thậm chí còn có thể bổ sung một kỹ năng đặc thù.

Cấp 3..... Quả thực chưa từng nghe thấy.

Hoàng Nguyệt Ly cười cười, nói: “Ngươi khẳng định như vậy?”

“Lão phu đương nhiên khẳng định!”

“Vậy nếu ta thật sự lấy ra một bộ trang phục huyền giáp cấp 3, ngươi sẽ làm gì?”

“Hừ, một câu chuyện tưởng tượng! Nếu ngươi thật sự lấy ra đây, lão phu liền bái ngươi làm vị sư ngay lập tức!”

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: “Bái ta làm thầy, vẫn là thôi đi! Ngươi lớn tuổi như vậy, mới là luyện khí sư cấp 3, tư chất quá kém, ta không thu đồ đệ kém như vậy! Nếu ta thắng, về sau hiệp hội luyện khí sư sẽ phải cung cấp hết thầy nguyên liệu luyện khí cho ta vô điều kiện, cũng dễ làm thôi!”

Nghiêm đại sư quả thực không thể tin được, còn có người dám coi rẻ một vị luyện khí sư cấp 3 như vậy, quả thực rất nực cười.

“Được, được! Lão phu cũng muốn nhìn, tiểu quý ngươi có bản lĩnh gì, nếu ngươi thật sự lấy ra được những huyền khí trên danh sách, về sau ngươi chính là khách quý của hiệp hội luyện khí sư, có thể tùy ý sử dụng toàn bộ nguyên liệu! Nếu không lấy ra được..... hôm nay ngươi vũ nhục lão phu, chính là vũ nhục toàn bộ hiệp hội luyện khí sư, thậm chí ngươi có một trăm cái mạng cũng đều không đủ!”

“Một lời đã định!”

Hoàng Nguyệt Ly cười giống như mèo trộm cá.

Nàng nói những lời này, một mặt là vì thật sự không quen nhìn bộ dáng kiêu căng ngạo mạn của lão nhân này, mặt khác, cũng là đang cố ý chọc giận hần.

Không nghĩ tới hần thật đúng là dễ dàng cắn câu như vậy!

Thiên Trần Các đúng là một nơi tốt, ngày hôm qua có người đưa tiền cho nàng, hôm nay lại có người đưa nguyên liệu cho nàng.

Quả nhiên là phong thủy bảo địa.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Lúc này, trong đại đường Thiên Trần Các, đã lặng ngắt như tờ.

Ai cũng không dám tưởng tượng, lại có người dám nói chuyện đối Nghiêm đại sư như vậy.

Hần là ăn gan hùm uống mật gấu sao?

Chẳng lẽ hần không nghĩ tới, đắc tội với hiệp hội luyện khí sư, sẽ có hậu quả thế nào sao?

Hoàng Nguyệt Ly quay đầu, đối Tôn chương quỳ nói: “Tôn chương quỳ, để phòng ngừa lão nhân này quyết nợ, còn muốn thỉnh người làm nhân chứng!”

“Á? Xem..... nhân chứng?”

Tôn chương quỳ cứng họng, một giọt mồ hôi lạnh rơi xuống.

“Lão phu sao lại quyết nợ! Đi, lão phu đang muốn nhìn, người có thể biến ra hoa gì tới!”

Nghiêm đại sư vung ống tay áo, bước về phía trước đi ra phía ngoài cửa.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Khó Giữ Nổi Khí Tiết Của Tuổi Già

Tôn chương quỳ vội vàng đi theo.

Một chúng khách nhân vây xem cũng đều đổ xô về phía ngoài cửa.

Náo nhiệt lớn như vậy rất hiếm thấy, ai không muốn chính mắt chứng kiến một chút?

Tiểu phượng hoàng vươn đầu nhỏ ra từ trong áo choàng, cọt cọt đỉnh đầu trên vai Hoàng Nguyệt Ly.

Ài, lão nhân thật đáng thương, chộc ai không chộc, lại chộc tới nữ ma đầu, đã một đồng tuổi như vậy còn phải lăn lộn như thế, chờ đến khi mất mặt muốn ném về đến nhà bà ngoại!

Khó giữ nổi khí tiết của tuổi già a!

Thảm! Thảm!! Thảm!!!

Hoàng Nguyệt Ly ấn đầu nhỏ của nó trở về, chậm rãi và ổn định đuổi theo đám người.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Tại lối vào Thiên Trân Các, xa phu đã dọn xuống tất cả những cái rương mà Hoàng Nguyệt Ly mang đến.

Vốn dĩ, bên trong Thiên Hoàng Quyết cũng có một mảnh không không gian nhỏ, có thể chứa đựng mấy thứ này, nhưng không gian huyền khí lại là rất hiếm và là huyền bảo cấp cao. Nàng không muốn gây quá nhiều chú ý, cho nên vẫn là mượn một chiếc xe, vận chuyển huyền khí lại đây.

Bảy tám cái rương đã được khoá xếp chồng lên nhau, thoạt nhìn rất đáng chú ý.

“Oa, thật sự là có rất nhiều cái rương a! Ở trong đó..... không phải thật sự sẽ đều là huyền khí cấp 3 đi?”

“Đang đùa gì vậy? Tất cả đều là cấp 3? Vậy đáng giá bao nhiêu tiền? Trừ phi tiểu tử này đã trộm bảo khố của hoàng gia, bằng không căn bản là không có khả năng!”

“Đúng vậy, theo ta, có thể 1-2 rương có huyền khí đã là không tồi rồi, những phần còn lại, phỏng chừng chính là chút đồ cổ bình thường và những thứ tương tự, muốn đưa tới Thiên Trân Các gửi bán đi?”

Không ít người qua đường cũng tò mò dừng lại bước chân, muốn nhìn một chút xem lúc này Thiên Trân Các đang làm gì.

Nghiêm đại sư dừng lại bước chân, hai tay ôm ngực, hừ lạnh nói: “Tiểu quý, nhanh chóng mở rương đi! Để lão phu cũng có thể trải nghiệm, mở rộng tầm mắt!”

Hoàng Nguyệt Ly nhếch miệng, cũng không vội tiến lên, ngược lại quay đầu nói với Tôn chương quỳ: “Tôn chương quỳ, còn muốn thỉnh người tìm thêm nhiều hộ vệ có đẳng cấp cao để thủ bốn phía. Nhiều huyền khí cấp 3 xuất hiện ở trên đường cái như vậy, chỉ sợ sẽ có người muốn tranh đoạt.....”

Tôn chương quỳ có chút ngạc nhiên.

Còn phải nhiều người hộ vệ? Còn sợ người tranh đoạt?

Những lời này..... giống như nàng thực sự có nhiều huyền khí như vậy!

Nghiêm đại sư quét mắt liếc nàng một cái, nói: “Tiểu quý, đừng kéo dài thời gian, ngươi yên tâm, có ta ở đây, không ai dám đoạt huyền khí của ngươi! Bằng không có chấp cánh cũng đừng hòng chạy khỏi Nam Việt Quốc! Nhanh mở rương đi.”

“Được, nếu Nghiêm hội trưởng đã nói như vậy, ta nghĩ là có thể tin tưởng.”

Hoàng Nguyệt Ly lúc này mới đi lên phía trước, lấy chìa khoá ra, cắm vào trong ổ khoá của rương thứ nhất, nhẹ nhàng xoay.

“Lão nhân, nhìn cho rõ, rốt cuộc là ánh mắt ngươi thiên cận, hay là ta đang gạt người!”

Bàn tay trắng của nàng vừa nhấc, nắp rương được mở ra phía sau.

Mọi người chỉ thấy hoa mắt, một luồng ánh sáng lạnh phát ra từ trong rương.

Chờ cho đến khi nhìn gần, nằm trong rương, đúng là một thanh trường kiếm sáng chói.

Thân kiếm phản xạ ánh mặt trời, giống như một dòng sông mùa thu, tràn đầy sức sống.

“Đây là..... đây là huyền binh thượng phẩm cấp 3—— Thu Thủy Kiếm!” Nghiêm đại sư thất thanh nói.

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: “Lão nhân, ngươi thực sự biết hàng!”

“Lão phu từng có may mắn đọc qua quyển Huyền Binh Đồ Phổ của một đại sư luyện khí cấp 7, Hoàng đại sư. Bên trong có ghi lại loại vũ khí này!”

Nghiêm đại sư nhìn đến Thu Thủy Kiếm, đôi mắt đột nhiên sáng lên, nhảy vọt tới trước cái rương, muốn lấy thanh kiếm ra để nhìn cho kỹ.

Ai ngờ, tay hắn còn chưa đụng tới thân kiếm.

“Bang” một tiếng, Hoàng Nguyệt Ly nặng nề khép nắp rương lại.

Nếu không phải hắn nhanh chóng rút tay về, chỉ sợ toàn bộ cánh tay đều đã bị hung hăng kẹp lấy.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Có Mắt Không Thấy Thái Sơn

Nhưng lúc này, Nghiêm đại sư cũng không bởi vì thế mà tức giận.

Hắn ngừng đầu, sắc mặt đầy nản nỉ, “Tiểu quý..... không phải, vị công tử này, ngươi hãy để cho lão phu nhìn xem thanh kiếm, lão phu đảm bảo, tuyệt đối sẽ không tạo thành bất cứ tổn thương gì.”

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: “Ngươi không phải đã nói, huyền khí của ta đều là hàng giả, giả danh tới lừa bịp sao?”

“Công tử, là lão phu có mắt không thấy Thái Sơn, nhận lỗi với ngươi, mau để ta nhìn xem!”

Nghiêm đại sư làm người cao ngạo thiếu kiên nhẫn, yêu thích duy nhất chính là nghiên cứu luyện khí. Một khi bắt đầu nghiên cứu, quả thực là mất ăn mất ngủ.

Ở trong mắt hắn, không còn có cái gì so được với cực phẩm huyền khí, khiến hắn cảm thấy hứng thú hơn.

Lúc này nhìn thấy thượng phẩm cấp 3 Thu Thủy Kiếm, lại không cho hắn nhìn kỹ, thật là trái tim như bị cào xé thành trăm mảnh, không cần phải nói trong lòng có bao nhiêu nôn nóng.

Hoàng Nguyệt Ly lắc lắc đầu, nói: “Gấp cái gì? Còn có nhiều rương như vậy chưa mở ra đâu! Vạn nhất trong mấy cái rương khác đều là rác rưởi, vậy Nghiêm đại sư không phải lại gán cho ta đây là kẻ lừa đảo và phải xin lỗi hay sao?”

“Ai da, không có việc gì không có việc gì, liên tính chỉ có một thanh huyền khí này, cũng coi như là lão phu thua, được không? Thu Thủy Kiếm chính là thủ pháp độc môn luyện khí Hoàng đại sư mới có thể rèn ra được, ngươi biết có bao nhiêu trân quý sao? Mau để ta nhìn xem!”

Nghiêm đại sư nói, đã chuẩn bị đi mở cái rương.

Hoàng Nguyệt Ly lại vươn cánh tay ra, chắn trước mặt hắn.

“Đừng nóng vội. Đầu tiên chúng ta hãy xem các huyền khí trong các rương khác. Ta từ trước đến nay là người rất chính thực, chú ý đến công bằng công chính, quyết sẽ không chiếm tiện nghi người!”

Chính thực??

Tiểu phượng hoàng lại trộm vuron đầu ra, vuron móng vuốt gãi cổ áo nàng.

Nữ ma đầu không biết xấu hổ nói bản thân mình chính thực? Còn sẽ không chiếm tiện nghi nhân gia?

Mặt trời mọc từ hướng tây đi?

Hoàng Nguyệt Ly hành động như không có việc gì, ần tiểu phượng hoàng trở lại bên trong.

Nàng đi đến phía trước cái rương thứ hai, mở khóa.

“Oa, thật đúng là Cửu Tiết Tiên a! Cũng là cấp 3, lại là hai cây!”

Rương thứ ba.....

“Oa, Tụ Linh Thủ Xuyên! Ta biết cái này, đây chính là huyền bảo có thể tăng tốc độ tu luyện lên a!”

Rương thứ 4.....

Rương thứ 5.....

Ba cái rương cuối cùng được mở ra, đồ bên trong nhấp nháy càng khiến cho người vây xem mù loà như mất chó!

Đây là nguyên bộ huyền giáp phòng ngự cấp 3, mười ba kiện chỉnh chỉnh tề tề chồng lên nhau ở trong ba cái rương. Nhìn từ vẻ bên ngoài, liền có thể nhìn thấy rõ ràng là cùng một bộ.

“..... Huyền khí trang phục! Thật đúng là huyền khí trang phục!”

Nghiêm đại sư rút cuộc nhìn không được, lập tức nhào tới, quỳ trên mặt đất, đem vật trong rương, cẩn thận lấy ra từng cái để xem.

“Thật đúng là trang phục cấp 3, sao có thể? Làm sao chuyện này lại xảy ra? Quả thực là vô cùng thần kỳ a!”

Lần này, Hoàng Nguyệt Ly cũng không ngăn cản hấn lại, mà là cười khanh khách đứng ở một bên, chờ hấn xem xong.

Cuối cùng mới nói: “Lão nhân, thế nào? Ta không lừa ngươi đi?”

Nghiêm đại sư buông huyền khí trong tay, đi đến trước mặt Hoàng Nguyệt Ly, đột nhiên nặng nề tắt miệng mình một cái.

“Công tử, là lão nhân ta có mắt không thấy Thái Sơn, mạo phạm ngài, mong rằng đại nhân ngài rộng lượng, có thể tha thứ cho ánh mắt thiên cận này của lão nhân ta!”

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: “Mạo phạm..... chưa nói tới. Bất quá, sự tình chúng ta vừa rồi ước định.....”

“Công tử yên tâm, đây là huy hiệu khách quý của hiệp hội luyện khí sư, ngài tới hiệp hội, tất cả nguyên liệu đều tùy ý chọn! Nhưng..... muốn mạo muội hỏi một chút, những huyền khí này..... là vị đại sư nào luyện chế?”

Nghiêm đại sư thật cẩn thận hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Hấn Muốn Gặp Ngươi

Đối với vấn đề này, Hoàng Nguyệt Ly sớm đã nghĩ ra đáp án.

“Những huyền khí này, đều là do sư phụ ta luyện chế, bởi vì thân phận của hấn, không tiện rời khỏi tông môn xuống núi, cho nên mới yêu cầu ta đem bán giúp hấn.”

Nếu nói là do chính mình tạo ra, đương nhiên là không hợp lý. Hiện tại, tu vi của nàng là con số không, căn bản không có năng lực tự bảo vệ mình.

Nếu nói là huyền khí gia truyền, cũng không có khả năng. Bởi vì trừ bỏ hoàng thất, căn bản không có người nào có thể lấy ra nhiều huyền khí như vậy.

Hơn nữa, về sau nếu nàng luyện chế những huyền khí mới, khẳng định còn muốn bán ra, đến lúc đó lại càng thêm không thể giải thích rõ được.

Bởi vậy, bịa đặt một sư phụ giả dối, là biện pháp tốt nhất.

Nghiêm đại sư kinh ngạc cảm thán nói: “Đây quả nhiên là bút tích của đại tông môn luyện khí sư cấp cao, mạo muội xin hỏi, sư phụ ngài là..... luyện khí sư cấp mấy?”

“Người không cần phải hỏi điều này.”

Trong lòng Nghiêm đại sư càng thêm kinh ngạc khó hiểu.

Đột nhiên lấy ra được nhiều huyền khí cấp 3 như vậy, lại còn luyện chế được huyền khí trang phục, ít nhất cũng phải là luyện khí sư cấp 5, thậm chí là cao hơn!

Trong những môn phái lớn, nhân vật lớn như thế liền có thể dễ dàng hô mưa gọi gió.

Vị công tử trước mặt này thân là đệ tử của hắn, tự nhiên cũng không thể đắc tội!

Thái độ của hắn lập tức trở nên cung kính dị thường, cúi đầu khom lưng đối Hoàng Nguyệt Ly, quả thực muốn tăng nàng lên.

Trên mặt Tôn chương quỳ lộ rõ nét vui mừng, đối với đám người, lớn tiếng tuyên bố nói: “Các vị, tất cả các người hiện tại đều thấy, Thiên Trần Các chúng ta sắp sửa có một buổi bán đấu giá độc nhất vô nhị những huyền khí cấp 3. Huyền khí cấp 3 trân quý bao nhiêu, không cần ta nhiều lời đi? Đây chính là cơ hội ngàn năm một thuở a, các người nhất định không nên bỏ lỡ.”

“Thiên a, những huyền khí đó thật sự muốn bán đấu giá sao?”

“Ta sống lâu rồi, đây vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy huyền khí cấp 3, lại còn có nhiều như vậy!”

“Nếu có thể mua được một cái thì tốt rồi, nó có thể trở thành bảo bối gia truyền, dù táng gia bại sản đều rất đáng giá!”

“Ha ha, người đừng tưởng bở, vương công quý tộc trong kinh thành nhiều như vậy, có tiền như vậy, đến lượt người sao?”

Còn có người lớn tiếng hỏi: “Khi nào sẽ cử bành bán đấu giá?”

Tôn chương quỳ tươi cười đầy mặt.

“Thời gian xác định, Thiên Trần Các sẽ phát ra thư mời. Thỉnh các người hãy kiên nhẫn.”

Tôn chương quỳ hào hứng đồng dạng diễn thuyết một phen, phân tán đám người.

Hoàng Nguyệt Ly cười như không cười nói: “Tôn chương quỳ, ta giống như..... còn chưa đáp ứng, muốn đặt huyền khí ở quý cửa hàng để bán đấu giá đi?”

Tôn chương quỳ khom lưng thật sâu về phía nàng, nói: “Công tử, chúng ta vào bên trong nói. Ngài có bất luận yêu cầu gì, đều có thể cứ việc đề cập đến.”

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Phòng dành cho khách quý.

Hoàng Nguyệt Ly ngồi trên vị trí chủ vị.

Nghiêm đại sư vừa rồi còn cao ngạo tự hào, cung cung kính kính đứng ở một bên, đổ nước châm trà cho nàng.

Điều khoản giao dịch của hai bên rất nhanh chóng được xác định xong.

Để đảm bảo cho việc kinh doanh độc quyền này, Tôn chương quỳ đã hoàn toàn nhượng bộ.

Thiên Trần Các phụ trách tổ chức hội đấu giá cùng tất cả chi phí tuyên truyền, chỉ rút ra 2% tổng tiền đã bán được từ cuộc đấu giá.

Đây chỉ là một phần mười phí thù lao của các ngành sản xuất thông thường!

Ngoài ra, Tôn chương quỳ cũng đưa cho nàng một tấm thẻ khách quý màu đen, tại tất cả các chi nhánh mua sắm của Thiên Trần Các, nàng có thể tận hưởng 20% chiết khấu ưu đãi.

“Công tử, những huyền khí này, chúng ta trả ba mươi vạn tiền đặt cọc cho ngài trước, xin hỏi phải đưa đến nơi nào?”

Hoàng Nguyệt Ly suy nghĩ một lát, nói: “Trước không cần đưa cho ta. Ta muốn phiên toái người thu thập tất cả các dược liệu có trong danh sách này. Tiền sẽ được khấu trừ từ tiền bán đấu giá thu được. Sau khi nhận được, ta sẽ đến tính tiền.”

Tôn chương quỳ quỳ miệng đầy đáp ứng.

Đúng lúc này, một gã sai vặt đi tới gõ cửa.

“Chương quỳ, chủ nhân vừa rồi đã tới trong tiệm, muốn gặp vị công tử gửi bán huyền khí này.”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Thân Phận Bị Vạch Trần

Edit & Dịch: Emily Ton.

Hậu viện Thiên Trần Các, yên tĩnh không người.

Gã sai vặt mang theo Hoàng Nguyệt Ly xuyên qua hành lang, dừng lại trước một cánh cửa.

“Chủ nhân, công tử tới rồi.”

“Mời hần tiến vào.”

Giọng nói lạnh lùng trầm thấp truyền ra, khiến Hoàng Nguyệt Ly hơi sùng sốt.

Giọng nói này..... giống như đã từng nghe qua ở nơi nào đó?

Đi đến bên trong cánh cửa, nàng lập tức hiểu được.

Nam nhân ngồi trên vị trí chủ vị, có một hình dáng cực kỳ hoàn mỹ, đôi môi màu nhạt có vẻ lãnh đạm lại mê người. Mặt nạ màu bạc che khuất khuôn mặt của hắn, lại càng làm cho hắn có vẻ thần bí mà nguy hiểm.

Thân hình hắn cao lớn, khí thế bức người, chỉ lẳng lặng ngồi ở chỗ kia, đã có một loại uy áp mãnh liệt không cách nào kháng cự, khiến người bất giác phải cúi đầu ở trước mặt hắn.

Đây rõ ràng..... chính là nam nhân mấy ngày trước nàng từng gặp qua ở cửa biệt viện.

Tình cờ như vậy, hai người lại gặp mặt.

Gã sai vặt dẫn đường chỉ là người thường, đứng ở cửa, ngay cả sắc mặt cũng đều trắng bệch, vội vàng khom lưng thối lui.

Nam nhân lẳng lặng liếc mắt nhìn Hoàng Nguyệt Ly một cái, phát hiện mặc dù nàng có chút không khoẻ hơi hơi nhú mào, nhưng rất nhanh liền biến mất.

Hắn hơi có chút kinh ngạc.

Mặc kệ nhìn như thế nào, “công tử” trước mắt này đều là người thường không có huyền lực, ở trước mặt võ giả có thực lực mạnh mẽ như hắn, tuyệt đối không thể bình tĩnh như thường như vậy.....

Không hổ là tiểu hồ ly mà hắn đã nhìn trúng!

“Công tử, mời ngồi!” Trầm mặc một lát, nam nhân đã mở miệng.

Hoàng Nguyệt Ly cũng không làm ra vẻ, trực tiếp ngồi xuống đối diện, hỏi: “Người chính là các chủ Thiên Trần Các? Không biết người tìm ta, có chuyện gì sao?”

Đôi mắt đen nhánh như mực của nam nhân dừng lại ở trên mặt nàng một hồi lâu, mới nói: “Người bán ra một lần nhiều huyền khí cấp 3 như vậy thường rất hiếm thấy, bản tọa rất có hứng thú, muốn kết giao cùng công tử.”

Hoàng Nguyệt Ly bị đôi mắt này nhìn chằm chằm, cảm thấy áp lực rất lớn.

Người nam nhân này rất nguy hiểm, cực kỳ nguy hiểm!

Thần thức nàng rất cường đại, mặc dù sau khi tự phát nổ lại bị thương nặng, võ giả bình thường cũng không thể nào so sánh cùng nàng.

Nam nhân này lại chỉ dựa vào một ánh mắt, đã có thể khiến nàng cảm thấy bị áp lực, tâm thần không yên.

Điều này có nghĩa, hẳn ít nhất là cường giả Huyền Cảnh tầng thứ 5.

Dựa vào thực lực phế vật hiện tại của nàng, tuyệt đối là trâu chọc không nổi!

Hoàng Nguyệt Ly đề phòng nói: “Các chủ đại nhân, người đang nói đùa. Huyền khí cấp 3 cũng không thường thấy, nhưng đối với cao thủ như người mà nói, căn bản không tính là gì! Hơn nữa, ta bắt quả chỉ là sư đồ đang học luyện khí mà thôi, người luyện chế huyền khí cũng không phải là ta, thật sự không có giá trị kết giao cùng ngài.”

Nam nhân cong cong khóe miệng, “Luyện khí sư..... học đồ?”

“Không sai, những huyền khí cấp 3 kia đều do sư phụ ta luyện chế, ta chỉ là thay hắn bán ra mà thôi.”

Giờ khắc này, Hoàng Nguyệt Ly vô cùng cảm thấy may mắn vì trước đó mình đã dùng dịch dung, còn biên soạn tốt lời kịch, bằng không thật đúng là rất khó để chống chế.

Tuy rằng, người nam nhân này rất cường đại, nhưng nếu hắn có thể kiếm được chỗ tốt nào đó từ trên người nàng, tuyệt đối là rất có lợi cho hắn.

Thật không may, Hoàng Nguyệt Ly từ trước đến nay đều rất am hiểu bản thân mình. Gian lận với người khác là trò chơi rất vui, nhưng nếu thực lực quá kém, sẽ thành bảo hổ lột da*, phần lớn là không thể toàn thân trở ra.

*Bảo hổ lột da (与虎谋皮): thương lượng với cạp muốn lấy da của nó. Nghĩa đen là yêu cầu ai đó hành động chống lại sở thích của chính mình. (ask a tiger for its skin; request sb. to act against his own interests)

Tốt nhất là thể hiện sự tôn trọng từ xa*.

*Kính nhi viễn chi (敬而远之): Thể hiện sự tôn trọng từ xa. (show respect from a distance; to remain at a respectful distance) {Dịch: Emily Ton}

Nam nhân khẽ cười, giọng nói trầm thấp mà gợi cảm, tràn đầy mỉa mai hoặc.

“Phải không? Những huyền khí đó đều không phải do người luyện chế? Vậy hai ngày trước, vì sao người lại tới Thiên Trần Các mua lò luyện khí? Những nguyên liệu luyện khí đó, đã biến mất nơi nào? Bạch tam tiểu thư?”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Nam Nhân Cường Thế

Trong nháy mắt, quần áo sau lưng Hoàng Nguyệt Ly đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

Nam nhân này..... có thể nhìn ra thân phận của nàng!

Sao có thể? Thuật dịch dung của nàng chính là đã được tiếp nhận bởi một bàn tay bậc thầy từ kiếp trước, rất ít người có thể nhìn thấu.

Quan trọng hơn là, nam nhân này như thế nào sẽ đem người chủ đã bán ra huyền khí và tam tiểu thư Võ Uy Hầu phủ..... liên hệ lại với nhau?

Nàng hiện tại chính là cực phẩm phế vật a! Ai có thể nghĩ đến phế vật có thể luyện khí?

Sắc mặt Hoàng Nguyệt Ly không có gì thay đổi, nói: “Các chủ, lời người nói, sao ta nghe không hiểu?”

“Nghe không hiểu?” Nam nhân hơi mỉm cười, “Người muốn ta nói minh bạch hơn một chút hay sao?”

“Có ý gì?”

“Vừa khéo bốn tọa cũng có một số nghiên cứu về luyện khí. Hai ngày trước, nguyên liệu người mua, Tinh Thiết là nguyên liệu dùng để tinh luyện trường kiếm, Tiêu Tương Trúc là dùng để luyện chế Cừu Tiết Tiên, đá Bắc Xuyên Vân Mẫu là nguyên liệu cơ bản của Tụ Linh Thủ Xuyên..... mỗi một nguyên liệu đều vừa vặn được tuyển chọn rất tốt, chẳng lẽ chỉ là ngẫu nhiên?”

Hoàng Nguyệt Ly bình tĩnh cười nói: “Ý của các chủ..... là có người mua những nguyên liệu đó? Thật là quá trùng hợp sao? Nhưng người kia không phải ta, hôm nay ta đây là lần đầu tiên tới Thiên Trần Các, người đã nhận sai người!”

Nam nhân hạ mi mắt xuống, ánh mắt sắc bén như đao, nhưng khóe miệng vẫn nở nụ cười nhạt nhẽo.

“Ừ, mua nguyên liệu giống nhau, đương nhiên có thể là một sự trùng hợp ngẫu nhiên. Có điều, quả là quá trùng hợp.”

Hắn chậm rãi nói: “Ngày đó, bốn tọa đứng lúc đi ngang qua Thiên Trần Các, cũng đứng lúc nhìn thấy Bạch tam tiểu thư rời khỏi tiệm. Tam tiểu thư cũng từng nghe thấy, nếu thực lực của võ giả đạt tới một mức độ nhất định nào đó, có thể thông qua thần thức mà phân biệt thân phận. Thuật dịch dung của người ở trước mặt ta, căn bản là không có bất luận hiệu quả nào!”

Hoàng Nguyệt Ly đột nhiên đứng lên, sắc mặt cũng trở nên không tốt.

Nam nhân này thật sự đã nhìn thấu thuật dịch dung của nàng, không phải là hắn không biết gì!

Nếu không phải tu vi của hắn quá mức cường đại, thì chính là hắn đã tu luyện loại công pháp tinh thần.

Mà nàng còn ngây ngốc cho rằng có thể lừa bịp hắn, khiến nửa ngày nay nàng vẫn đang bị hắn chơi đùa!

“Không sai, ta xác thật dùng thuật dịch dung! Nhưng các chủ đại nhân hà tất phải gây phiền phức và không thể buông tha? Ta bất quá là người tới bán đồ, quy củ của Thiên Trần Các, vẫn luôn không hỏi về thân phận hai bên mua bán, người vì sao phải đào rễ để tìm ra sự thật? Có ý tứ gì?”

Nam nhân ngồi ở ghế trên, lướt mắt từ trên xuống dưới nhìn nàng, nhàn nhạt nói: “Tam tiểu thư hà tất phải kích động như vậy? Bốn tọa cũng không có ý gì, chỉ là muốn hợp tác cùng người mà thôi!”

“Hợp tác?”

“Chính xác. Kỳ thật rất đơn giản, chỉ là muốn người hỗ trợ luyện chế một số huyền khí đặc thù mà thôi. Đối với một vị luyện khí sư có thể luyện chế huyền giáp trang phục cấp 3 mà nói, cũng không phải là việc gì khó.”

Hoàng Nguyệt Ly lạnh mặt như cũ, nói: “Các chủ đại nhân, ta thật sự cũng không phải là người mà người vừa nói, cũng sẽ không luyện chế huyền khí, người vẫn nên thỉnh cao minh khác đi! Cáo từ!”

Nói xong, nàng xoay người rời đi.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Bất kể là nam nhân này thật sự đã nhìn thấu thân phận nàng, hay chỉ là đang lừa nàng, nàng đều sẽ không thừa nhận thân phận luyện khí sư của mình.

Bởi vì nàng không muốn hợp tác cùng một cường giả mà nàng căn bản không thể khống chế nổi.

Nhưng mà, ngay nháy mắt nàng đi tới cửa, bỗng nhiên truyền đến một trận kinh phong.

“Bang” một tiếng vang lớn, cửa phòng đã đóng sập xuống bởi huyền khí mà nam nhân phóng ra.

Ngay sau đó, thân thể Hoàng Nguyệt Ly mất đi cân bằng, phía sau lưng nặng nề đụng phải vách tường, một trận choáng váng.

Thời điểm khi nàng có thể phản ứng lại, cả hai cổ tay nàng đã bị một bàn tay của nam nhân cầm lấy, trói chặt ở trên đỉnh đầu.

Thân hình cứng cáp và to lớn của người nam nhân phủ lên người nàng, gói gọn thân hình nhỏ xinh của nàng bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Dùng Hôn Để Đổi

Thân thể hai người rất gần nhau, tuy rằng chưa từng trực tiếp gặp phải, nhưng Hoàng Nguyệt Ly vẫn có thể cảm nhận được rất rõ ràng, loại cường thế bá đạo trên người nam nhân, tràn ngập hơi thở mang tính xâm lược.

Nàng hoàn toàn không có cơ hội phản kháng, dưới thực lực chênh lệch tuyệt đối, bất luận dùng thủ đoạn gì cũng đều không có tác dụng.

Nam nhân cúi đầu, tiến đến bên tai nàng, cười nhẹ nói: “Bạch tam tiểu thư, người chạy cái gì? Những lời của chúng ta..... dường như còn chưa nói xong?”

Hơi thở nóng rực thổi trên vành tai mẫn cảm, độ ẩm trên mặt cũng dần dần lên cao.

Tim nàng đập lỡ một nhịp.

Loại cảm giác vô cùng nguy hiểm lại không thể kháng cự này, đột nhiên khiến nàng có loại cảm giác quen thuộc quỷ dị.

Bất giác, trong đầu hiện lên một đoạn ngắn về sự tình của kiếp trước.

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

Rất nhiều năm trước, bên trong di tích thượng cổ trên hoang mạc Tây Lĩnh, nàng cùng Mộ Thừa Ảnh lần đầu gặp nhau, chỉ vì tranh đoạt một viên nội đan ma thú cấp 7 mà vùng tay đánh nhau.

Khi đó, nàng là thiên tài tuyệt thế được Ly Hòa cung toàn lực bồi dưỡng, tự nhận là vô địch giữa những người trong cùng một thế hệ, nhưng ở trước mặt Mộ Thừa Ảnh, thậm chí ba chiêu cũng không thể ngăn cản.

Nam nhân kia cũng giống như vậy, đem nàng ấn ở trên tường, ái muội cúi đầu, giọng điệu nhẹ nhàng bên tai.

“Một nụ hôn, đổi một viên nội đan cấp 7, mua bán này không thiệt chứ? Ừm?”

Hoàng Nguyệt Ly hận không thể tát một cái khiến hắn chết luôn, nhưng Mộ Thừa Ảnh không biết đã dùng thủ pháp gì, phong bế kinh mạch nàng.

Dưới tình huống nàng không thể nào nhúc nhích, môi mỏng của nam nhân nhẹ cong, ngăn chặn cánh môi của nàng, trần trọc mút vào, lưu luyến quên buông.....

Cuối cùng, Mộ Thừa Ảnh lưu luyến không rời buông nàng ra, nhét viên nội đan vào lòng bàn tay nàng, thờ dài nói: “Đáng tiếc còn có sự tình quan trọng, bằng không ta thật sự muốn đi cùng ngươi, ngoan ngoãn, chờ ta đi tìm ngươi!”

Hắn lưu luyến lại hôn lên môi nàng một cái, một luồng ánh sáng lóe lên, biến mất ở giữa không trung.

“Ta chờ ngươi đi tìm chết!!!”

Đó là lần đầu tiên thiên tài lớn như Hoàng Nguyệt Ly té ngã, còn bị ăn một, quả thực là tức muốn phát điên.

Nàng có hết sức xoa môi hồng bị hôn, nhưng cũng không kịp trở về đã bị cướp mất nụ hôn đầu tiên.....

.....

“Tiểu nha đầu, đang động não gì vậy?”

Giọng nói trầm thấp của nam nhân bỗng nhiên vang lên, Hoàng Nguyệt Ly mới phát hiện, chính mình đã thất thần như thế.

Giờ này khắc này, nàng lại nghĩ tới Mộ Thừa Ảnh.....

Là bởi vì khí thế của người nam nhân trước mắt, cũng cường đại như thế khiến lòng nàng run sợ hay sao?

Hoàng Nguyệt Ly giật giật cổ tay, phát hiện sức lực của nàng, hoàn toàn không thể chống lại nam nhân này, chỉ có thể từ bỏ.

Nàng cắn chặt răng, “Ta nói, ta không phải là Bạch tam tiểu thư gì đó!”

“Phải không?”

Nam nhân khẽ cười, tiến đến trước mặt nàng, cánh môi mỏng mà hoàn hảo nổi bật, khoảng cách gần như vậy, phảng phất như giây tiếp theo, sẽ lập tức dán đến trên mặt nàng.

Hoàng Nguyệt Ly cả người cứng đờ.

“Ngươi muốn làm gì?”

Chẳng lẽ..... hắn cũng chuẩn bị cưỡng hôn nàng sao?

Ngay sau đó, trên mặt nàng truyền đến cảm xúc ảm áp.

Nhưng dán lên đó, cũng không phải là môi mỏng của nam nhân, mà là ngón tay hắn.

Ngón tay thon dài và mạnh mẽ giống như một tác phẩm nghệ thuật được điêu khắc từ viên ngọc trắng, nhẹ nhàng hoạt động ở trên mặt nàng, quả thực giống như là đang âu yếm nàng.

Nam nhân, ti mi sờ lên mỗi một tác da thịt ở trên mặt nàng, sau đó nâng cằm nàng lên, đánh giá từ trên xuống dưới một hồi lâu, mới nói: “Lớn lên thật là..... tạm được.”

Ngay từ đầu Hoàng Nguyệt Ly đã không rõ hắn đang làm cái gì, nhưng rất nhanh, nàng liền phản ứng lại.

Nam nhân này không biết đã dùng thủ pháp gì, tháo rớt nguy trang trên mặt nàng!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Tư Thế Này Không Tệ Lắm!

Đây là còn chưa tính, hắn lại còn dùng loại miệng lưỡi ghét bỏ, bình luận diện mạo nàng!

Thật sự mà nói, nàng trọng sinh trong thân thể này, không được xem như là một mỹ nhân, nhiều lắm là thanh tú.

So với vẻ xinh đẹp trong kiếp trước của nàng, xác thật là không đáng để nhắc tới.

Bất quá, ở trong mắt Hoàng Nguyệt Ly, thực lực còn quan trọng hơn nhiều so với vẻ bên ngoài. Dựa trên thực tế là Bạch Nhưộc Ly có thánh thể hóa linh, đã khiến nàng cảm thấy hạnh phúc hơn là có một dung mạo tuyệt thế!

Hơn nữa, nam nhân này có thể xem đó là gì? Có năng lực nào để xoi mói sự xuất hiện của nàng?

“Các chủ đại nhân, ta lớn lên thế nào, dường như không có quan hệ với sự hợp tác của chúng ta đi?”

“Hợp tác?” Nam nhân buồn cười nói: “Ngươi nói hợp tác? Nhưng, vừa rồi không phải ngươi không thừa nhận mình là Bạch Nhưộc Ly, còn nói mình không thể luyện chế huyền khí hay sao?”

Nàng đã bị vạch trần, còn giả vờ là một đầu tôi to để làm gì??

Hoàng Nguyệt Ly oán hận trừng mắt nhìn hắn, ngược lại giọng điệu lại mềm mỏng hơn rất nhiều.

“Các chủ đại nhân, xác thật là ta đã lừa ngươi, nhưng cũng thỉnh thoảng hãy hiểu cho, ta là một nữ hài tử nhu nhược như vậy, ra khỏi cửa, thực dễ dàng bị người khi dễ, cho nên mới phải dùng dịch dung, cũng không phải cố ý muốn gạt ngươi. Ngươi dùng sức nắm ta như vậy, thật sự rất đau, trước tiên ngươi buông ta ra được không? Ngươi muốn hợp tác cái gì, đều có thể thương thuyết.....”

Nàng chớp chớp mắt, đáy mắt còn hiện lên vài giọt nước mắt.

Cử chỉ này, vốn dĩ rất xứng với thân thể gầy nhỏ của nàng, thật là yếu đuối đáng thương nói không nên lời.

Bất luận nam nhân nào nhìn thấy, đều sẽ sinh lòng thương tiếc, không đành lòng thương tổn nàng.

Nhưng nam nhân này thiếu chút nữa thì bật cười.

Đúng là một bụng phúc hắc giáo hoạt, tiểu hồ ly tàn nhẫn độc ác, còn không biết xấu hổ nói mình là “nữ hài tử nhu nhược”? Còn sợ bị người khi dễ?

Rõ ràng là khi nàng đi ở trên đường cái, người khác mới phải lo lắng bị nàng khi dễ mới phải, đúng không?!

Hơn nữa, nếu hắn thật sự buông nàng ra, phòng chừng giây tiếp theo, tiểu nha đầu này ngay lập tức sẽ sôi nổi phản kháng, nói không chừng sẽ còn dùng ám chiêu nào đó, hắn không ngu xuẩn như vậy!

Nam nhân cong cong khóe miệng, nói: “Ta cảm thấy tư thế này rất không tệ, không cần thay đổi, cứ nói như thế này!”

“Ngươi..... được thôi, ngươi nói đi.”

Thấy nam nhân không bị mắc lừa, Hoàng Nguyệt Ly cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể chăm chú lắng nghe.

Nam nhân hỏi: “Những huyền khí cấp 3 đó, rốt cuộc có phải do ngươi luyện chế hay không?”

Hoàng Nguyệt Ly gật gật đầu.

Nàng đã bị vạch trần, tiếp tục giả vờ cũng không có ý nghĩa.

“Bồn tọa không thể hiểu được, trên người người xác thật là không có bất kỳ dao động huyền lực nào, tinh thần lực cũng không cao, càng không phải là hai thuộc tính kim-hỏa, vì sao có thể luyện khí? Lại còn có có thể luyện chế huyền khí cấp 3!”

Hoàng Nguyệt Ly mỉm cười, “Điều này ta không thể nói cho người. Nếu người đặt câu hỏi để tìm căn nguyên, dù người làm gì, ta cũng sẽ không hợp tác cùng người.”

Nam nhân lặng lẽ nhìn nàng trong chốc lát, bỗng nhiên nở nụ cười.

“Được, ta đây không hỏi nữa, mỗi người đều có bí mật riêng, bồn tọa cũng không phải cần phải biết mọi thứ.”

“Vậy là tốt rồi.” Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng thở ra.

Nhưng nàng không biết, trong lòng nam nhân lại nghĩ: Bây giờ không biết, cũng không quan hệ gì. Dù sao sau này, tiểu hồ ly đã chú định là người của hắn, tất cả mọi thứ liên quan đến nàng, sớm muộn gì hắn đều sẽ biết.

Cần gì phải nóng lòng trong lúc nhất thời?

Hoàng Nguyệt Ly nghĩ nghĩ, lại nói: “Ta có thể nói rõ ràng với người, hiện tại huyền khí cấp 3 là giai đoạn cao nhất ta có thể luyện chế, hơn nữa cũng chỉ có vài loại, không biết người rốt cuộc muốn luyện chế huyền khí gì? Có khả năng ta căn bản không thể hoàn thành được.”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Thật Sự Còn Quá Trẻ

Nam nhân nhíu mày nói: “Người chừng nào thì có thể thăng cấp lên cấp 4?”

“Điều này..... ta cũng không biết, có thể sẽ mất khá nhiều thời gian?”

“Phải không?”

Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy có hy vọng thoát khỏi người nam nhân này, giọng điệu phóng đại nói: “Người cũng biết, luyện khí sư muốn thăng cấp là rất khó khăn, từ cấp 3 đến cấp 4, đó là một đường ranh giới giữa luyện khí sư cấp thấp và luyện khí sư trung cấp, bao nhiêu người cả đời đều không vượt qua được!”

“Không việc gì, bồn tọa có thể chờ người thăng cấp, người thông minh như vậy, khẳng định sẽ rất nhanh là có thể thăng tiến.”

“Người!”

Hoàng Nguyệt Ly thật sự không hiểu, nam nhân này rốt cuộc là vì cái gì, một hai phải nhận định nàng?

Luyện khí sư trên đời này nhiều như thế, cho dù là nước nhỏ như Nam Việt Quốc, luyện khí sư cấp 3 cũng rất hiếm lạ, nhưng đối với một cao thủ như hắn mà nói, rất dễ dàng tìm được luyện khí sư cấp cao hơn.

Vì sao cứ phải đi cùng nàng?

“Thế nào?”

Nam nhân lại rút ngắn khoảng cách với nàng lần nữa.

Hắn dùng tay nâng mặt nàng lên, vẫn luôn không buông bỏ được.

Tuy rằng vừa rồi giọng điệu của hắn thực đáng ghét bỏ, nhưng trong lòng thật ra lại rất vừa lòng đối với tiểu hồ ly.

Tiểu hồ ly tuy rằng không phải là loại mỹ nhân vừa nhìn đã khiến người kinh diễm, nhưng cặp mắt tinh ranh đa tình, lại giống như có thể nói, sóng mắt lưu chuyển, mị hoặc nói không nên lời, phảng phất như có thể hút hồn phách người vào đó.

Mà da thịt dưới cổ tay hắn, giống như tơ lụa thượng đẳng nhất, sờ lên có cảm giác thật tốt.

Còn có cánh môi màu hồng phấn bóng, giống như hoa anh đào nở rộ, dịu dàng, mềm mại.....

Chỉ là đáng người thật sự còn quá nhỏ, vừa lùn lại bằng phẳng, quả thực chính là chưa hoàn toàn phát dục.

Quá ráp. (Ý nói không tron tru; lờn chỏm)

..... không đáng gấm.

Sau lưng Hoàng Nguyệt Ly chợt lạnh, cũng có cảm giác nguy hiểm, vội vàng mở miệng nói: “Ý của ngươi, ta đã minh bạch. Như vậy đi, ngươi xem, dù sao hiện tại ta cũng chưa đạt tới cấp 4, có đáp ứng ngươi cũng không thể dùng được. Ngươi trước hết vẫn nên tìm xem, có luyện khí sư nào khác có thể giúp ngươi hay không, nếu thật sự không tìm thấy, chờ ta thăng cấp lại nói.....”

Nam nhân khẽ cười một tiếng.

Làm thế nào mà hắn nghe không hiểu, tiểu nha đầu này còn đang suy nghĩ biện pháp chống chế.

Bất quá, vẫn là câu nói kia..... hắn không vội.

“Tốt thôi, vậy bốn tọa sẽ cho ngươi thêm một chút thời gian, để ngươi cẩn thận suy xét một chút.....”

Hoàng Nguyệt Ly nhẹ nhàng thở ra.

Nam nhân này dường như không phải là người không nói lí hay sao.....

“..... Bất quá, bốn tọa sẽ không tiếp nhận kết quả cự tuyệt. Ngươi nhất định phải nắm bắt thời gian, suy xét thật rõ ràng!”

Dựa vào, đây không phải là đang chơi nàg sao?? Nàng còn phải suy xét cái rắm a!

Đúng lúc này, Hoàng Nguyệt Ly phát hiện nàng không biết từ khi nào đã có thể chuyển động, lập tức động thân một cái, nhấc chân liền đá về phía dưới thân nam nhân.

Một đá này xuất ra rất nhanh và bất ngờ, góc độ lại xảo quyết, nhưng nam nhân phản ứng rất nhanh, né tránh qua bên cạnh.

Hoàng Nguyệt Ly cũng không trông mong có thể đá trúng hắn, thấy hắn lui về phía sau, lập tức lệch người một cái, lách mình rời khỏi phòng.

Ai ngờ, mới vừa đi ra được hai bước, bên hông nàng bỗng bị thắt chặt.

Cánh tay mạnh mẽ rắn chắc của nam nhân quấn quanh eo nàng, vừa thu về phía sau, liền khoá nàng vào trong lòng ngực.

Bên tai truyền đến giọng nói ngiên rãng ngiên lợi của nam nhân: “Vật nhỏ, ngươi thật đúng là..... tâm đủ tàn nhẫn a! Cũng không sợ cú đá của ngươi sẽ phé ta đi!”

Hắn vừa rồi bị dọa thiếu chút nữa là toát ra một thân mồ hôi lạnh.

Một chân kia của tiểu nha đầu, rõ ràng là đã dùng huyền kỹ, hơn nữa kỹ xảo cao siêu, nếu không phải trong cơ thể nàng không có huyền lực, không tài nào phát huy hết hiệu quả của chiêu thức, chỉ sợ lúc ấy hắn trở tay không kịp, thật sự sẽ vừa vạ bị đá!

Vị trí nàng đá còn tinh chuẩn xảo quyết như vậy, chỉ cần tượng tượng một chút, hắn đã cảm thấy ản ản đau.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Thiếu Nữ Đẹp “;Nhu Nhược”;

Xem ra, muốn đối phó với tiểu hồ ly, cũng không đơn giản như vậy, hắn cần phải giữ một con mắt thận trọng đối với nàng.

Nếu hắn một khi không cẩn thận, không chỉ mất người, ngược lại sẽ bị rơi vào một cái mương.....

Hoàng Nguyệt Ly vạ phàn tiếc hận, vì sao lại không đá phé nam nhân này đi! Vừa thấy mặt lập tức quấy rối thiếu nữ vô tội, vừa thấy lập tức biết không phải là kẻ tốt đẹp gì!

Nàng liếc mắt, vô tội nói: “Các chủ đại nhân, ngươi đang nói gì vậy? Sao ta nghe không hiểu? Ta đá ngươi sao? Vừa rồi là bởi vì ta đã lâu không nhúc nhích, thân thể cứng đờ, cho nên vô tình hoạt động một chút căng chân mà thôi!”

“Phải không? Vậy sao ngươi phải chạy?”

Nam nhân từ sau lưng nhìn vành tai trắng nõn nhỏ nhắn của nàng, kiềm chế sự thôi thúc muốn cắn một ngụm.

“Ta chạy sao? Chuyện của chúng ta đều đã nói xong rồi, ta chỉ tính toán về nhà nghỉ ngơi sớm một chút!”

“Thì ra là thế.....”

“Ân, không sai, cho nên ngươi có thể buông ta ra!”

Nam nhân không những không buông tay, ngược lại còn thu cánh tay lại, ôm nàng càng chặt hơn.

Không biết vì cái gì, thân hình nhỏ xinh mềm mại này, ở hẳn trong lòng ngực lại vừa vặn như thế, thời điểm đụng chạm đến nàng, khiến hắn luôn có cảm giác bức bối và bất an, nhưng trong nháy mắt cũng trở nên bình tĩnh lại.

Hoàng Nguyệt Ly đợi trong chốc lát, phát hiện hắn vẫn bất động, không khỏi nhú mày.

“Buông ta ra!”

Nam nhân hoàn hồn, cúi đầu cười nói: “Xét thấy ngươi là một thiếu nữ đẹp 'nhu nhược', ra cửa dễ dàng 'bị người khi dễ', cho nên, bổn tọa vẫn nên tự mình đưa ngươi về nhà. Không cần quá cảm kích ta!”

“Không cần, ta nói, không cần!”

Nam nhân ngoảnh mặt làm ngơ, quần quanh eo nàng, mang theo nàng đi từ cửa sau ra ngoài, nhét vào trong xe ngựa.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Khi nhìn đến hai chiếc xe ngựa màu đen ngông cuồng ở cửa, Hoàng Nguyệt Ly cuối cùng đã biết, thân phận mình vì sao lại bại lộ.

Thì ra là lần trước lúc nàng qua đây mua đồ, nam nhân này đã theo dõi nàng.

Tuy nhiên, vào thời điểm đó, tất cả những người đứng xem đều cảm thấy nàng là người xa hoa, không ai tin rằng nàng có thể luyện chế được huyền khí, vì sao nam nhân này lại chắc chắn nàng sẽ thành công?

Nàng trực tiếp hỏi hắn.

Nam nhân cong cong khóe miệng, “Có lẽ đó là..... trực giác của nam nhân?”

“Nghe ngươi nói lời vô nghĩa! Không thêm quan tâm nếu ngươi không nói!”

Hoàng Nguyệt Ly phảng môi, mặc kệ hắn, ngồi vào trong xe ngựa, lập tức bắt đầu quan sát kết cấu bên trong xe cùng những chạm khắc quyền rũ khác được khắc trên vách xe.

Xe ngựa này là một loại huyền khí di động, có giá trị cao gấp trăm lần so với huyền khí trang phục, rất khó để luyện chế, còn đòi hỏi một lượng lớn nguyên liệu quý hiếm.

Thông thường, nó sẽ là kiệt tác độc môn của luyện khí tông sư cấp 8, ngay cả đối với nàng, cũng rất có giá trị để tham khảo.

Đã có cơ hội tiến vào, nàng rất có hứng thú, muốn nhìn xem thật kỹ.

Nam nhân thả lỏng ngồi xuống dựa người, nhìn tiểu nha đầu được mình coi trọng, hai mắt tỏa ra ánh sáng đi tới đi lui ở trong xe ngựa, nhìn đông, nhìn tây, trong miệng liên tục lầm bầm.

“..... Ân, kết cấu này sử dụng một khái niệm rất mới.....Ồ, bức tranh mô hình này cũng quá kém đi? Đã ảnh hưởng đến lực phòng ngự chính thể của xe ngựa!”

Mặc dù không biết vì sao, dưới tình huống không có huyền lực, nàng có thể trở thành luyện khí sư cấp 3.

Nhưng tiểu nha đầu này..... thật sự rất có thiên phú trong tinh chỉnh vũ khí (luyện khí)!

Hắn giống như trong lúc vô tình nhặt được bảo vật.

Nụ cười trên khóe miệng nam nhân càng rõ ràng hơn, trong lòng tràn ngập quyết tâm vô biên.

Hắn cầm lấy ấm trà nhỏ trên bàn, tự mình châm trà, đưa tới trước mặt Hoàng Nguyệt Ly.

“Được rồi, đừng chạy tới chạy lui, uống trà đi. Nếu ngươi có hứng thú đối với xe ngựa này, về sau có rất nhiều cơ hội để ngươi nhìn kỹ.”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Độc Miệng, Tìm Đánh

Hoàng Nguyệt Ly cảm thấy hần nói có điểm quái lạ, nhưng không nghĩ nhiều.

Nàng tiếp nhận chén trà, nhìn thoáng qua, ánh mắt sáng lên.

“Trà Đan Minh Thảo?”

Đan Minh Thảo (丹明草) là một loại dược thảo thuộc tính hỏa cấp 3, tuy rằng thuộc hỏa, nhưng uống vào lại rất nhẹ nhàng, cho nên thường được làm thành trà, là một loại thức uống bổ dưỡng yêu thích hằng ngày của võ giả thuộc tính hỏa.

Luyện khí sư đặc biệt chào đón và yêu thích loại thảo dược này.

Hoàng Nguyệt Ly uống một ngụm trà, ngược nhìn nam nhân đối diện.

Người nam nhân này cũng không phải thuộc tính hỏa, càng không phải là luyện khí sư, lại đem trà Đan Minh Thảo lên trên xe ngựa, rõ ràng là đang lấy lòng nàng.

Hơn nữa thái độ không rõ ràng vừa rồi của hần đối với nàng, không phải là..... là coi trọng nàng đi?

Trong tâm Hoàng Nguyệt Ly đang cân nhắc, nhưng trên mặt cũng không biểu hiện ra ngoài.

Không lâu sau, xe ngựa đã dừng lại ở cửa biệt viện Võ Uy Hầu phủ.

Hoàng Nguyệt Ly gấp không chờ nổi kéo cửa xe ra, chuẩn bị xuống xe.

“Các chủ đại nhân, cảm tạ sự hiếu khách của ngươi hôm nay. Ta nhất định sẽ nỗ lực nghiên cứu đạo luyện khí, tranh thủ sớm ngày thăng tiến, ngươi yên tâm đi! Trước khi ta thăng tiến, sẽ không quấy rầy ngươi, ngươi cũng không cần quấy rầy ta tu luyện, chúng ta hãy chia tay ở đây!”

Nam nhân duỗi tay, bắt lấy cổ tay nàng.

“Xe ngựa còn chưa hoàn toàn dừng lại, gấp cái gì? Vạn nhất rơi ngã thì sao? Đã đủ xấu, nếu lại rơi ngã phá tướng, thật sự gả không nổi.”

“Quan! Ngươi! Rắm! Sự!”*

(关!你!屁!事! : Đóng cái mông của ngươi! Nghĩa: Không có gì liên quan đến ngươi!)

Thật sự đủ!

Nam nhân tên gọi “Độc miệng”, biệt danh là “Tìm đánh” hay sao?

Quả thực giống như một kẻ không biết xấu hổ là Mộ Thừa Ảnh kia! Đúng là gặp quý!

Nàng trời sinh có tính cao ngạo, nếu như thay đổi là một nam nhân khác, dám động tay động chân đối với nàng như vậy, còn nói năng lỗ mãng, sớm đã bị nàng chinh đến nỗi người không ra người quý không ra quý.

Đáng tiếc, thực lực hiện tại của nàng lại không bằng người!

Thậm chí còn bực mình hơn nữa chính là, nam nhân này hiển nhiên cũng hiểu rõ điểm này, vì thế hoàn toàn không hề sợ hãi.

Hần nắm tay Hoàng Nguyệt Ly, hộ tống nàng đến cửa biệt viện mới dừng bước.

“Yên tâm, huyền khí của ngươi ở trong tay bốn toạ, nhất định có thể bán ra với giá tốt.” Hần duỗi tay nhẹ nhàng gạt sợi tóc của nàng, “Chờ tin tức tốt của ta.”

“Đã biết, tạm biệt!”

Hoàng Nguyệt Ly mở tay ra khỏi bàn tay của hần, xoay người đi vào biệt viện, thậm chí đầu cũng không thèm quay lại.

Nam nhân nhìn bóng dáng nàng, bất đắc dĩ lắc lắc đầu, thở dài: “Sao mà ngạo kiêu* như vậy?”

*Ngạo kiều (傲娇): ý là kiêu ngạo bên ngoài, đáng yêu bên trong. (ngạo trong ngạo mạn, kiều: mềm nại đáng yêu)

Với thực lực thiên phú của hắn, thân phận địa vị, cùng với khuôn mặt tuấn mỹ này, từ trước đến nay luôn được nữ nhân hoan nghênh, bao nhiêu công chúa xuất thân cao quý đều chủ động ngã vào hắn.

Hắn lần đầu tiên chủ động gây thiện chí với nữ hài tử, còn tưởng rằng nhất định sẽ thành công bất giữ.

Không nghĩ tới Hoàng Nguyệt Ly không cho hắn mặt mũi như vậy, khiến hắn trực tiếp đánh một cái đing trong nỗ lực của mình.

Nhưng, chính bởi vì như vậy, mới càng khiến cho hắn có hứng thú hơn.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Khi Hoàng Nguyệt Ly trở lại biệt viện, tâm tình vẫn không tốt lên.

Nàng cảm thấy mình hôm nay ra cửa không xem hoàng lịch, thật là một thất bại lớn!

Vốn dĩ gửi bán huyền khí chỉ là một việc nhỏ vô cùng đơn giản, không nghĩ rằng lại tưu chọc đến một nam nhân cường thế như vậy, thật sự là một rắc rối lớn!

Xem ra, trong khoảng thời gian này nàng nên tận lực ru rú trong nhà, tránh khỏi hắn.

Dù sao chỉ cần bán được huyền khí, nàng thu đủ thảo dược, giải quyết vấn đề không thể tu luyện, sẽ tính toán bề quan một thời gian ở biệt viện, tăng thực lực lên, đến lúc đó cũng không cần cùng nam nhân thần bí kia giao tiếp.

Nhưng không nghĩ tới, nàng mới vừa vào cửa chưa được bao lâu, liền có người tới gõ cửa.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Thái Tử Tuyển Phi

“Bạch tam tiểu thư, thuộc hạ phụng mệnh chủ tử, đưa đồ tặng đến.”

Hoàng Nguyệt Ly nhận ra, người này đúng là thị vệ bên người của nam nhân thần bí, không khỏi nhún mày.

“Đưa thứ gì? Ta không cần!”

“Chủ tử nói, nếu ngài nhìn thấy, nhất định sẽ thích.”

Thị vệ nghiêng người tránh ra, lộ ra vật phía sau.

Hoàng Nguyệt Ly tập trung nhìn vào, đó là một cái lò luyện khí tinh xảo!

Lò luyện khí chỉ cao bằng một người, nhỏ hơn nhiều so với lò luyện khí bình thường, nhưng toàn thân tỏa ra ánh sáng màu tím sẫm, vừa nhìn thấy liền biết không phải là vật tầm thường.

Hoàng Nguyệt Ly là người biết hàng, lập tức nhìn ra, đây là vàng tím xanh được rèn luyện chín lần với dị hỏa mà thành, nó ít nhất phải dùng đến cấp 7!

Không có gì hấp dẫn ánh mắt của luyện khí sư hơn thế này, hơn nữa, hiện tại nàng đang dùng, là lò có chất lượng kém mà nàng đã mua với 800 lượng bạc, điều này khiến bếp lò trước mắt càng có vẻ đáng quý.

Nam nhân thần bí kia thật là quá âm hiểm xảo trá, đưa loại đồ thế này, nàng làm sao mà cự tuyệt đây?

Nàng gật gật đầu, “Vâng dọn vào đi.”

Mấy thị vệ nhanh chóng nâng bếp lò tiến vào, theo chỉ thị của Hoàng Nguyệt Ly, đặt vào vị trí đã được chỉ định. Đồng thời đưa vào trong sân, còn có vài cái rương, tất cả đều là nguyên liệu luyện khí cấp 3.

“Bạch tiểu thư, chủ tử nói, những thứ này là để giúp ngài nhanh chóng đột phá luyện khí sư cấp 4, đặc biệt chuẩn bị cho ngài, nếu còn có yêu cầu, có thể đến tìm chủ tử ở Thiên Trần Các.”

“Ân, đã biết.”

Tiền đưa tới cửa, thật lãng phí nếu từ chối nó*. Sớm biết rằng nam nhân kia hào phóng như vậy, nàng nên khai thác hần nhiều hơn mới đúng!

*Nguyên văn: 不要白不要; nghĩa: nếu người không nhận, đó là mất mát của người vì nó là đồ miễn phí. (if you don't take it, it's your own lose because it's for free) {Edit & Dịch: Emily Ton}

Hoàng Nguyệt Ly phát tay đuổi thị vệ, quay đầu nhìn lại, phát hiện Thái Vi đang ngo ngác nhìn nàng.

“Có chuyện gì vậy?” Nàng kỳ quái nói.

Thái Vi đi qua, đóng cửa phòng lại, nhỏ giọng nói: “Tam tiểu thư, vừa rồi..... nô tỳ không nhìn lầm chứ, có phải có một nam nhân đưa ngài trở về hay không? Những nguyên liệu luyện khí đó, có phải cũng là hắn đưa hay không?”

“Như thế nào?”

Hoàng Nguyệt Ly cau mày có chút không vui.

Tuy rằng Thái Vi đơn giản chỉ là một nha hoàn, nhưng bởi vì nàng ta rất trung thành, nàng không ngại phiền phức với nàng ta. Nhưng nếu như nha hoàn can thiệp vào việc riêng tư của chủ tử, điều đó sẽ vượt quá giới hạn của nàng ta!

Thái Vi nhanh chóng nói: “Tam tiểu thư, ngài đừng nóng giận, nô tỳ không có ý khác. Chỉ là..... mấy ngày hôm trước, Nhị phu nhân vừa mới gán cho ngài tội danh tư thông với người khác, nếu như lại để các nàng phát hiện ngài đang lui tới cùng nam nhân khác, chỉ sợ lại muốn bôi đen ngài.....”

“Không sao, tùy các nàng nói đi!” Hoàng Nguyệt Ly nhún vai.

Thiên Lăng Đại Lục, nói đến cùng vẫn phải dựa vào thực lực. Chỉ cần thực lực của nàng đủ cường đại, một vài tin đồn*, có thể tạo thành tổn thất gì cho nàng?

*Nhàn ngôn toái ngữ (闲言碎语): tin đồn; lời vô nghĩa (slanderous rumor)

“Ai nha, tam tiểu thư!” Thái Vi nóng nảy, “Ngài vì sao không để ở trong lòng đây? Thái tử sẽ nhanh chóng tuyển phi, nếu như thanh danh của ngài thật sự bị truyền ra là không trong sạch, ngài thật sự sẽ không có cơ hội trở thành thái tử phi!”

Hoàng Nguyệt Ly cho rằng mình đã nghe lầm.

“Hả? Thái tử nào? Thái tử tuyển phi..... có quan hệ gì với ta?”

Thái Vi nói: “Tam tiểu thư, ngài không nhớ rõ? Trước kia, thời điểm khi lão Hầu gia còn trẻ, đã từng có hôn ước miệng cùng với hoàng thất, muốn phối hôn cho ngài với Thái tử. Nhưng sau khi lão Hầu gia mất tích, việc này đã bị chìm xuống. Tuy nhiên, Thái tử tuyển phi lần này, Hoàng Thượng có ý cho người đến Hầu phủ hỏi thăm sự tình của tiểu thư ngài, xem ra ngài vẫn có cơ hội trở thành thái tử phi!”

“Còn có loại sự tình này sao?”

“Đúng vậy, tam tiểu thư! Ngài phải cố nắm bắt cơ hội lần này! Thái tử chính là thiên tài tu luyện có thiên phú phẩm cấp 7, đã đột phá Ngự Huyền Cảnh (御玄境) tầng thứ 7 ở tuổi 20! Nhị tiểu thư đã thầm yêu Thái tử nhiều năm qua! Nhưng nàng ấy có thể được xem như là gì a? Ngài mới là người từ nhỏ đã có hôn ước với Thái tử!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Ác Nhân Cáo Trạng Trước

Nghe những lời nói đó, khóe miệng Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi gọi lên.

“Điều này..... có vẻ thú vị a.”

Ngự Huyền Cảnh là cảnh giới thứ hai trong tu luyện võ đạo. Sau khi đột phá Khí Huyền Cảnh tầng thứ 9 thông qua Bình Cảnh, có thể điều động huyền khí thiên địa, tạo ra một lớp ngự khí bao quanh bên ngoài, tăng lên Ngự Huyền Cảnh.

Thái tử có thể đạt tới Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 7 ở tuổi 20, xứng đáng là thiên phú xuất chúng.

Đời trước của nàng từng có hôn ước miệng cùng với Thái tử, hơn nữa Bạch Nhục Kỳ còn yêu thầm Thái tử!

Lại kết hợp với sự tình Bạch Nhục Kỳ trước đây vu hãm nguyên chủ tư thông với người khác, bức bách nguyên chủ treo cổ tự sát, chân tướng lập tức trở nên rất rõ ràng.

Phòng chừng là nhị phu nhân và Bạch Nhục Kỳ lo lắng phước vật nàng đây sẽ trở thành thái tử phi, cho nên âm thầm ngăn chân xuống, muốn làm cho thanh danh Bạch Nhục Kỳ rơi xuống đáy, nhân cơ hội diệt trừ nàng, để tránh cản trở chuyện tốt của Bạch Nhục Kỳ cùng với Thái tử!

“Ha ha, quả nhiên là tính toán rất tốt!”

Đáng tiếc, đụng phải Hoàng Nguyệt Ly nàng, Bạch Nhục Kỳ nhất định sẽ có kết cục bi thảm.

Hôn sự này nếu có thể thành, nàng sẽ viết đảo lại ba chữ Hoàng Nguyệt Ly!

Nàng cân nhắc ở trong lòng một lúc, bỗng nhiên nhớ tới một việc, hỏi: “Nói đến hoàng thất..... ta nghe nói, các chủ Thiên Trân Các cũng là người trong hoàng thất, đúng không?”

Thái Vi nói: “Điều này..... theo truyền thuyết bên ngoài, lão bản phía sau Thiên Trân Các là cháu trai của hoàng thượng, Đông An Vương, cũng không biết là thật hay giả?”

“Đông An Vương?” Hoàng Nguyệt Ly như suy tư điều gì.

Đông An Vương năm nay 19 tuổi, nghe nói cũng là một thiên tài, thiên phú tu luyện chỉ kém hơn một chút so với Thái tử, lại còn là một luyện đan sư.

Luyện đan sư cũng là một chức nghiệp hiếm có và rất cao quý, hơn nữa hắn có thân phận hoàng thất, có thể khống chế một cửa hàng lớn nhất ở Nam Việt Quốc, tự nhiên là chẳng có gì lạ.

Chẳng lẽ, nam nhân thần bí hôm nay nàng đụng phải chính là Đông An Vương?

Nhưng, nàng tổng cảm thấy có điều gì đó không ổn, thực lực nam nhân kia hẳn là đã vượt xa Ngự Huyền Cảnh, hơn nữa phong cách phô trương của hắn, cũng không phải là một Vương gia ở một tiểu quốc có thể có.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Võ Uy Hầu phủ.

Chính sảnh.

Khuôn mặt phu nhân Võ Uy Hầu bày ra vẻ bi phẫn, dùng khăn xoa khóe mắt, khóc sụt sùi nói: “Hầu gia, ngài xem Kỳ nhi nhà chúng ta, đã bị tam cô nương đánh thành dạng này! Làm sao nàng có thể xuống tay như thế này a, Kỳ nhi chính là đường tử ruột thịt của nàng nha!”

Võ Uy Hầu Bạch Lưu Cảnh nhìn thấy Bạch Nhục Kỳ đang được nha hoàn đỡ đi tới, giật mình đứng lên, hất chén trà trên bàn xuống đất!

“Đây là..... Đây là Kỳ nhi sao? Vì sao lại biến thành như vậy?”

Sau khi Bạch Nhục Kỳ bị Thái Vi tát một cái, đã hoàn toàn biến thành đầu heo, hai má sưng đỏ không nói, ngay cả đôi mắt dường như không thể mở ra, nước mắt cũng trượt xuống từ khóe mắt không ngừng.

Nhìn khuôn mặt này, nơi nào còn có thể nhìn ra sự nhẹ nhàng cao quý ngày thường, hình tượng mỹ nhân duyên dáng lạnh lùng như lan?

Bạch Lưu Cảnh cũng phải dùng một chút thời gian, mới nhận ra đây nữ nhi mà mình yêu nhất, không khỏi cả giận nói: “Đây là có chuyện gì?? Đang êm đẹp, Kỳ nhi vì sao lại bị đánh thành như vậy?!”

Bạch Nhục Kỳ ngã gục trên mặt đất, khóe lớn.

“Cha, ngài cần phải làm chủ cho nữ nhi a! Đây là Tam muội tốt của ta! Ngày đó nàng tư thông cùng với nam nhân ở hậu viện, làm mất hết mặt mũi Võ Uy Hầu phủ chúng ta! Nữ nhi sợ nàng luẩn quẩn trong lòng, có lòng tốt đi qua thăm nàng, nhưng lại bị nàng đánh.....”

Bạch Lưu Cảnh vừa nghe, lửa giận tăng vọt, hung hăng đập bàn một cái.

“Buồn cười! Nàng dám xuống tay nặng như vậy, đã thương đường tử, quả thực là vô pháp vô thiên (không có kỷ luật)!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Chọn Lựa Nô Bộc

Phu nhân Võ Uy Hầu ở bên cạnh thêm mắm thêm muối, nói: “Hầu gia, Bạch Nhược Ly chỉ là một phế vật vô dụng. Hầu gia ngài có lòng tốt, mới thu lưu nàng! Kết quả nàng còn lấy oán trả ơn, đối phó với Kỳ nhi chúng ta như thế! Nha đầu chết tiệt kia, tâm tư thật là ác độc a!”

Bạch Nhược Kỳ cũng không quên tiếp tục khóc lớn.

Nghe tiếng khóc thút tha thút thít của nàng, lửa giận của Bạch Lưu Cảnh càng thêm tăng vọt.

“Người tới, đi bắt Bạch Nhược Ly lại đây cho bản Hầu gia! Ta muốn thay đại ca mất tích, giáo huấn nàng thật tốt, cái gì gọi là tôn kính trưởng bối, giữ gìn đạo lý!”

Bọn hạ nhân im lặng như ve sầu mùa đông, rất nhanh đã tiến đến biệt viện.

Mục đích đã đạt được, phu nhân Hầu gia tự mình châm trà, đưa tới trước mặt Bạch Lưu Cảnh.

“Hầu gia, xin ngài bớt giận! Ngài đối với nàng đã tận tình tận nghĩa, ai biết nàng không thể học đâu? Thiếp thân cũng biết là làm khó ngài, nếu như giáo huấn tam cô nương, khó tránh khỏi sẽ bị người ngoài nói, ngài khát khe với bé gái mồ côi mà ca ca lưu lại! Cho nên, Kỳ nhi tuy rằng bị đánh, nhưng thiếp thân cũng sẽ khuyên nàng nhẫn nhịn, không thể gây thêm phiền toái cho Hầu gia.....”

Phu nhân Hầu gia nói nói, nước mắt bắt đầu chảy xuống.

Hoàn toàn là một bộ dáng lấy đại cục làm trọng, nhẫn nhục trong im lặng.

Một chiêu này của nàng chính là lấy lui làm tiến*, quả nhiên hữu hiệu.

*Lấy lui làm tiến (以退为进): rút lui/nhượng bộ để đạt được lợi thế (retreat in order to advance).

Bạch Lưu Cảnh đột nhiên vùng ồng tay áo, quả quyết nói: “Phu nhân yên tâm, ta sẽ không để Kỳ nhi bị ủy khuất! Tiểu nha đầu kia đơn giản chỉ là một phế vật, còn có thể đảo lộn bầu trời hay sao?! Hôm nay bản Hầu gia sẽ phải giáo huấn nàng thật tốt! Tuyệt đối sẽ không nhẹ nhàng!”

Trên mặt sưng to của Bạch Nhược Kỳ, xẹt qua một nụ cười vắn vẹo.

Cha nàng chính là cao thủ Ngự Huyền Cảnh tầng thứ 9, Bạch Nhược Ly cho dù có yêu pháp gì, cũng đừng nghĩ đến dùng tới nó!

Hôm nay nàng sẽ làm nhục tiểu tiện nhân kia!

Dám đánh mặt nàng, nàng tuyệt đối muốn đánh trả lại gấp mười lần gấp trăm lần, còn muốn huỷ hoại khuôn mặt của tiểu tiện nhân kia!

.....Edit & Dịch: Emily Ton....

Ba ngày này, Thái Vi cầm bạc Hoàng Nguyệt Ly đưa cho, mời những người môi giới nô bộc về nhà.

Hoàng Nguyệt Ly tự mình chọn lựa mười mấy nha hoàn cùng gã sai vặt.

Nàng chọn người theo tiêu chuẩn: một không xem diện mạo, hai không xem có thể làm việc hay không, mà chủ yếu là xem thiên phú.

Tuy rằng thí nghiệm thiên phú, phải dùng đến Thiên Phú Thạch mới có thể trắc định chuẩn xác, nhưng nàng có một biện pháp có thể nhìn ra, có thể phán đoán tiềm lực của đối phương.

Ngoài ra, chính là xem nghị lực cùng lòng trung thành của đối phương.

Trong ba ngày, Hoàng Nguyệt Ly cơ hồ đã xem hết tất cả các nô bộc trong tay của những người môi giới ở nội đô, chọn ra những người có thiên phú có thể tu luyện trong số bọn họ.

Những người này, tất cả không chỉ đều phải ký tên bán cuộc sống của mình, mà Hoàng Nguyệt Ly còn hạ cấm chế ở trên người bọn họ.

Nàng dự định trước tiên sẽ quan sát một thời gian, sau đó tuyển ra những người thành thật trung thành, truyền cho bọn họ công pháp để tu luyện.

Có nàng ở đây, bọn họ sớm muộn gì cũng đều sẽ trở thành võ giả có tu vi không thấp.

Đến lúc đó, Hoàng Nguyệt Ly sẽ tích hợp bọn họ biến thành một thế lực mạnh mẽ theo ý mình.

Chiều hôm nay, một trận rối loạn lại được truyền đến từ phía ngoài cửa.

Ngay sau đó Thái Vi chạy vào thông báo: “Tam tiểu thư, lần này thật sự là rất tệ, là Hầu gia..... Hầu gia phái người tới.....”

“Ân?”

Hoàng Nguyệt Ly còn chưa kịp thể hiện mình, một đội thị vệ đã vọt vào từ cửa.

Những thị vệ này đều là võ giả Khí Huyền Cảnh, một người dẫn đầu, còn có tu vi Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7.

Thống lĩnh dẫn đầu lạnh lùng nói: “Tam tiểu thư, phụng mệnh Hầu gia, thỉnh ngài đến Hầu phủ một chuyến, phiền ngài đi cùng thuộc hạ! Còn có nha đầu gọi là Thái Vi, cũng mang đi cùng!”

Hắn vung tay lên, lập tức có hai tên thị vệ bước ra khỏi hàng, đi bắt Thái Vi.

Sắc mặt Thái Vi trắng bệch, bị dọa đến ngất người.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Muốn Động Đến Người Của Ta?

Kể từ ngày đánh nhị tiểu thư, Thái Vi vẫn luôn hoảng loạn, ngay cả có sự cam đoan của Hoàng Nguyệt Ly, nhưng nàng vẫn không thể nào yên tâm.

Bạch Nhược Kỳ bị đánh thành như vậy, trở về Võ Uy Hầu phủ, khẳng định Hầu gia sẽ rất tức giận.

Tam tiểu thư thì như thế nào, làm sao có thể đối nghịch với Hầu gia đây? Đến lúc đó, nàng là nha hoàn ti tiện, khẳng định sẽ mất mạng đầu tiên! Ai cũng không thể cứu được nàng!

Hiện tại, Hầu gia đúng thật là đã tìm tới cửa, còn phái đội thân vệ Hầu phủ tới bắt người.

Đội thân vệ Võ Uy Hầu phủ, rất nổi danh trong toàn bộ Nam Việt Quốc, mỗi một người trong số họ đều là võ giả Khí Huyền Cảnh tầng thứ 5 trở lên, hơn nữa đều là lão binh đã rèn luyện qua ở trên chiến trường, kinh nghiệm chiến đấu rất phong phú!

Nàng căn bản là không cách nào phản kháng, cũng không biết sau khi rơi xuống trong tay Hầu gia và nhị tiểu thư, sẽ chịu đựng loại tội gì!

Thái Vi run rẩy giống như rây bột.

Mắt thấy tay thị vệ sẽ đụng tới bả vai nàng, giây tiếp theo, chỉ nghe được một tiếng mắng lạnh lùng.

“Buông tay cho ta!”

“Bịch! Bịch!”

Bụi bay lên đầy mặt đất.

Hai tên thị vệ tới bắt Thái Vi bay ngược ra ngoài, bay xa ba bốn trượng, mới ngã thật mạnh ở trên mặt đất!

Ai cũng không nghĩ tới sẽ phát sinh chuyện như vậy, trong lúc nhất thời, toàn bộ trong viện đều lặng ngắt như tờ.

Thống lĩnh thị vệ kinh ngạc ngẩn đầu, phát hiện Hoàng Nguyệt Ly không biết từ khi nào, đã lẩn mình chắn trước mặt Thái Vi, dùng vẻ mặt lạnh băng mà nhìn bọn họ.

Cặp mắt nàng rõ ràng như nước mùa thu, lúc này loé lên sáng sủa lạnh băng, hơi nâng cằm lên, váy trắng trên người không gió tự động rung.

Bọn thị vệ đối diện nhìn nhau, đều thấy được khiếp sợ cực độ từ trong mắt đồng đội!

Đây quả thực là..... không thể tin được.

Vị tam tiểu thư phé vật nổi danh không có năng lực, giờ khắc này thoát nhìn, khí thế bức người, cường đại vô cùng. Hơi thở cường thế tôn quý kia, cực kỳ giống lão Hầu gia Bạch Lưu Phong đã mất tích mười mấy năm trước!

Hoàng Nguyệt Ly nhàn nhạt nói: “Muốn động đến nha hoàn của ta, đã hỏi qua bốn tiểu thư này chưa?”

Hai tên thị vệ bị quăng ngã choáng váng, lúc này mới kêu lên “Ai da ai da”, vuốt mông bò lên.

Thống lĩnh thị vệ trừng mắt liếc nhìn bọn họ một cái, cá giận nói: “Đồ mất mặt xấu hổ, như thế nào mà ngay cả một nha hoàn cũng không bắt được? Còn

bị người đánh bay? Ai đánh các người?”

“Là..... là tam tiểu thư.....”

“Đúng vậy, tam tiểu thư.....”

“Còn dám nói bậy? Tam tiểu thư không có huyền lực!”

“Nhưng, đây là sự thật..... thật sự, thống lĩnh, thuộc hạ không dám nói bậy, vừa rồi tam tiểu thư đột nhiên vọt tới trước mặt chúng ta, vung tay áo, thuộc hạ liền bay ra ngoài.....”

Thống lĩnh thị vệ cau mày.

Bạch Nhược Ly chính là phế vật không thể tu luyện, hai tên thị vệ kia lại là cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 5, nàng có thể đánh bay bọn họ?

Khăng định là đã dùng thủ đoạn gì đó mà người nhận không ra, nhưng cũng chỉ có thể đối phó với thị vệ bình thường đó, đụng tới cao thủ chân chính, sẽ không có tác dụng.

Hắn căn bản không tin chuyện ma quỷ này, tiến lên một bước, nói với Hoàng Nguyệt Ly: “Tam tiểu thư, ngài vẫn nên dừng lại sự chống cự vô nghĩa, cùng đi với thuộc hạ một chuyến! Hầu gia chính là trưởng bối của ngài, mời ngài đến làm khách trong phủ, ngài ngược lại đã thương người hần phải tới, như vậy là không tôn trọng người lớn tuổi, cho dù nói đến nơi nào, ngài đều sẽ đuối lý!”

Hoàng Nguyệt Ly cười lạnh nói: “Ồ? Phải không? Ta đây thân là quận chúa do hoàng thượng thân phong, Bạch Lư Cảnh bắt quả chỉ là Hầu tước, theo lý, hần thấy ta còn phải hành lễ với ta! Hần có quyền lực gì mà bắt nạt hoàn của phủ quận chúa? Lại có quyền lực gì mà phải người xông vào phủ đệ của ta? Là hần không để vào mắt phong hào do hoàng thượng ban cho hay sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Một Quyền Đánh Bay

Bị Hoàng Nguyệt Ly chụp mũ “Bất kính hoàng thượng” rơi xuống đỉnh đầu, khí thế của thống lĩnh thị vệ lập tức tiêu tan.

Ngày thường hạ nhân Hầu phủ bọn họ đều xem tam tiểu thư giống như là ngọc tử, ai cũng đều có thể dẫm chân lên, đã sớm quen thân phận cao quý của nàng, nhưng nàng đúng là một vị quận chúa tôn quý chính cống!

Thống lĩnh thị vệ không cách nào phản bác lời nàng nói, nhất thời nghẹn lời.

Nhưng mà, mệnh lệnh của Hầu gia, cũng cần thiết phải hoàn thành.

Hắn chỉ có thể tách khỏi mặt nạ giả nhân giả nghĩa, cười mỉa mai rồi đi đến.

“Tam tiểu thư, đừng khua môi múa mép với chúng ta! Ý vào một cái phong hào, thật sự cho rằng mình chính là quận chúa cao quý? Cũng không rải nước tiểu của mình soi xem (nguyên văn: 也不撒泡尿自己照照), người chỉ là một phế vật, cho dù có phong hào, thì như thế nào? Ngay cả thị vệ chúng ta đều không bằng! Mệnh lệnh của Hầu gia ngươi cũng dám cãi lời? Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, vậy đừng trách ta không khách khí!”

Đang nói, động tác của hắn nhanh như tia chớp, duỗi tay vọt tới Hoàng Nguyệt Ly.

Theo hắn, tam tiểu thư là phế vật nhất gan như chuột, nhìn đến một chưởng hùng hổ của hắn như vậy, phỏng chừng sớm đã bị dọa đến nỗi phải tè ra quần.

“Tam tiểu thư --!!”

Thái Vi hoảng sợ hét chói tai.

Hoàng Nguyệt Ly vẫn mang vẻ mặt bình tĩnh, đáy mắt thậm chí còn lộ ra một nụ cười trào phúng.

Thống lĩnh thị vệ đã vọt tới trước mặt nàng, nhưng giây tiếp theo, trong đầu hắn bỗng nhiên ong một chút, nháy mắt trống rỗng.

Ngay sau đó, một cơn đau nhức từ ngực, vài tiếng rắc rắc, âm thanh xương sườn đứt gãy truyền ra. Không thể kiểm soát được thân thể, nặng nề ngã ra sau và văng ra ngoài, văng văng rơi xuống mặt đất.

Nhìn thống lĩnh thị vệ bị ném ngã bất tỉnh nhân sự dưới đất, những người còn lại đều tròn mắt há hốc mồm mà nhìn Hoàng Nguyệt Ly.

Lần này, mọi người rốt cuộc nhìn thấy rõ ràng.

Vừa rồi, đúng là Hoàng Nguyệt Ly đã ra tay, một quyền đã đánh bay thống lĩnh thị vệ hùng hổ ra ngoài.

Động tác của một quyền thật sự cũng không mau, nhưng không biết vì sao, thống lĩnh thị vệ căn bản không kịp trốn, quả thực giống như là chủ động đâm vào nắm tay của nàng!

Mà hai tay nhỏ của Hoàng Nguyệt Ly lại trắng tinh tinh tẻ, thoạt nhìn có vẻ mỏng manh đến nỗi không thể giữ nổi một con dao, nhưng cổ tình lại có thể đánh bay một võ giả Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7, còn trực tiếp rơi trên mặt đất tạo thành cái hố!

Đây đây đây..... thật sự không phải là đang nằm mơ sao?

Hoàng Nguyệt Ly vỗ vỗ bụi trên tay, cười nói: “Thống lĩnh đại nhân, thật sự là quá thô lỗ, tới cửa làm khách, sao lại nằm ở trong viện của chủ nhân mà không đứng dậy. Tắc tắc (tắc lưỡi), tốt xấu cũng là tới từ Hầu phủ, vì sao không hiểu lễ nghĩa như vậy?”

Nụ cười của nàng thuần khiết mà ngây thơ, giống như một tiểu thư cao quý con nhà quý tộc, trời sinh có tính thẹn thùng và chưa từng thấy qua những sự xấu xa trên đời.

Trên thực tế, nàng không có huyền lực, sức lực thực sự cũng không lớn như vậy, đơn giản chỉ dùng một môn huyền kỹ độc môn, dùng lực của đối phương và bắn ngược lại hấn mà thôi.

Chẳng qua, tầm mắt những tên thị vệ không đủ, không thể hiểu được sự cao thâm của huyền kỹ.

Đúng lúc này, thống lĩnh thị vệ choáng váng tỉnh lại, vừa nghe Hoàng Nguyệt Ly nói, thiếu chút nữa là hộc máu vì tức giận.

Hắn lạnh giọng hét lên: “Ngươi..... ngươi sao dám? Ta chính là do Hầu gia phái tới!”

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, vẻ mặt mê mang, “Hầu gia gà gia cái gì*? Rốt cuộc đây vẫn là phủ quận chúa của ta, không phải chó mèo đều có thể tiến vào. Các ngươi nguyện ý làm nô tài cho Hầu gia, ta không thể nói bất cứ điều gì, rốt cuộc ta là người, không cùng một chủng loại với các ngươi.”

*Hầu trong tiếng trung cũng có nghĩa là con khi; ý nói: Khi cái gì, gà cái gì!

Thống lĩnh thị vệ tức giận muốn chết, cả giận nói: “Ngươi..... ngươi..... đều lên hết cho ta, bắt lấy nàng và nha hoàn kia!”

Bọn thị vệ hai mặt nhìn nhau, cũng không dám tiến lên.

Tam tiểu thư này cũng quá tà môn.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Khẩu Vị Rất Nặng!

Tuy rằng không biết phế vật vì sao lại đột nhiên biến thành cao thủ, nhưng, một cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7 bị đánh bay ngay trước mặt. Trận này quá chấn động, bọn họ vẫn bị dọa sợ.

Thống lĩnh thị vệ phẫn nộ hét lên: “Đồ vô dụng, các ngươi sao có thể dễ dàng bị dọa sợ? Nàng bắt quá là dùng yêu pháp mà thôi, đều lên hết cho ta, cùng nhau lên! Mệnh lệnh Hầu gia ai dám cãi, hôm nay nhất định phải bắt người trở về!”

Bọn thị vệ do dự trong chốc lát, nhưng vẫn sôi nổi vọt qua.

Dù sao, Hầu gia mới là người phụ trách quyền sống chết và tiền đồ của bọn họ.

Tam tiểu thư cho dù lợi hại, bọn họ lại nhiều người như vậy cùng nhau tiến lên, còn sợ không thắng được nàng?

Bọn thị vệ cắn chặt răng, cùng tiến lên một lúc, ý định dùng chiến thuật biển người bắt lấy tam tiểu thư!

Đối mặt với một đội thị vệ suốt ruột công vây, trên mặt Hoàng Nguyệt Ly lại không có một chút hoảng hốt.

Nàng không chút hoang mang mà thối lui ra sau một bước.

“Bịch bịch bịch bịch --!!”

Một trận giông vang.

Trên mặt đất một thước trước người nàng, bỗng nhiên có rất nhiều gai sắt đã được bắn ra. Những gai sắt sắc nhọn giống như những chiếc răng nhọn hung dữ, chui lên từ mặt đất.

Thị vệ đang xông lên căn bản không nghĩ tới sẽ có biến hoá như vậy, không kịp dừng bước, lập tức dẫm thẳng lên gai.

Thứ gai vô cùng sắc nhọn có độ dài ba tấc, đâm xuyên qua bàn chân bọn họ, đâm thị vệ lập tức té ngã trên đất, nhưng trên mặt đất còn có nhiều gai hơn, tất cả đều dẫm vào trong thân thể.

“A --! Đây là cái gì??”

“Có gai, có gai trên mặt đất! A, đau quá, sao còn có nhiều hơn?? Vì sao không nhổ ra được??”

“Cứu mạng, đừng đẩy phía sau, đừng đẩy, a a--!”

Trong lúc nhất thời, tiếng kêu thảm thiết hết đợt này đến đợt khác.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Hoàng Nguyệt Ly cười mỉa mai, những người này..... thật sự không biết gọi là gì! Dám khiêu khích ở trên địa bàn của nàng.

Mọi người đều biết, hang ổ của luyện khí sư, đều chứa đầy cơ quan, bày rập trên từng bước chân.

Bởi vì luyện khí sư cấp cao đều tinh thông trận pháp và cơ quan, sẽ chế tạo hang ổ của mình thành một nơi có phòng thủ rất kiên cố.

Dám tìm việc trên địa bàn của luyện khí sư, quả thực chính là tự tìm tử lộ!

Sau khi Hoàng Nguyệt Ly nhận được lò luyện khí và nguyên liệu mà nam nhân thần bí đưa tặng, xuất phát từ thói quen, lập tức bố trí lại biệt viện một chút.

Ai biết, nhanh như vậy đã có người đụng phải hòng súng!

Nàng lắc lắc đầu, cảm thán nói: “Ài, bốn tiểu thư đã cho các người cơ hội, các người cứ khăng khăng đi lên tìm rắc rối, thật không hiểu là vì cái gì? Chẳng lẽ các người đều là gì đó.....”

Nàng quay đầu, hỏi Thái Vi phía sau: “Gì đó? Gọi là gì vậy?”

Thái Vi nhìn xem đã hoàn toàn ngây người, hốt hoảng nói: “Cái gì?”

“Ai nha! Chính là lần trước thời điểm Tứ muội muội trần truồng trước cửa nhà ta, vị đại thúc kia nói nàng ta là gì vậy?”

Thái Vi ngơ ngác nói: “Biến thái thích tìm đánh? Cuồng chịu ngược?”

“Đúng đúng đúng, cuồng chịu ngược! Trí nhớ của Thái Vi người đúng là không sai, có tiền đồ!”

Hoàng Nguyệt Ly nhìn bọn thị vệ nằm đầy đất, miệng vết thương đang chảy máu, không ngừng giãy giụa, ngầm cười tủm tỉm và kết luận: “Thì ra đều là cuồng chịu ngược a! Hơn nữa khẩu vị rất nặng, tại sao các người lại thích khiến mình chảy máu đầm đìa như vậy?”

Tiểu phượng hoàng dùng cánh chặn lại đôi mắt, không nỡ nhìn thẳng.

Nữ ma đầu đúng là càng ngày càng biến thái, rốt cuộc là ai có khẩu vị nặng? Là ai làm cho máu chảy đầm đìa như vậy? Như thế nào không biết xấu hổ khi nói đến người khác a?

Thống lĩnh thị vệ ngơ ngác nhìn nàng, hoàn toàn nói không nên lời.

Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi đi đến trước mặt hắn, cười nói: “Vị này, làm nô tài cho con khi đại thúc, còn có chỉ giáo nào khác?”

“Ta..... ta..... không..... không có.....” Thống lĩnh thị vệ cả người phát run.

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Tốt, Có Tiền Đồ!

Giờ khắc này, ở trong mắt bọn thị vệ, Hoàng Nguyệt Ly đã sớm không còn là tiểu nữ hài tử mồ côi điềm đạm đáng yêu, mà chính là nữ ma đầu khủng bố nhất, tàn nhẫn nhất!

Cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7? Binh lính thiết huyết từng rèn luyện qua trên chiến trường, ở trước mặt nàng, hoàn toàn không đủ để xem.

Mặc dù nàng thật sự dường như không có huyền lực, nhưng thu thập bọn họ, căn bản chỉ là đơn giản nâng tay mà thôi!

Đây thật sự là phế vật tam tiểu thư yếu đuối vô năng, nhát gan như chuột hay sao??

Hoàng Nguyệt Ly cười khanh khách quét mắt nhìn bốn phía, người bị nàng nhìn đến, cả người đều rùng mình, tiếng rên rỉ lập tức hạ thấp xuống.

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: “Thực ra, ta cũng biết, các ngươi chỉ là thuộc hạ, đơn giản là nghe lệnh hành sự, nhị thúc ta sai các ngươi đến đây bắt người, các ngươi cũng không dám không tuân theo, điều này thật sự không thể trách các ngươi.”

Mọi người đều mở to hai mắt mà nhìn, không thể tin được, vừa rồi tam tiểu thư còn hung tàn như vậy, đột nhiên lại thay đổi thái độ trở nên hiền chuyện như thế.

Hoàng Nguyệt Ly tiếp tục nhẹ nhàng nói: “Tất cả mọi người ở đây đều không có tự do*, ta cũng không phải là người không có nhân tình**. Vì vậy, ta sẽ cùng đi với các ngươi tới Hâu phủ một chuyến!”

*Thân bất do kỷ (身不由己): không có tự do; không thể luôn làm theo ý mình. (you can't always do as you like; one has to compromise in this world).

**Bất cận nhân tình (不近人情): không hợp lý; không theo lẽ thường tình của con người (not amenable to reason; unreasonable) {Edit & Dịch: Emily Ton}

Tất cả mọi người đều không thể tin vào lỗ tai của mình.

Thống lĩnh thị vệ mặt đầy nước mắt, cảm động nói: “Tam..... Tam tiểu thư, ngài thật là..... thật sự là quá tốt, là đại nhân có đại lượng*, không hổ là nữ nhi lão Hâu gia. Thuộc hạ..... Thuộc hạ vừa rồi mạo phạm ngài như vậy, thật là tội đáng chết vạn lần, tội đáng chết vạn lần!”

*Đại nhân có đại lượng (大人有大量): ý nói là người có trái tim rộng lượng; tư tưởng rộng rãi; người vĩ đại có trái tim tuyệt vời. (Great man is broad-minded; a great person possesses a great heart)

Đang nói, hần bắt đầu tự tát mình vài cái.

Hần vừa rồi còn đang lo lắng, hôm nay phải giải thích như thế nào với Hâu gia.

Nếu như nói theo đúng sự thật, cả một đội thị vệ bọn họ đều bị tam tiểu thư thu thập, mặt mặt xấu hổ không nói, mà có nói ra thì căn bản cũng sẽ không ai tin!

Hơn nữa, Hâu gia từ trước tới nay đối với thuộc hạ đều rất khắc nghiệt, nếu chút việc nhỏ này đều làm không xong, trở về thật sự sẽ rất thảm!

Ai biết, tam tiểu thư đột nhiên không so đo hiềm khích trước đây, còn suy xét cho bọn họ, biết rõ Hâu gia không có lòng tốt, còn nguyện ý theo chân bọn họ trở về..... đây là dạng ý thức gì? Quả thực là tuyệt vời như một vị thánh mẫu!

Tiểu phượng hoàng tránh ở trên vai Hoàng Nguyệt Ly khinh thường kêu lên hai tiếng chi chi, vỗ vỗ cánh.

Ài, thật sự là lo lắng cho chỉ số thông minh của những người này, làm sao mà nữ ma đầu sẽ có lòng tốt như vậy? Mặt trời sẽ mọc từ phía tây đi!

Quả nhiên, Hoàng Nguyệt Ly ngay sau đó liền nói: “Nhưng, các ngươi đã làm ô nhiễm hư cảnh nơi này của ta, dọa cả nha hoàn ta, còn dẫm hỏng một cái cơ quan ta đã bố trí, tổn thất này..... cần phải bồi thường!”

Thống lĩnh thị vệ sùng sốt, ngay sau đó nói: “Vâng vâng vâng, tất nhiên, tất nhiên! Tam tiểu thư là đại nhân có lòng đại lượng, thuộc hạ vô cùng cảm kích, bồi thường tổn thất là điều nên làm.....”

Chi chi!

Lại một nạn nhân xui xẻo khác được sinh ra.....

Tiểu phượng hoàng cào cào lỗ tai, không đành lòng nhìn xuống, chôn đầu ở bên dưới cánh.

Hoàng Nguyệt Ly phá lệ hiền lành cười nói: “Thống lĩnh đại nhân thật là minh bạch lý lẽ! Tốt, có tiền đồ! Bọn tiểu thư chỉ thích nói chuyện cùng người hiền chuyện như ngươi! Một khi đã như vậy, giảm giá 20% cho các ngươi, mỗi người 400 lượng, giao tiền, ta sẽ đi cùng các ngươi!”

“..... Cái gì? Bao nhiêu?”

“Bốn trăm lượng bạc, không đắt đi?”

“Không..... đắt.....” Mới là lạ!

Thống lĩnh thị vệ trợn trắng mắt, thiếu chút nữa là hôn mê bất tỉnh.

Một số thị vệ đang bị gai như đinh đóng vào chân, có mấy người hai chân trực tiếp cứng lại, bất tỉnh nhân sự.

Thống lĩnh run rẩy nói: “Tam tam tam..... Tam tiểu thư, có phải ngài đã làm ở đâu hay không?”

Hoàng Nguyệt Ly chớp chớp mắt, nói: “Làm? Người đang nói, đầu óc ta đơn giản, ngay cả tiền cũng tính không nổi hay sao?”

“Không không..... không phải, tam tiểu thư, thuộc hạ không phải ý này. Mà là..... điều này điều này, 400 lượng cũng..... quá nhiều đi? Còn mỗi người 400, chẳng phải tổng cộng là bốn ngàn?”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Trở Thành Thịt Xiên

Hoàng Nguyệt Ly nói: “Đúng vậy, bốn ngàn, không tính sai!”

“Nhưng, nhưng..... chúng ta chỉ ở trong sân ngay người một lát, chưa làm hỏng bất cứ thứ gì, hơn nữa thủ hạ của ta còn bị thương nhiều như vậy.....”

Rõ ràng là bọn họ bị thương, trong khi nha hoàn của Hoàng Nguyệt Ly chưa rụng một sợi tóc, vì sao bọn họ phải bồi tiền, hơn nữa là một khoản lớn như vậy??

Hoàng Nguyệt Ly nhướn mày, “Như thế nào? Còn không phục? Người nhìn xem Bát Phương Lược Địa Thứ (八方掠地刺) này của ta, vì sao người lại lạm dụng nó như vậy? A? Hãy xem cẩn thận, đây chính là huyền khí trung phẩm cấp 2, lại còn là huyền khí loại cơ quan lớn như vậy, dù ra giá cũng không có người bán, đưa đi đâu giá, ít nhất có thể bán ra được một vạn lượng!”

Mọi người trừng lớn mắt, tất cả đều nhìn chăm chăm vào hàng rào gai sắt.

Trong lòng đều có cùng suy nghĩ: Ta dựa vào! Khó trách hàng gai sắt này lại lợi hại như vậy, nguyên lai chính là huyền khí cấp 2 a! Không nghĩ tới từ lúc chào đời tới nay, lần đầu tiên nhìn thấy huyền khí cấp 2. Nhưng bọn họ lại giống như thịt ba chỉ, bị xâu thành chuỗi ở phía trên, thành thịt xiên để nướng!

Hoàng Nguyệt Ly nói: “Hiện tại người đã biết? Huyền khí này, cần 5 ngàn lượng để tạo ra nó, ta đã thương hại các người, mới giảm giá 20%, thu của các người 4 ngàn lượng, chính bản thân ta còn phải mất 1 ngàn lượng! Đối với tiền bồi thường thiệt hại tinh thần mà các người đã đánh nha hoàn của ta, ta làm chủ, xóa bỏ toàn bộ! Tuy nhiên, các người vẫn còn cho rằng đắt? Người không cảm thấy có lỗi hay sao?”

Mọi người hoàn toàn bị nàng nói cho chóng cả mặt, sôi nổi cúi đầu, tự suy nghĩ về chính mình.

Đúng vậy, tam tiểu thư đã khoan hồng độ lượng, mọi người lại còn so đo như vậy, thật là không nên a.....

“Nhưng, tam tiểu thư, không phải thuộc hạ không thừa nhận khoản nợ của mình, thật sự là..... thuộc hạ căn bản không mang nhiều bạc như vậy.....”

“Đúng vậy, đúng vậy, tam tiểu thư, số tiền này, chính là thu nhập trong nhiều năm qua của chúng ta a, không dễ dàng lấy ra như vậy.....”

“Đúng vậy, tam tiểu thư, ta còn có một mẹ già 80 tuổi và một hài tử đang cần uống sữa, thật sự là không thể có một khoản tiền nào a.....”

Có người thứ nhất đi đầu, những người khác sôi nổi kêu khổ, bắt đầu giả vờ đáng thương!

Dù sao cũng là một khoản tiền lớn như vậy, tam tiểu thư tuy rằng nói có lý, nhưng muốn móc tiền ra từ túi tiền bọn họ, bọn họ vẫn là luyến tiếc!

Vì thế, đối với những người có đầu óc, lập tức cố tìm một lỗ hổng, nghĩ thầm dù sao trên người mình cũng không mang nhiều tiền như vậy, dù chết cũng không cho, tam tiểu thư có thể làm gì bọn họ? Cũng không thể giết bọn họ đi?

Bọn họ dù sao cũng là thị vệ Hầu phủ, nếu như chết ở nơi này của tam tiểu thư, nàng khẳng định cũng sẽ chọc phải phiền toái không nhỏ!

Dần dần, tất cả mọi người đều có được một sự hiểu biết, một đám đều bắt đầu khóc than, chuẩn bị quyệt nợ.

Hoàng Nguyệt Ly cười lạnh trong lòng, tươi cười trên mặt lại càng thêm dịu dàng.

“Tốt thôi, ta biết mọi người đều khó xử. Ta cũng không phải là người không nói lí, như vậy đi, nếu hiện tại mọi người không thể lấy tiền ra, vậy hãy viết giấy nợ đi. Giấy nợ này ta giữ, các người chậm rãi chuẩn bị tiền, chờ thu thập đủ lại đến cũng được.”

Vừa nghe lời này, tinh thần tất cả mọi người đều trở nên phấn chấn.

“Được được được, biện pháp này là tốt! Cứ như vậy mà làm!”

“Tâm địa Tam tiểu thư thật là lương thiện, về sau nhất định sẽ có báo đáp xứng đáng!”

“Tam tiểu thư yên tâm, chúng ta nhất định sẽ không quyt nợ.....”

Có giấy nợ thì thế nào? Chờ ra khỏi cửa này, còn ai sẽ thừa nhận chuyện này?

Tam tiểu thư cũng không biết bọn họ sống ở đâu, cũng không có biện pháp tìm tới cửa đi đòi nợ, tiền này..... đương nhiên là không có khả năng trả lại!

Không nghĩ tới tam tiểu thư dễ bị mắc lừa như vậy, ngay cả loại hứa hẹn này cũng tin, quả nhiên vẫn là thiên kim tiểu thư khuê phòng, không hiểu về đạo lí đối nhân xử thế!

Trên tay có huyền khí lợi hại thì thế nào? Còn không phải chỉ cần nói mấy câu đã bị lừa rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Ngất Xỉ Tại Chỗ Vì Tức Giận

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: “Vậy là tốt rồi, ta chắc chắn sẽ tin tưởng mọi người. Thái Vi, mau đi lấy giấy bút tới!”

“Vâng, tiểu thư!”

Thái Vi nhanh chóng chạy vào thư phòng, chỉ chốc lát sau, đã trở lại với giấy, bút và mực.

Hoàng Nguyệt Ly nâng bút, soạt soạt soạt, nhanh chóng viết xong một tờ giấy nợ.

“Được rồi, Thái Vi, hãy mời các vị đại ca thị vệ ký tên của mình vào, bắt đầu từ thống lĩnh đại nhân thì tốt. Mọi người yên tâm, ký tên xong, ta sẽ cùng các người đi tới Hâu phủ!”

“Tam tiểu thư, ngài thật sự là quá tốt.....”

“Tam tiểu thư vừa xinh đẹp, lại lương thiện, thật sự xứng danh với tiểu thư khuê các!”

Mọi người âm thầm nhẹ nhàng thở ra, vội vàng nịnh hót lấy lòng, dùng rất nhiều từ ngữ khen ngợi, giống như là không cần tiền, liều mạng mà ném ra bên ngoài!

Hoàng Nguyệt Ly hơi cong môi, gật gật đầu. Giống như rất vừa lòng với những lời ca ngợi của mọi người.

Thái Vi cầm giấy nợ, đầu tiên đưa đến trước mặt thống lĩnh thị vệ: “Thống lĩnh đại nhân, phiền ngài ký tên ở chỗ này trước đi.”

“Được, không thành vấn đề!” Thống lĩnh thị vệ vỗ bộ ngực đáp ứng, không chút do dự tiếp nhận bút, ở phía dưới giấy nợ viết chữ tên mình thật lớn.

Vừa viết, còn vừa khen: “Chữ viết của Tam tiểu thư rất đẹp, bút lượn như rồng rắn, khí thế hùng vĩ, không hổ là thiên kim tiểu thư Hâu phủ, quận chúa cao quý, thật sự rất khác biệt! Thuộc hạ còn chưa từng gặp qua chữ đẹp như vậy!”

“Quá khen, quá khen, thống lĩnh đại nhân quá khách khí!”

Khi giấy nợ được truyền qua tay trước mặt bọn thị vệ, tất cả mọi người gấp không chờ nổi và ký tên ở mặt trên, sợ Hoàng Nguyệt Ly bỗng nhiên suy nghĩ cẩn thận, sẽ đổi ý không cho bọn họ viết giấy nợ.

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Hoàng Nguyệt Ly tiếp nhận tờ giấy Thái Vi đưa tới, nhìn nhìn, vừa lòng cười nói: “Thật tốt quá, các vị đều là người trung thực và thẳng thắn! Vậy dựa theo ước định của chúng ta, các người trong vòng 10 ngày hãy gom góp 400 lượng bạc, đưa đến nơi này của ta. Bằng không, ta sẽ đưa tờ giấy này đến Hâu phủ, để nhị thúc ta nhìn xem, các người đã nói sau lưng hắn như thế nào!”

“Cái gì? Có quan hệ gì với Hầu gia?”

Thống lĩnh thị vệ cảm thấy những lời này có chút quái lạ, có chút kỳ quái hỏi.

Hoàng Nguyệt Ly cười tủm tỉm nói: “Lúc trước ta cũng không biết, nguyên lai các người lại có nhiều bất mãn đối với Hầu gia như vậy! Còn phàn nàn hấn đưa tiền ít quá, lại phàn nàn hấn quá khắt khe với thuộc hạ, còn muốn đi cáo ngự trạng với hoàng thượng và tố giác hấn!”

“Cái gì?!”

“Có ý gì?”

“Ta ta..... ta vì sao nghe không hiểu vậy?”

Hoàng Nguyệt Ly cầm tờ giấy, đến gần một chút, để bọn thị vệ có thể xem rõ ràng hơn.

Chờ mọi người tập trung nhìn vào, thiếu chút nữa liền phun ra một búng máu tươi!

Làm sao mà đây được xem như tờ giấy nợ? Đây là một phong trạng thư của tập thể đội thân vệ Võ Uy Hầu phủ cáo trạng Hầu gia làm việc trái pháp luật! Trên đó tràn đầy những hành động đen tối của Bạch Lưu Cảnh, những loại từ ngữ quái gở đều có, quả thực là liều mạng đổ một bát nước bẩn trên đầu hấn!

Hơn nữa, ngay tại phía dưới giấy trạng thư, có chữ ký tên mười người rất gọn gàng, đúng là 10 tên thành viên của đội thân vệ, một người cũng không thiếu!

“Người..... người.....”

Thống lĩnh thị vệ suýt nữa không thể thở nổi một hơi.

Tam tiểu thư lại lừa bọn họ một phen như vậy, nằng cho bọn hấn ký tên, căn bản không phải là giấy nợ!

Hoàng Nguyệt Ly thu hồi tờ giấy, dịu dàng nói: “Không ngờ, nhị thúc ta lại đối xử với thủ hạ không tốt như vậy, các vị thật sự vất vả quá. Chư vị yên tâm, chỉ cần các người có yêu cầu, ta nhất định sẽ giúp các người mang trạng thư này tiến cung, để hoàng thượng chủ trì công đạo cho các người! Mọi người hãy yên tâm đi!”

Không người trả lời.

Hoàng Nguyệt Ly kỳ quái quay đầu lại nhìn xem, phát hiện đa số thị vệ đã hôn mê tại chỗ!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Khóc Không Ra Nước Mắt

“Ài, chất lượng của quả tim này quá kém đi?”

Hoàng Nguyệt Ly giao tờ giấy cho Thái Vi cẩn thận, dặn dò nàng: “Chờ thời điểm bọn hấn trả tiền lại, người hãy để tâm kiểm tra từng người một, phải chắc chắn tất cả mọi người đều trả nợ, mới có thể giao giấy nợ cho bọn hấn!”

Thái Vi vội vàng gật đầu không ngừng, trong lòng tràn đầy kinh ngạc và cảm thán!

Thời điểm vừa rồi lúc hai thị vệ lại đây bắt nàng, nàng còn tưởng rằng hôm nay mình chắc chắn sẽ bị đánh chết, ai biết, tam tiểu thư vừa ra tay, đã nhanh chóng hạ gục bọn thị vệ như hung thần ác sát đó!

Còn khiến cho bọn họ ăn một lớn như vậy, cố tình đánh rớt răng cửa, lại còn phải nuốt máu vào trong!

Hoàng Nguyệt Ly đi đến cạnh cửa, nhẹ nhàng ấn một chút.

“Tách tách” tiếng kim loại vang lên, đột nhiên thu hết toàn bộ gai sắt ở trên mặt đất.

Bọn thị vệ vẫn luôn bị xiên trên mặt đất không thể động đậy, rốt cuộc cũng khôi phục tự do.

Hoàng Nguyệt Ly khẽ cười nói: “Được rồi, lãng phí nhiều thời gian như vậy, nhị thúc đã chờ đến sốt ruột đi, mau dùng trị hoãn, chúng ta nhanh chóng đi

tới Hầu phủ!”

Rõ ràng làm chậm trễ thời gian chính là nàng mới phải, đúng không?

Tuy nhiên, cho tới bây giờ, tất cả mọi người đều đã lĩnh giáo thủ đoạn của nàng, ai còn dám đối nghịch cùng nàng?

Một đội thị vệ đều giống như quả cà tím đã bị tê cóng, mặt mày chán nản đi theo phía sau nàng, cung cung kính kính mời nàng lên xe ngựa, quả thực như muốn nâng nàng đi lên!

Thái Vi không yên tâm, muốn đi theo.

Hoàng Nguyệt Ly ngăn cản nàng ta lại và nói: “Tốt nhất ngươi vẫn không nên tới, vạn nhất thật sự bị nhị thúc bắt lại thì sao? Đúng rồi, ngươi sai người thu thập chỗ này, máu dính trên gai nhiều như vậy, quả thực rất ghê tởm, cẩn thận rửa sạch cho ta, lần sau mới có thể dùng tiếp!”

Bọn thị vệ vừa nghe xong lời này, dưới chân như muốn vấp ngã, khóc không ra nước mắt.

Thì ra cơ quan kia không phải chỉ dùng một lần! Vậy vì sao còn muốn lấy tiền của bọn hắn?? Còn nói là đã giảm giá cho bọn hắn!

Đã từng gặp qua gian lận, nhưng chưa từng thấy qua gian lận như thế!

Rốt cuộc là ai đã nói tam tiểu thư là phế vật? Nếu nàng là phế vật, những người khác không phải đều là ngu ngốc sao?!

.....Edit & Dịch: Emily Ton.....

Võ Uy Hầu phủ.

Xe ngựa dừng lại ở cửa phủ, thống lĩnh thị vệ tự mình mở cửa xe thay nàng, thiếu chút nữa thì eo đã cong tới trên mặt đất.

“Tam tiểu thư, đã tới Hầu phủ rồi, mời ngài xuống xe.”

Hoàng Nguyệt Ly chậm rãi xuống xe, nhìn trái nhìn phải.

“Nhanh như vậy đã đến rồi sao! Xe ngựa đi rất ổn, kỹ thuật đánh xe không tồi.”

“Tạ tam tiểu thư khích lệ!”

Người gác cổng Hầu phủ thấy thế, trông mắt thiếu chút nữa là trừng ra nhìn.

Có làm hay không? Thống lĩnh đại nhân lại cung kính đối với phế vật tam tiểu thư như vậy, đây là tình huống gì?

Đội thân vệ ở Hầu phủ có địa vị rất đặc thù, đặc biệt là vài vị thống lĩnh, cho dù là ở trước mặt Hầu gia, cũng có vài phần thể diện, không cần phải khom lưng uốn gối như vậy.

Vì sao ở trước mặt tam tiểu thư, lại trở nên chân chó như vậy? Không phải ai cũng đều có thể khi dễ phế vật kia hay sao?

Hoàng Nguyệt Ly ha hả cười, nói: “Cảm ơn các vị thị vệ đại ca đã đưa ta lại đây, nhưng đừng quên trao tiền sớm một chút nga!”

Nàng nhẹ nhàng bước chân đi vào Hầu phủ.

Bọn thị vệ nhìn theo bóng dáng nàng, thiếu chút nữa là nước mắt lại bắt đầu chảy.

Rốt cuộc đã tiến được cô nãi nãi này đi!

Võ Uy Hầu phủ chiếm một khu vực rộng lớn, kiến trúc tinh tế, đình đài lầu các, xa hoa lộng lẫy, hình thành nên sự đối lập với biệt viện rách nát.

Trong trí nhớ của Bạch Nhục Ly, vẫn còn tàn lưu những hình ảnh khi nàng còn nhỏ chơi đùa vui sướng ở trong Hầu phủ. Nàng khi đó, ngây thơ vô tội, vô tư và không có bất kỳ lo lắng nào, là tiểu quận chúa được mọi người nâng niu ở trong lòng bàn tay.....

Nhưng mà, ngày vui ngắn ngủi chẳng thể kéo dài, không quá mấy năm, với sự biến mất của Bạch Lưu Cảnh, nàng đã bị đuổi ra khỏi tòa phủ đệ một cách vô tình.

Sau đó, mỗi lần trở lại nơi này, nghênh đón nàng, đều là sự nhục nhã và tra tấn không ngừng.....

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Đầu Heo, Ngươi Là Vị Nào?

Ánh mắt Hoàng Nguyệt Ly lạnh băng

Nhóm thân thích giả nhân giả nghĩa đó, không chỉ chiếm đoạt tổ chim của nàng mà còn chiếm đoạt gia sản nhà nàng, bức tử Bạch Nhưộc Ly, việc này..... không thể cứ tha thứ như vậy!

Nàng đi đến hành lang dẫn đến phòng khách, từ xa, đã nghe được giọng nói của Bạch Lưu Cảnh.

“Sao lại thế này? Đã đi hơn nửa canh giờ (1h), vì sao còn chưa mang người về tới? Bất quá là đi bắt nha đầu phế vật mà thôi, sao cần nhiều thời gian như vậy?”

Phu nhân Hầu gia nhỏ giọng khuyên nhủ: “Lão gia, không trách thị vệ bọn họ, nói không chừng là tiểu nha đầu Bạch Nhưộc Ly không chịu tới, mới chậm trễ thời gian. Ngài không biết, gần đây là gan nàng đã dài ra, không chỉ tư thông cùng người khác nhục nhã danh dự gia đình, mà ngay cả tỷ tỷ mình cũng dám đánh! Ta còn nghe nói, Tứ nha đầu cũng bị nàng đánh.....”

“Cái gì? Có loại sự tình này sao?? Quả thực là vô pháp vô thiên!”

Bạch Nhưộc Kỳ cũng nức nở nói: “Cha, ngài nhất định phải làm chủ cho nữ nhi, nữ nhi bị nàng đánh rất thảm a!.....”

“Ha ha.....” Âm thanh một trận cười khê truyền đến, cắt đứt khóc lóc kể lể của nàng ta.

“Nhị tỷ, điều này rất có ý tứ a, ta đánh ngươi sao? Ngươi cần phải có trách nhiệm với lời ngươi nói, ta từng đánh ngươi khi nào?”

Mọi người trong phòng khách sôi nổi quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một người thiếu nữ chậm rãi đi vào từ cửa, duyên dáng thanh lịch, khí độ uy nghi, một thân váy trắng dài theo gió nhẹ bay, khoe môi hơi gợn lên, tựa như tiên tử lâm lạc thế gian, lạnh lùng mà cao quý.

Bạch Lưu Cảnh ngắt ra: “Ngươi là.....”

Trong lúc nhất thời, hẳn thậm chí không nhận ra nàng là ai!

Hoàng Nguyệt Ly cười nói: “Nhị thúc, mấy ngày không gặp, liền không quen biết?”

“Ngươi là Bạch Nhưộc Ly?? Sao có thể?” Bạch Lưu Cảnh kinh hô ra tiếng.

Mấy năm nay, hẳn luôn cố ý chèn ép Bạch Nhưộc Ly, đã hoàn toàn biến nàng thành một phế vật không thể nổi lên.

Bất cứ khi nào ra khỏi cửa, đều là cúi đầu không dám ngẩng lên, nói chuyện cũng không dám lớn tiếng, ngay cả ăn mặc cũng không xa hoa, khí chất đều không bằng nha hoàn của nhân gia nhà giàu! Nàng sớm đã trở thành trò cười trong các cuộc tụ hội với các đại quý tộc!

Nhưng thiếu nữ trước mắt này, khí chất lại rất xuất trần, giờ tay nhắc chân, đều là phong phạm con nhà quý tộc nói không nên lời, khiến người không dám nhìn thẳng, không tự chủ được mà muốn quý lạy.

Đây là phế vật Bạch Nhưộc Ly sao??

Nhưng, sau khi quan sát cẩn thận, đường nét trên khuôn mặt thật đúng là giống nhau như đúc.

Bạch Lưu Cảnh sững sờ một hồi lâu, mới hồi phục lại tinh thần.

Bạch Nhưộc Kỳ nhìn thấy kẻ thù, mắt đỏ lên, cười lạnh nói: “Bạch Nhưộc Ly! Cuối cùng ngươi cũng tới! Hại ta thành như vậy, vẫn còn dám tới đây, xem ngươi giải thích như thế nào với cha ta!”

Hoàng Nguyệt Ly cào cào lỗ tai, buồn cười nói: “Sao ta không dám tới? Không phải nhị thúc mời ta tới sao? Hơn nữa, ngươi là vị nào? Ta hình như không quen biết ngươi đi?”

“Bạch Nhưộc Ly, ngươi đang giả tôi gì vậy?!”

Bạch Lưu Cảnh cũng nhăn mày lại, lạnh lùng nói: “Bạch Nhưộc Ly, ngươi nói chuyện với đường tỷ như thế nào? Không có quy củ! Khó trách làm ra sự tình ầu ẩu đường tỷ! Còn không xin lỗi Nhị tỷ ngươi!”

Hoàng Nguyệt Ly giật mình, quét ánh mắt về phía Bạch Nhưộc Kỳ, sau đó, khoa trương bưng kín miệng.

“Điều này..... ngươi sẽ không nói cho ta, đầu heo này là Nhị tỷ ta đi? Sao có thể? Khẳng định là lầm, Nhị tỷ ta chính là mỹ nhân nổi danh lạnh lùng Nam

Việt Quốc, vô số thanh niên tài tuấn quỳ gối ở dưới váy thạch lựu của nàng, như thế nào sẽ là xấu nữ như vậy?”

Nàng đề cập đến “Đầu heo”, lại thêm một “Xấu nữ”, tựa như một con dao sắc bén, trực tiếp thọc thẳng trên miệng vết thương của Bạch Nhưộc Kỳ.

Bạch Nhưộc Kỳ luôn luôn tự phụ về mỹ mạo của mình, khi nào từng có thời điểm đau khổ như vậy?

Tất cả đều là Hoàng Nguyệt Ly làm hại! Nàng còn cố tình dâm trào phúng mình như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Nhị Thúc Đáng Cười

“Bạch Nhưộc Ly, ngươi..... ngươi chờ đó cho ta!”

Bạch Nhưộc Kỳ tức giận run lên, nhưng cuối cùng vẫn nhớ rõ mình đang ở trước mặt Hầu gia, muốn duy trì hình tượng thực nữ của mình.

Nàng hung hăng trừng mắt liếc nhìn Hoàng Nguyệt Ly một cái, xoay người về phía Bạch Lư Cảnh khóc lóc kể lể nói: “Cha, ngươi cần phải làm chủ cho nữ nhi!”

Bạch Lư Cảnh thấy thời điểm khi Hoàng Nguyệt Ly vào cửa, ngay cả nhị thúc là hán cũng không để vào mắt, sớm đã tức giận không thể át xuống.

Hiện tại nhìn đến nữ nhi mà mình thích nhất sưng to đầy mắt, bộ dáng ủy khuất do bị thương, tức giận đập bàn một cái, khiến ly trà trên bàn đều bị văng xuống mặt đất, tan vỡ.

“Bạch Nhưộc Ly, ngươi quỳ xuống cho ta!”

Bạch Lư Cảnh mang vẻ mặt nghiêm khắc nói.

Nếu như trong dĩ vãng, nhìn thấy tư thế này, Bạch Nhưộc Ly sớm đã sợ tới mức hai chân nhũn ra, quỳ rạp xuống đất.

Tuy nhiên, trong mắt của Hoàng Nguyệt Ly bây giờ, cảnh này thật quá buồn cười.

Nàng cười cười, nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Nhị thúc, ngươi đang nói chuyện với ta sao?”

Bạch Lư Cảnh cả giận nói: “Không phải nói chuyện với ngươi, thì đang nói chuyện với ai? Còn không quỳ xuống cho ta! Đây là quy củ mà ngươi nói chuyện với trưởng bối sao?”

Hoàng Nguyệt Ly không chút hoang mang nói: “Nhị thúc, ngươi đang nói là ta không hiểu quy củ sao? Nhưng ta nghĩ không rõ ràng tình huống chính là ngươi đi? Ta chính là quận chúa do Hoàng Thượng thân phong, luận về tước vị, còn cao hơn so với Hầu tước của ngươi, ngươi hẳn là nên hành lễ với ta, đúng không?”

“Không có lý nào như vậy!”

Bạch Lư Cảnh không nghĩ tới, Hoàng Nguyệt Ly sẽ cự tuyệt, sừng sốt trong chốc lát, ngay sau đó tái mặt nói: “Ta chính là trưởng bối của ngươi! Bất kể ngươi quỳ xuống thì lập tức quỳ xuống, còn dám ngụy biện?”

“Trưởng bối? Ngoài ra, nhị thúc ý mình là trưởng bối của ta, chiếm tất cả tài sản do cha mẹ ta lưu lại. Trưởng bối có lòng tốt lại lương thiện như vậy, nếu như truyền ra ngoài, mọi người nhất định sẽ đều tán dương nhị thúc, là người có tình có nghĩa đi?”

“Ngươi!”

Bạch Lư Cảnh nhất thời nghẹn lời.

Hắn không nghĩ tới, Hoàng Nguyệt Ly sẽ nhắc tới sự tình gia sản! Việc này, đương nhiên là khiến hắn đuối lý, nhưng đã qua nhiều năm như vậy, Bạch Nhưộc Ly chưa từng đưa ra bất cứ dị nghị gì!

Hắn có thể chiếm cứ tài sản do Bạch Lư Phong lưu lại, chủ yếu là khi dễ Bạch Nhưộc Ly lúc ấy tuổi còn nhỏ, không hiểu chuyện.

Sau này tuy rằng nàng đã trưởng thành, nhưng ở trong Hầu phủ mọi người lại cố tình ức hiếp, trở nên nhất gan và sợ phiền phức. Hơn nữa, nàng lại là một phế vật, không ai đem lời nàng nói để ở trong lòng, dần dà, nàng cũng không dám đối nghịch với Bạch Lư Cảnh.

Rốt cuộc, điều gì đã xảy ra với nha đầu này?

Hôm nay không chỉ thay đổi khí thế cả người, mà còn mỗi một câu đều đánh thẳng vào điểm chính!

Hoàng Nguyệt Ly làm lơ với ánh mắt muốn giết người của hắn, chính mình đi tìm ghế và ngồi xuống, tự mình rót một ly trà.

Nàng tìm tìm cười nói: “Thành thật mà nói, quận chúa này của ta, có thể tiến cung bất cứ lúc nào. Khi còn nhỏ, Hoàng Thượng và Thái Hậu nương đều thực sự đối đãi với ta không tồi, đã qua nhiều năm như vậy ta cũng chưa tiến cung thỉnh an, cũng không thể chấp nhận được. Cũng là lúc nên tìm một thời điểm, tiến cung thăm hỏi Thái Hậu lão nhân gia, thông báo cho nàng biết những gì ta đã trải qua mấy năm nay.....”

Lời vừa nói ra, trái tim Bạch Lưu Cảnh lập tức nhảy lên một chút.

Sự tình hẩn ức hiếp Bạch Nhượng Ly, tự nhiên đều là giấu trong cung.

Năm đó Bạch Lưu Phong thân là đệ nhất cao thủ Nam Việt Quốc, không chỉ có chiến công hiển hách, hơn nữa đã cứu mạng hoàng đế rất nhiều lần!

Tuy rằng hắn đã mất tích, nhưng hoàng đế vẫn nhớ tới tình bạn cũ, mấy năm nay đều tìm mọi cách quan tâm đối với Võ Uy Hầu phủ, cũng là xem trọng tình nghĩa với Bạch Lưu Phong năm đó.

Nếu như để trong cung biết, hắn thật ra vẫn luôn ngược đãi nữ nhi duy nhất của Bạch Lưu Phong, nói không chừng mặt rồng thật sự sẽ tức giận!

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Nhất Tiến Song Điều

Mỗi lần lão thái hậu trong cung triệu kiến Bạch Nhượng Ly, Bạch Lưu Phong đều lấy có thân thể Bạch Nhượng Ly không tốt, lấy lệ tránh đi.

Theo thời gian, mọi người đều cho rằng nàng thật sự là yếu đuối mong manh, nên cũng không tìm nàng nữa.

Bạch Nhượng Ly đã từng chịu đựng đủ mọi khi dễ ở Hầu phủ, căn bản không hề biết mình có thể tiến cung, từ trước tới nay cũng không hề động qua ý niệm này.

Hôm nay đã xảy ra chuyện gì? Bất ngờ lại nghĩ tới điều này?

Nhưng không thể không nói, Bạch Lưu Cảnh thật sự rất sợ nàng sau khi tiến cung sẽ nói bậy, cho nên thái độ cũng lập tức mềm xuống.

“Điều này..... Ly nhi a, xem những lời người đang nói..... giống như là đang cáo buộc nhị thúc bạc đãi người? Được rồi được rồi được rồi, vì hôm nay nhị thúc xác thật là quá xúc động, nhưng, người cũng không nên đã thương đường tỷ người a? Lại còn xuống tay nặng như vậy! Việc này, dù sao người cũng nên giải thích cho hợp lý đi?”

Hoàng Nguyệt Ly nâng chung trà lên, uống một ngụm nhỏ, mới nói: “Lời này của nhị thúc thật là thú vị. Ai không biết, ta là một phế vật không thể tu luyện! Nhị tỷ chính là cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7, ta có thể đã thương nàng sao? Không phải là quá khôi hài sao?”

Bạch Lưu Cảnh ngẩn ra, suy nghĩ một lúc, phát hiện xác thật là có chuyện như vậy.

Hắn chuyển ánh mắt về phía Bạch Nhượng Kỳ, có chút hồ nghi nói: “Kỳ Nhi, sao lại thế này?”

Bạch Nhượng Kỳ vốn tưởng rằng, lần này Hoàng Nguyệt Ly khẳng định sẽ nhận sự nhục nhã tàn nhẫn, không nghĩ tới, dăm ba câu nói của nàng, đã cản lại Bạch Lưu Cảnh!

Nàng đang âm thầm buồn bực, nghe thấy Bạch Lưu Cảnh còn tới chất vấn nàng, trong lòng càng thêm ghen ghét.

Nhưng đầu óc nàng xoay chuyển rất nhanh, nhanh chóng tỏ vẻ đáng thương nói: “Cha, người đừng nghe nàng nói bừa, nữ nhi thật sự bị nàng đã thương! Không biết nàng nắm giữ yêu pháp gì, ta cũng không biết sao lại thế này, đã bị nàng đánh ngã xuống đất, cũng không thể nào động dậy! Khẳng định là nàng đã học được yêu pháp gì đó!”

“Yêu pháp?” Bạch Lưu Cảnh nhiu mày.

Hắn đương nhiên tin tưởng Nhị nữ nhi mà mình sủng ái nhất, nhưng, yêu pháp gì đó, nghe có vẻ không đáng tin cậy.

Từ trước tới chưa từng nghe nói qua, có yêu pháp gì có thể khiến một phế vật có thể đánh bại cao thủ Khí Huyền Cảnh tầng thứ 7!

Bạch Nhượng Kỳ thấy hắn không tin, vội vàng nói tiếp: “Cha, ta nói chính là thật sự! Không chỉ có là ta là nạn nhân của Bạch Nhượng Ly, Tứ muội cũng bị

nàng khi dễ!”

“Nghiên nhi? Chuyện gì đã xảy với nàng ấy vậy?”

“Mấy ngày hôm trước Tứ muội đi thăm Tam muội, kết quả, nàng ấy cũng bị yêu pháp. Nàng ấy đã cởi sạch quần áo của mình và bắt đầu chạy trên đường cái!”

“Ngươi nói gì?!”

Bạch Lưu Cảnh đã rất khiếp sợ, lập tức đứng lên.

“Rốt cuộc sao lại thế này? Ngươi nói rõ ràng cho ta!”

Bạch Nhược Kỳ thật cẩn thận nhìn hán một cái, ập a ập ứng, nói một lần những lời đồn liên quan tới Bạch Nhược Nghiên, còn không quên thêm mắm thêm muối mà khuyếch đại một phen.

“..... Ngày đó, rất nhiều người đến trước cửa Hầu phủ chúng ta, chỉ chỉ trỏ trỏ, đều nói về sự tình của Tứ muội muội.....”

Bạch Lưu Cảnh càng nghe càng tức.

“Buồn cười! Nha đầu này lại dám làm ra sự tình xấu hổ mất mặt như vậy! Trách không được gần đây khi thượng triều, nhóm đồng liêu đều nhìn ta với ánh mắt không bình thường, nguyên lai đều là đang cười nhạo sau lưng ta không có cách nào dạy con!”

Bạch Nhược Kỳ nhanh chóng nói: “Cha mau bớt giận, đừng tức giận vì những việc này! Kỳ nhi vì sợ ngươi giận, mới không dám nói cho ngươi, muốn bí mật đi tìm Tam muội để hỏi rõ ràng, không nghĩ tới, cũng bị nàng dùng yêu pháp hại.....”

Nói xong, ánh mắt nàng ta hướng về phía nhị phu nhân ra hiệu.

Phu nhân Hầu gia ngẫm hiểu, tiến lên lau nước mắt nói: “Lão gia, Kỳ nhi chúng ta đúng thật là mệnh khổ a! Thái tử đã chuẩn bị bắt đầu tuyển phi, nếu như việc này truyền ra ngoài, Kỳ nhi chúng ta cũng sẽ bị liên lụy nha!”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Một Kế Hoạch Liên Hoàn Rất Tốt!

Hoàng Nguyệt Ly lắng nghe từ một bên, quả thực muốn vỗ tay cho đôi mẹ con này!

Kẻ xướng người hoạ, phối hợp rất ăn ý, mỗi một câu, đều nói đúng chỗ ngứa, tinh chuẩn mà chọc trúng tử huyệt của Bạch Lưu Cảnh.

Biên soạn ra sự tình Bạch Nhược Kỳ bị đánh, các nàng không chỉ muốn diệt trừ tam tiểu thư này đây, mà còn giống như vô tình nhắc tới sự tình Bạch Nhược Nghiên trần truồng.

Thật sự có thể nói là nhất tiễn song điêu*!

*Nhất tiễn song điêu (一箭双雕): một mũi tên trúng hai con chim (kill two birds with one stone)

Từ trước đến nay, Bạch Lưu Cảnh đều luôn sủng ái mẹ đẻ của Tứ tiểu thư là Quách di nương, phu nhân Hầu gia sớm đã không vừa mắt nàng, mà Bạch Nhược Nghiên cũng có thiên phú tu luyện không tồi, lớn lên cũng có vài phần nhan sắc, nói không chừng ở thời điểm Thái tử tuyển phi, sẽ trở thành đối thủ cạnh tranh của Bạch Nhược Kỳ.

Hiện tại thừa dịp Hầu gia đang tức giận, cùng nhau nói ra, không chỉ khiến Bạch Nhược Nghiên bị xui xẻo, ngay cả Quách di nương cũng sẽ bị thất sủng.

Tắc tắc, thật là quá xuất sắc! Đây là một kế hoạch liên hoàn a!

Tuy nhiên, Hoàng Nguyệt Ly không nghĩ sẽ ngăn cản các nàng.

Dù sao thì Bạch Nhược Nghiên cũng khi dễ Bạch Nhược Ly không ít, khiến cho các nàng chó cắn chó cũng tốt.

Đều là xứng đáng!

Quả nhiên, Bạch Lưu Cảnh rất tức giận, giờ tay liền đưa tới thị vệ.

“Truyền lệnh của ta, từ giờ trở đi cấm túc Tứ tiểu thư! Không được để nàng xuất hiện trước mặt người khác! Truyền lời cho Quách di nương, để nàng quản giáo nữ nhi của mình cho tốt! Nếu quản không tốt, về sau nàng và Bạch Nhưộc Nghiên đều không cần đến gặp ta!”

Nghe vậy, trong mắt Bạch Nhưộc Kỳ hiện lên cảm xúc thất vọng.

Nàng còn tưởng rằng Bạch Nhưộc Nghiên và Quách di nương sẽ bị đuổi ra khỏi Hầu phủ, không nghĩ tới chỉ là bị cấm túc mà thôi.....

Nhưng phu nhân Hầu gia thật ra cũng không có bất luận thất thố nào, ngược lại nói: “Lão gia bớt giận! Điều là thiếp thân không phải. Trước đó một thời gian, tam cô nương vừa mới bị người đồn đãi có tư thông với nam nhân bên ngoài. Hiện tại mới qua được mấy ngày, Tứ cô nương lại trần truồng trên phố, đây đều do chủ mẫu là ta không thể dạy dỗ tốt các nàng, thật sự là thẹn với lão gia.....”

Hoàng Nguyệt Ly cong cong khóe miệng.

Nhị thẩm này đúng là có bản lĩnh rất tốt, mặt ngoài là tự kiểm điểm mình, thật ra là sợ Bạch Lư Cảnh tức giận không đủ, không chỉ nhắc lại chuyện xưa, mà còn nhắc tới nàng ấy!

Khi hai sự tình mắt mắt được đặt cùng với nhau, Bạch Lư Cảnh không tức giận mới là chuyện lạ!

Quả nhiên, Bạch Lư Cảnh lập tức sửa lại chủ ý, trực tiếp kêu quản gia lại, phân phó nói: “Đi, phái người đi chuẩn bị xe, đưa Tứ tiểu thư đến thôn trang đi! Không có mệnh lệnh của ta, không được để nàng quay trở lại!”

Trong mắt phu nhân Hầu gia hiện lên một tia đắc ý, nhưng nàng nhanh chóng che dấu điều này.

Mặc dù không diệt trừ được Quách di nương, nhưng tiểu tiện nhân đã bị tiễn đi, điều này cũng không tồi!

Nàng quay đầu nhìn về phía Hoàng Nguyệt Ly, “Vây tam cô nương.....”

Nàng cố ý đưa ra sự tình Bạch Nhưộc Ly tư thông cùng người khác trước, chính là hy vọng, nàng cũng bị tiễn đi, ít nhất..... cũng phải bị cấm túc.

Trong bữa tiệc Thái tử tuyển phi, Tam muội này chính là trở ngại lớn nhất của Bạch Nhưộc Kỳ, rốt cuộc, nàng đã từng có hôn ước miệng cùng với Thái tử từ khi còn nhỏ.

Đặc biệt là hôm nay, nàng bỗng nhiên giống như đã hoàn toàn thay đổi, ưu nhã quý khí như vậy, giờ tay nhắc chân đều là phong phạm cao quý.

Điều này khiến cho trong lòng phu nhân Hầu gia vang lên tiếng chuông cảnh báo.

Không thể để nha đầu chết tiệt này chặn ngang một đòn, làm hỏng chuyện tốt của nữ nhi nàng!

Bạch Lư Cảnh lại có chút do dự: “Điều này.....”

Hắn đương nhiên muốn tiễn Hoàng Nguyệt Ly đi, nhưng nghĩ đến uy hiếp vừa rồi của tiểu nha đầu này, lại có chút kiêng kỵ.

Đúng lúc này, Bạch Nhưộc Kỳ bỗng nhiên lại trở nên ghen ngào.

“Cha, ngài hãy tha thứ cho Tam muội đi! Nàng trở nên như vậy, cũng là vì bá mẫu mất sớm, bá phụ lại..... Tam muội không người dạy dỗ, mới không biết thị phi đúng sai! Mặc dù, không biết nàng đã học yêu pháp ở nơi nào, còn đa thương ta, nhưng đó là vì nàng không thể tu luyện, đã đủ đáng thương.....”

Bạn đang đọc truyện *Tà Đế Cuồng Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.